

சேமித்து வைத்த நிழல்கள்

கவிதைகளும், இசைப்பாடல்களும்

வானவில் கே. ரவி

புதிய இலக்கு

புதிய தடம்

நிவேதிதா பதிப்பகம்

10/3, வெங்கடேஷ் நகர் பிரதான சாலை,
விருகம்பாக்கம், சென்னை 600 092.

89393 87276 / 89393 87296

email : nivethithapathippagam1999@gmail.com

நூல் தலைப்பு : சேமித்து வைத்த நிழல்கள்
ஆசிரியர் : வானவில் கே. ரவி©
பொருள் : கவிதை
முதற் பதிப்பு : 2021
அளவு : டெம்மி
தயாரிப்பு : நிவேதிதா பதிப்பகம்
10/3, வெங்கடேஷ் நகர் பிரதான
சாலை, விருகம்பாக்கம்,
சென்னை - 600 092.
கைபேசி : 89393 87276 / 96
ஒளியச்சு : வி. தனலட்சுமி
அட்டைப் படம் : சக்தி கிரியேட்டர்ஸ்
அச்சாக்கம் : விஷ்வா பிரிண்ட்ஸ், சென்னை-2.
பக்கங்கள் : 278
விலை : ரூ. 270

Title : Semithu Vaitha Nizhalgal
Author : Vanavil K. Ravi ©
Subject : Poems
First Edition : 2021
Size : Demmy
Published by : Nivethitha Pathippagam,
10/3, Venkatesh Nagar Main Road,
Virugambakkam, Chennai - 600 092.
Mobile No : 89393 87276 / 96
Typeset by : V. Dhanalakshmi
Wrapper Desings : Sakthi Creators
Printed at : Viswa Prints, Chennai - 2.
Pages : 278
Price : **Rs. 270**

காணிக்கை

எனக்குள் இருந்த இசையார்வத்தைத் தூண்டி, இசையின் பாதையில் என் கவிதைப் பயணம் செல்ல ஒரு திசைத்திருப்பம் ஏற்படுத்தித் தந்த என் நெருங்கிய நண்பர், சென்னையில் உள்ள விவேகானந்தா கல்லூரியின் முன்னாள் முதல்வர், கவிமாமணி, முனைவர் வ.வே.சு. அவர்களுக்கு இந்த நூலை, என் காணிக்கையாகப் படைத்து மகிழ்கிறேன்.

பொருளடக்கம்

காணிக்கை	3
முன்னுரை	10
அணிந்துரை	20
கடவுள் வணக்கம்	22
1. தோட்டக்காரன்	23
2. தினமொரு தீபமேற்று	25
அனுபவச் சுவடுகள்	26
3. தனிமை	27
4. யாருக்காகப் பாடுகிறேன்	28
5. காற்றுக்குத் தாளங்கள்	29
6. இலவம் பஞ்சா, அக்கினிக் குஞ்சா?	30
7. யார் மாயை?	31
8. நீ பாடு இன்னும் கொஞ்சம்	32
9. இசைவடிவாய்	33
10. ஏகாந்தச் சுடருக்குள்	34
11. தேசத்தைத் தேடுகிறேன்	35
12. அந்திப் பொழுதே, அந்திப் பொழுதே!	36
13. நாடோடிப் பாட்டு	37
14. பூவுக்குள்ளும் புகும் தென்றல்	38
15. ஏதோ ஒரு பாடல்	39
16. இயற்கையும், இறைவனும்	40
17. தாகம் தீரவில்லை	41
18. எந்த நேரத்திலும் ஒரு பாடல்	42
19. நான் பாடும் பாடலிலே	43
20. எழுத வைத்த இன்னிசை	44
21. உண்மை ரொம்ப தொலவோ!	45
22. வானம் வசமாகலாம்	46
23. சின்ன சின்ன வார்த்தைகளில்	47
24. முகங்கள் தெரியவில்லை	48
25. நெஞ்சைத் தொட்டுச் சொல்	49
26. முணுமுணுக்காதே	50
27. பொதிசுமக்க வைக்கிறாய்	52

28. கடிவாளம் இல்லை சாமி	53
29. இதயத்தைக் கொஞ்சம் திறந்து வைத்தேன்	54
30. புத்தன் இல்லை	55
31. சேமித்து வைத்த நிழல்	56
32. மனத்தை அள்ளித்தர முடியும்	57
33. நானும் நானும்	59
34. பனித்துளியா, பட்டாம்பூச்சியா!	61
35. நான் ஏன் நீயாக வேண்டும்?	62
36. கனவை அடைகாக்கின்றாய்	63
37. நமக்குள் ஓர் ஒப்பந்தம்	64
38. அழகுப் பதுமையாம்!	65
39. கனக்கும் கனவு	67
ஆன்மிகத் தேடல்கள்	69
40. சாந்தமே வடிவானவா	70
41. முருக நிலாவின் உதயம்	71
42. நிழல் நீ ஒளி நீ	72
43. பாடுவதே தொழில்	73
44. எனக்குள்ளே ஒரு தாகம்	74
45. ஒளிவளையங்களின் நடுவில்	75
46. அருளே வடிவானாய்	76
47. தாஸரதீ	77
48. மூடமனம்: 1	78
49. மூடமனம்: 2	79
50. உன் சுவடு கூட ஆனந்தம்	80
51. கன்யாகுமாரி வந்தாள்	82
52. ஆரோக்ய மாதா சரணம்	83
53. ஒளியா, இல்லை, இருளா!	84
54. இறைவன் மிகவும் கருணை உள்ளவன்	85
55. யார் மனத்தில்	87
56. யோகமாதா சபரி	88
57. மின்னலைப் போல்வந்து	89
58. பால்நிலாவின் ஒளியிலே	90
59. உன் நிழல்படும் இடமெல்லாம் நந்தவனம்	91
60. நேத்துரா வேளையிலே	92
61. பாற்கடலில் வந்த அமுதம்	93
62. மதுர கீதம் என்றால்	94
63. பூமஞ்சத்தில் தவழ்ந்தும்	95
64. கனவு கண்டேன்	96

65. கனவா, காட்சியா?	97
66. பொன்வடிவும் பூமுகமும்	98
67. மன்றில் ஆடிய பாதமோ	99
68. ஆதி நீயப்பா	100
69. ஏரகத்துச் செட்டிப் பையா	101
70. அமுதோடு பிறந்தவளே	103
71. கொஞ்ச நஞ்சமா!	105
72. காட்டுக்குள் இருந்தோர் ஒளிவடிவம்	106
73. யாரோ ஒருவன் எனக்காக	107
74. படியளக்கிறான் ஐயப்பன்	108
75. வில்லும் அம்பும் ஏந்திக் கொண்டு	109
76. ஒருகணை ஒருமனை	110
77. கண்ணாமூச்சி ஆட்டம்	111
78. நிழல்தேடி அலையும் நெஞ்சில்	113
79. தாமோதரனின் தவக்கொழுந்தே	114
80. ஹரிஹர நந்தனன்	115
81. உருவச் சிறையில் ஒளிப்பறவை	116
82. சின்னதுரை சின்னதுரைதான்	117
83. மலபாரு நாட்டுக்குள்ளே	119
84. வெட்டு ஒண்ணு துண்டு ரெண்டு	120
85. நட்டநடுக் காட்டில் வந்து நில்லு	121
86. முகத்திங்கள் ஒளிகண்டு	122
87. கனக மேனியனே	124
88. நீ என்னை வாழ்த்தாமல்...!	125
89. எத்தனை ஓசைகள்	126
90. பலே ரங்கநாதா	127
91. வானத்தில் ஆரத்தி	128
92. கருமேகம் ஆனவா	129
93. தாயுணர உண்டோ தடை	130
94. கலைவாணி	131
95. சொல்லும் பொருளும் இரவல்	132
96. மரித்தெழுந்த மன்னவனே	133
97. மூச்சுக் காற்றின் அனலடிக்கிறது	134
இயற்கைக் காட்சிகள்	136
98. சித்திரைக் கொடியில் மார்கழி மலரா	137
99. நீலோத்பலமே!	138
100. காற்றுப் பறவை	140
101. சந்தனக் காட்டினிலே	141

102. பறவைக்கெல்லாம் தெரியுமா	142
103. பாட்டுலதான் அபிநயிப்பா காத்தவராயி	143
104. சாம்பல் நெறத்துல வான்கோழி	144
105. நகை விழுந்தது நதியிலே	145
106. முத்து முத்துப் பந்தல் கட்டி	146
107. ஓ! பறவைகளே	147
108. நீலக்கடல் ஆத்தா	148
109. முழுநிலா உருகலாம்	149
110. நிலவுக் காதலியே	150
111. காற்றுக்கென்ன சுதந்திரமோ	151
112. வான மழைபொழியும் நேரம்	152
113. நந்தவனத்துத் தோழிகள்	153
114. ஒருபாடல் உனக்காக உருவாகும் போது	154
115. சொக்கத் தங்கக் குடமொன்று	155
116. ஏங்கும் மலர்கள் இங்கே	156
117. பேசும் பூதங்கள்	157
அ) விழித்துக்கொள்	158
ஆ) சுதவைத்திற	159
இ) கைகால் வீசி நட	160
ஈ) அள்ளிப் பருகு	161
உ) எல்லாம் எனக்குள்ளே	162
118. நிலவு செல்லும் பாதையாக மாறவோ	163
119. பூவே மலர்ந்து சிரி	164
120. பூமாரி பொழிஞ்சுது வானம்	165
121. மெதுவாகச் செல் நிலவே	166
122. பேரொளியே வருக	167
123. முற்றத்தின் நடுவில் முழுநிலா	168
124. இரவு முடியாத போது	169
125. சாகஸ மோகினி	170
126. மூடுபனியே	171
காதல் வனத்தில்	172
127. யாழில் மிதக்கும் விரல்களோ!	173
128. சின்ன சின்ன கனவுக்குள்...	174
129. அசைந்து போகும் பூரதம்	175
130. மழைத்துளி விழும்பொழுது	176
131. தேனூறும் சின்னமலர் நீ	177
132. எங்கே எங்கே மறைந்தன	178
133. மாலைத் தென்றல் மட்டும்....	179

134. காதலா, கவிதையா	180
135. மேகமெல்லாம் போதைகொண்டு...	181
136. காதலின் குரல் நானடி	182
137. ஒரே ஒரு தரம்	183
138. காற்றில் நடுங்கும் சுடர்போலே	184
139. காதல்... காதல்...	185

சமூகக் களத்தில் 186

140. நிஜமோ போலியோ நினைவில்லையா	187
141. சோலையாய்த் திகழட்டும் தொங்கும் தோட்டம்	188
142. எச்சரிக்கை எச்சரிக்கை	189
143. அச்சமில்லை, அச்சமுண்டு!	190
144. புல்வாமாவை மறக்கலாமா	192
145. உயிர் ஒன்றேதான்	193
146. ஆள்பவர் யாரும் கிடையாது	194
147. தலைவர் தேவையில்லை	195
148. தேர்தல் நடத்துகிறான்	196
149. என் பிரச்சாரம் ஓயாது	198
150. எஞ்சாமி உஞ்சாமி ஏனடா	199
151. வாக்குக்கு வாக்களிச்சோம்	201
152. ஓட்டுக் கேக்க வாராங்க	202
153. மக்கள் ஊழியரே	203
154. அர்ச்சுனன் தேரு	204
155. சூலம் எங்கே?	205

பல்கவைத் திரட்டு 207

156. என் புன்னகை உன் கண்களிலே	208
157. ஓடும் நிலவுதான்	209
158. தலைமை ஏற்க மாட்டேன்	210
159. ஓசையிலே நெருப்பிருக்கு	211
160. பாடல், பாடல்!	212
161. யார்வரவை யார் ஏற்பதோ	213
162. கார்த்திகை மூலம்	214
163. குட்டிநிலா	216
164. உனக்கு முன்பும் தமிழ் இருந்தது	217
165. மகிழ்ச்சியாய் இரு	218
166. செந்தமிழைப் போலினிக்க முடியுமா	220
167. பூக்களோடு பேசிப் பழகு	221
168. வாசிப்பவர் யாரோ	222

169. கவிஞனும் உழைப்பாளியே	223
170. நாடோடிக் குறள்	225
1. பொது	225
2. நிலம்	226
3. நீர்	227
4. நெருப்பு	228
5. காற்று	229
6. வெளி	230
7. “ஒன்று”	231
8. ஆணவம்	232
9. பிறவிச் சுழல்	233
10. உடல்	234
அனுபூதி வாசகங்கள்	235
171. குறடுமலை நிகழ்ச்சிகள்	236
நிகழ்ச்சி 2	239
நிகழ்ச்சி 3	240
நிகழ்ச்சி 4	242
172. கும்பமுனியின் குறுநகை	244
173. யுகசந்திப்பு	247

முன்னுரை

என் கவிதைகளின் முதல் தொகுப்பு, “உன்னோடு நான்”. அது, 2000-ஆம் ஆண்டு வெளியானது. அந்த முதற் பதிப்புக்குப் பிறகு அதன் இரண்டாவது பதிப்பு, திரிசக்தி பதிப்பகத்தாரால் 2009-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. 2019-ஆம் ஆண்டில், என் தமிழிலக்கியப் படைப்புகள் முழுமையும் அடங்கியதாக நிவேதிதா பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்ட “கானல் நீரைக் கடந்து” என்ற தொகுப்பிலும் அது இடப் பெற்றுத் தன் மூன்றாவது பதிப்பைக் கண்டது. 820 பக்கங்களுக்கு மேல் உள்ள “கானல் நீரைக் கடந்து” என்ற தொகுப்பில் உள்ள நூல்களைத் தனித்தனி நூல்களாக வெளியிட்டால் படிக்க எளிதாக இருக்கும் என்று பலர் அறிவுறுத்தியதால், அவ்வண்ணமே தனித்தனி நூல்களாக சமீபத்தில் வெளியிட்ட போது, “உன்னோடு நான்” நாலாவது பதிப்பும் கண்டது.

“உன்னோடு நான்” என்ற முதல் கவிதைத் தொகுப்பைத் தொடர்ந்து, அத்தொகுப்பில் இடம்பெறாத கவிதைகளையும், இசைப்பாடல்களையும் முகநூற் பதிவுகளில் இருந்து திரட்டி, “அணையாத சுடரேற்றுவேன்” என்ற கவிதைத் தொகுப்பையும், “மக்கள் பாடும் பாட்டு” என்ற இசைப்பாடல் தொகுப்பையும் 2021-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் நிவேதிதா பதிப்பகத்தின் மூலம் வெளியிட்டேன்.

இந்த மூன்று தொகுப்புகளிலும் இடம்பெறாத நூற்றுக் கணக்கான என் கவிதைகளும், இசைப்பாடல்களும் உள்ளன. துண்டுக் காகிதங்களிலும், பழைய நாட் குறிப்பேடுகளிலும் அழிந்தும், தேய்ந்தும் இருக்கும் அவற்றில் இருந்து படிக்க முடிந்த

சில கவிதைகளையும் பாடல்களையும் மட்டும் தட்டச்சுச் செய்து, தயார் பண்ணித் தொகுத்து இந்த நாலாவது தொகுப்பைச் “சேமித்து வைத்த நிழல்கள்” என்ற பெயரில் இப்பொழுது வெளியிடுகிறேன்.

இன்னும் நிறைய உள்ளன - தொட்டாலே உதிரக்கூடிய தாள்களில் சில, என் நினைவுப் பேழையில் மட்டுமே சில...! தொடர்ந்து, தினமும் புதிதாகக் கவிதைகள், பாடல்கள் வந்த வண்ணம் உள்ளன. இந்தப் பாத்திரம் இன்னும் பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நேரமும், உடல் நலமும் இருந்தால் மேலும் கவிதைத் தொகுப்புகள் வர வாய்ப்புண்டு.

தட்டச்சு செய்து முடித்ததும் கிழித்தெறியப்பட்ட துண்டுக் காகிதங்களைப் புகைப்படம் எடுத்து வைக்கத் தவறி விட்டேன்.

எஞ்சியவற்றிலிருந்து இரண்டை மட்டும் புகைப்படம் எடுத்து, இந்த நூலின் இறுதியில் பதிவு செய்கிறேன். “சேமித்து வைத்த நிழல்கள்” நூலை வெளியிட நான் எவ்வளவு சிரமப் பட்டேன் என்பது ஓரளவு புரியலாம்.

செல்லரித்த சுவடிகளோடு போராடியே, தம் வாழ்வின் பெரும்பகுதியைக் கழித்துத் தமிழ் இலக்கியச் செல்வத்தை மீட்டுத் தந்த தமிழ்த்தாத்தாவை நினைத்தால் நான் பட்ட சிரமம் கடுகளவே.

இந்நூல் ஆக்கத்திற்குப் பெரிதும் துணை புரிந்து, தட்டச்சு செய்து உதவிய தனலட்சுமிக்கு என் நன்றி கலந்த பாராட்டுகளையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தக் கவிதைகளிலும், பாடல்களிலும், ஒன்று இன்னொன்றை விடச் சிறந்தது என்பதாக நான் எடைபோடுவதில்லை. உதித்த கணத்தில் ஒவ்வொன்றுமே எனக்கு மிகவும் பரவசம் தந்த படைப்பாகவே இருந்திருக்கிறது. இந்நூலில் மட்டுமன்றி மேலே சொல்லப்பட்ட மூன்று தொகுப்புகளிலும் உள்ள ஒவ்வொரு கவிதையையும், ஒவ்வொரு பாடலையும் நான் எப்பொழுது சொல்ல அல்லது பாட முற்பட்டாலும், மீண்டும் அக்கவிதை அல்லது பாடல் உதித்த கணத்துக்கே, அந்த அனுபவக் களத்துக்கே கடத்திச் செல்லப் படுகிறேன். எனவே, படிக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் நிச்சயம் அதேபோல் அனுபவம் ஏற்படக்கூடும் என்ற நம்பிக்கையோடுதான் அவற்றையெல்லாம் நூல்வடிவில் வழங்கத் துணிந்தேன்.

உதித்த உடனே அல்லது உதித்த சில நாட்களிலேயே, எழுதப்பட்ட கவிதைகளும், பாடல்களும் பெரும்பாலும் அவை உதித்த நாட்குறிப்போடுதான் எழுதப்பட்டுள்ளன. அப்படி நாட்குறிப்பில்லாதவைக்கு ஆண்டுக் குறிப்பை மட்டுமாவது தந்துள்ளேன். இதை நான் ஏன் செய்கிறேன்?

கவிஞன் எப்பொழுதும் ஒரே மனநிலையில் இருப்பதில்லை. ஒருநாள் இருப்பதுபோல் அடுத்தநாள் இருப்பதில்லை. ஏன், ஒரே நாளில், ஒரு வேளை இருப்பதுபோல் அடுத்த வேளை இருப்பதில்லை. கவிஞன் மட்டும்தான் இப்படி என்று எண்ணி விட வேண்டாம். பெரும்பாலான மனிதர்கள் அப்படியே. ஆனால், கவிஞன் மனோவேகம் அதிகம் உள்ளவனாக இருப்பதாலும், அவன் தன் மனநிலைகளை மறைக்காமல் வெளிப்படுத்தி விடுவதாலும், அவன் கணத்துக்குக் கணம் மாறுபவனாவே தெரிய அதிகம் வாய்ப்பிருக்கிறது. எனவே, ஒரு கவிஞன் எந்தெந்தக் காலக் கட்டத்தில், எந்தெந்த வேளையில் எப்படி எப்படி இருந்தான் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு, அவன் படைப்புகளை வாசகர்கள் படிக்க விரும்புவது தவறில்லை. நான் தந்திருக்கும் நாட்குறிப்புக்கு இதுவே காரணம்.

என் கவிதைகளுக்காகட்டும், பாடல்களுக்காகட்டும், தாளக்கட்டு மிகவும் முக்கியம். நான் மேலே குறிப்பிட்டதுபோல், ஒரு கவிதை அல்லது பாடல், எப்பொழுது படிக்கப்பட்டாலும், அது உதித்த அனுபவக் களத்திற்குப் படிப்பவனைக் கடத்திக் கொண்டு செல்லும் உந்து சக்தி பெற்றிருக்க, அதிலுள்ள சொற்களும், பொருளும் மட்டும் அன்றி, அச்சொற்களைப் பிணைத்திருக்கும் தாளக்கட்டும் முக்கிய காரணம் ஆகிறது.

தூங்கிக் கொண்டிருந்த கும்பகர்ணனை எழுப்பச் சுற்றிலும் பலர் நின்று உலக்கையால் குத்துவது போல், தூண்களால் அவனைக் குத்திக் கொண்டிருந்தார்களாம். அந்தக் காட்சிக் களத்துக்குத் தன் பாட்டின் சந்தம் மூலமே கம்பன் நம்மை அழைத்துச் செல்கிறான் என்பது பள்ளியிலேயே நமக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்ட பாடம்.

“உறங்கு கின்ற கும்ப கன்ன உங்கள் மாய வாழ்வெலாம்
இறங்கு கின்ற தின்று காண்-எ முந்தி ராய்-எ முந்திராய்
கறங்கு போல விற்றி டித்த கால தூதர் கையிலே
உறங்கு வாய்-உ றங்கு வாய்-இ னிக்கி டந்து றங்குவாய்”

முன்னர் பலராலும் பாடப்பட்டு, இலக்கண நூல்களிலும் இடம் பெற்று விட்ட யாப்பு வகைகளில் ஒரு கவிதை அல்லது பாடல் அமைந்தால், படிப்பவர் அதன் சந்தத்தையும், தாளக்கட்டையும் எளிதில் கண்டு பிடித்துப் படித்துவிட முடியும். அதன் வாய்பாடு சட்டென்று புலப்படும். யாப்பிலக்கணத்தால் விளையும் நன்மை அது. ஆனால், அந்த யுக்தியே, புதிய புதிய தாளக் கட்டுகள் உருவாகவும், அடிக்கு அடி வேறுபாடுகள் தோன்றிப் புதுவிதக் கிளர்ச்சி உண்டாக்கவும் தடையாக இருந்ததோ என்று எண்ணாமல் இருக்க முடியவில்லை. அதிகம் வேறுபாடில்லாமல் ஒரு நீண்ட கவிதை பயணிக்கும் போது சலிப்புத் தட்டக் கூடும். பாரதிதாசன், சுரதா ஆகியோருக்குப் பின்வந்த கவிஞர் பெரும்பாலானோர் கவியரங்கங்களில், 'காய்-காய்-மா-தேமா'¹ என்ற வாய்பாட்டில்² எண்சீர் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தத்திலேயே கவிதைகள் படித்துப் படித்து, அரைத்த மாவையே அரைக்கும் கதை போல் கவிதை என்பதை ஒரு சடங்காக்கி விட்டார்கள் என்று சிலர் குறைபட்டுக் கொள்வதில் ஓரளவு நியாயம் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

இந்த நீண்ட பீடிகை எதற்கு? என் கவிதைகள் சில மரபு சார்ந்த தாளக்கட்டோடும், சில புதிய வகையான தாளக்கட்டோடும் அமைந்திருப்பதை நான் அவற்றை உரக்கச் சொல்லிக் கேட்டால் உணர முடியும். அந்தத் தாளக்கட்டை அறிந்து கொள்ளாமல் படித்தால், படிப்பதில் தடுமாற்றம் ஏற்படக் கூடும். இதை முன்னெச்சரிக்கையாகச் சொல்லவே மேலே ஒரு நீண்ட யாப்பிலக்கண விளக்கம் தந்தேன். புலவர் பெருமக்கள் மன்னிக்க வேண்டுகிறேன்.

எடுத்துக்காட்டாக, “காற்றுப் பறவை சிறகு விரித்தது” என்று தொடங்கும் கவிதையின் இரண்டாவது தரவு அல்லது பத்தியை நோக்குவோம்.

தெளிந்தநீ ரோடை போலத்
தெரிந்தவான் வெளிப்பரப்பில் ஒளிப்புழுதி கிளப்பியது³

(தகிடதீம் தா-கீ டா-தீம்
தகிடதீம் தகத்திமித்தீம் திமித்தகிட திமித்தகிட)

இதை வேறு மாதிரியும் எழுதலாம்.

தெளிந்த நீரோடை போலத் தெரிந்த வான்வெளிப்
பரப்பில் ஒளிப்புழுதி கிளப்பியது

இப்படி எழுதிப் படித்தால் அதன் தாளம், கட்டுக் குலைந்து தடுமாறும். ஒரு கவிதையின் கட்டுக்கோப்புக் குலையுமாறு யாரேனும் படிப்பதை நான் கேட்க நேர்ந்தால், நேருக்கு நேர் யாரோ சித்திரவதை செய்யப்படுவதைப் பார்ப்பதுபோல் என் உடலும், உள்ளமும் நடுங்கும்.

இன்னொரு கவிதையை எடுத்துக் கொள்வோம்:

ஒளிவாசல் திறக்கின்றாய் ஒளிய ருந்தி
 வெளியாக விரிகின்றாய் புல்லின் மீது
 துளியாக விழுகின்றாய் ஒருநொ டிக்குள்
 உடைகின்றாய் உள்ளத்தைக் கடைகின்றாய் உன்மத்தம்
 அடைகின்றாய் ஒருகனவை அடைகாக் கின்றாய்⁴

மேற்கண்ட ஐந்து அடிகளில், முதல் மூன்று அடிகள், மேலே குறிப்பிட்ட 'காய்-காய்-மா-தேமா' வாய்பாட்டில் நாற்சீர் கொண்ட அடிகளாக அமைந்தவை. ஆனால், அடுத்த இரண்டு அடியும், ஒரேயடியாய் இந்த அமைப்பு முறையை விட்டு விலகி, இரண்டு அடிகளாக எழுதப் பட்டாலும் ஒரே அடியாய், 'காய்-காய்-காய்-காய்-காய்-காய்-மா-தேமா' என்ற என்சீர் அமைப்பில் உள்ளது. இப்படியெல்லாம் அமைய வேண்டும் என்ற பிரயத்தனத்தோடு நிச்சயம் நானிதை எழுதவில்லை. அதன் போக்கில் வந்தவாறு எழுதிய பிறகே இந்த ஆராய்ச்சி எல்லாம். மரபுவழி யாப்பிலக்கணம் நன்கறிந்த புலவர்கள், இந்தப் புதிய பாவகைக்கு என்ன பெயர் சூட்டுவார்களோ, யாமறியோம் பராபரமே!

பாடல்கள் இசையுடன் அமைந்து விடுவதால், அவற்றின் கட்டுக் கோப்பைப் புரிந்து கொள்வதில் அவ்வளவு சிரமம் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த நூலைத் தயார் செய்யும்போது, எந்த வரிசையில் கவிதைகளையும், பாடல்களையும் இந்நூலில் தரலாம் என்ற கேள்வி என்னுள் எழுந்தது. இதற்குமுன் வெளியிட்ட மூன்று தொகுப்புகளிலும் அப்படி ஒரு கேள்வி கேட்காமலேயே, காலவரிசைப்படி கவிதைகளையும், பாடல்களையும் தொகுத்தேன். அவற்றின் நாட்குறிப்பு உதவியது. ஆனால், இப்பொழுது மட்டும் அப்படியொரு கேள்வி தோன்ற என்ன காரணம்?

என் படைப்புகள் பற்றிக் கருத்தரங்கங்கள் நடைபெறுகின்றன. அந்தக் கருத்தரங்கங்களில் பேசுவோர், என் கவிதைகளைத் தேர்வு செய்து தொடர்புப் படுத்தச் சிரமப் படுவதைக் காண்கிறேன். ஒரு

கவிதையை அது எந்தப் பக்கத்தில் உள்ளது என்பதைக் கண்டு பிடிப்பதும் அவர்களுக்குச் சிரமமாக உள்ளதை உணர்கிறேன். அதனால்தான், வேறு எப்படித் தொகுக்கலாம் என்ற கேள்வி இந்த முறை எழுந்தது.

‘பாரதியார் கவிதைகள்’ என்று பல பதிப்பகங்கள் கவிதை நூல் வெளியிட்டுள்ளன. அவற்றில் எல்லாம், நுழைவாயிலாகப் பொருளடக்கம் என்ற ஒன்று இருக்கும். “தேசிய கீதங்கள்” அல்லது நாட்டுப்பற்றுப் பாடல்கள், தெய்வபக்திப் பாடல்கள், சமுதாயச் சீர்திருத்தப் பாடல்கள், பெண்விடுதலைப் பாடல்கள், நம்நாட்டுத் தலைவர்கள், பிறநாடுகள், ஞானப் பாடல்கள், சுயசரிதைப் பாடல்கள், குயில்பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம், கண்ணன் பாட்டு, பல்சுவைப் பாடல்கள் எனப் பலவிதமான துணைத் தலைப்புகளிட்டு, அவருடைய பாடல்களை நிரல் செய்து, தொகுத்திருப்பார்கள். பாரதியாருக்கு முன் வேறெந்தக் கவிஞருடைய படைப்புகளையாவது இப்படிப் பரவலாகத் துணைத்தலைப்புகளிட்டுத் தொகுக்க முடியுமா? தமிழ்க்கவிதைக்கு இப்படி ஒரு விரிவை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த புரட்சியை முதன்முதலாகச் செய்தவன் பாரதியே.

பாரதிக்குப் பிறகு கவிதைத் தொகுப்பு வெளியிட்ட தமிழ்க்கவிஞர் ஏறக்குறைய அனைவருமே, இந்தத் தடத்தைப் பின்பற்றியே மேற்சொன்னவாறு தங்கள் படைப்புகளைக் கட்டமைத்துக் கொண்டார்கள். இப்படித்தான் எழுத வேண்டும் என்ற எழுதப்படாத சட்டம் உருவானது. ஒரு கவிதைத் தொகுப்பு என்றால், இந்தத் தலைப்புகளில் எல்லாம் கவிதைகள் இருக்க வேண்டும் என்பதுபோல ஒரு நிலைமை உருவானது. கவிஞர்கள் இப்படிப்பட்ட தலைப்புகளிலேயே சிந்திக்கத் தொடங்கினார்கள்; சிந்தித்துச் சிந்தித்துக் கவிதை எழுதத் தொடங்கினார்கள். சிந்தனை மேலோங்கி, மெல்ல மெல்ல, கவிதையை விழுங்கத் தொடங்கியது.

என் கவிதைகளையும், பாடல்களையும் இதுபோன்ற தலைப்புகளில் தொகுக்கலாம் என்று முயன்ற போது, என் படைப்புகள் முரண்டு பிடித்தன; தலைப்புக்குள் அடங்க மறுத்து வெளிநடப்புச் செய்தன. காதற் கவிதை என்பது போலத் தொடங்கும் ஒரு கவிதை, போகப் போக, பக்திக் கவிதையோ என்ற ஐயத்தைத் தோற்றுவிக்கும்படி வளர்கிறது. சில கவிதைகள், ஆன்மிகக் கவிதைகளா அல்லது இயற்கை பற்றிய கவிதைகளா என்ற மயக்கத்தை ஏற்படுத்தின. நான் திணறி விட்டேன்.

இந்த நூலில் உள்ள ஒரு பாடலின் பல்லவி இப்படித் தொடங்குகிறது:

தேனூறும் சின்னமலர் நீ - அதில்
தள்ளாடி விழும் ஒளி நான் - ஒளி
சாய்ந்தாடவே நிழல் வேய்ந்த பந்தல்
கட்டித்தரும் முத்துச்சரம் புன்னகைதான்

ஆனால், அது எப்படி முடிகிறது தெரியுமா?

காலத்தின் சுவடு பதியாமல்
கவிதைகளில் நின்று சிரிப்பவள் நீ
கணம்தோறும் இங்குப் பிறப்பவள் நீ

இதைக் 'காதல் கவிதை' என்ற சிமிழுக்குள் அடக்கிவிட முடியுமா?

சரி, இன்னொரு பாடலை நோக்குவோம். ஒரு பாடலைப் பற்றிய பாடலாகவே அது தொடங்குகிறது.

ஏதோ ஒரு பாடலென்னை அழைத்து வந்தது
ஏராளமாய்க் கவிதையமுதம் அள்ளித் தந்தது

ஆனால், மெல்ல அது பேருருக் கொண்டு வளர்ந்து எப்படி முடிகிறது பாருங்கள்!

கோடானுகோடி யாய்ப்பிரிந்த ஆதி பகவனோ
கோலாகலம் தரும் மழைச் சரங்களானதோ!

பரவாயில்லை. என் படைப்புகள் எவ்வளவு திமிறிக் கொண்டு ஓடினாலும், அவற்றை எப்படியாவது ஒரு கட்டுமானத்துக்குள் கொண்டு வந்தே தீருவது என்று பிடிவாதமாக, வேதாளத்தோடு போராடிய விக்ரமராமதித்தனைப் போல், விடாமுயற்சியில் ஈடுபட்டேன். அப்படித்தான் இந்நூல் தொகுப்பு வடிவமையப் பெற்றது. தலைப்புப் பகுப்புமுறை நம் வசதிக்காக மட்டுமே அன்றி அத்தலைப்புக்குள் அல்லது துணைத்தலைப்புக்குள் அந்தக் கவிதைகள் அடங்கி விடுவதில்லை என்ற புரிதலுடன் நீங்கள் வாசிக்க வேண்டும் என்ற தன்னிலை விளக்கமே இதுவரை நான் சொன்னது.

இந்நூலில் உள்ள படைப்புகளில், முதலிரண்டு தவிர மற்றவை எல்லாம், இயன்றவரை, அந்தந்தத் தலைப்பின் கீழே காலவரிசைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த நூலில் உள்ள

படைப்புகளை மட்டும் வைத்து, ஒரு காலக்கட்டத்தில் நான் என்ன எழுதினேன் என்று முடிவு செய்துவிட முடியாது. என் நூல்கள் எல்லாவற்றையும் பார்த்தால் ஓரளவு முடிவு செய்யலாம். அச்சுக்கு வராமல் வீட்டின் மூலை முடுக்குகளிலும், என் நினைவுப் படுகையின் இண்டு இடுக்குகளிலும் ஒளிந்து கொண்டிருக்கும் அத்தனைப் படைப்புகளையும் வெளிக்கொண்டு வந்தால்தான் அதை முழுமையாகக் கணிக்க முடியும்.

இந்நூலில் இசைப்பாடல்களே அதிகம் இடம்பெற்றுள்ளன. கவிதைகளும் அங்கங்கே உண்டு. உரக்கப் படிக்கத் தக்கவையாக உதித்தவற்றைக் கவிதைகள் என்றும், உதித்த போதே என் மனத்தில் பாடலாக, இசையோடு வந்த படைப்புகளைப் பாடல்கள் என்றும் நான் கற்பித்துக் கொள்கிறேன்.

‘என் படைப்புகள்’, ‘என் கவிதைகள்’, என்றெல்லாம் மேலே சொல்லப்பட்டதும் வசதிக்காகத்தானே அன்றி உண்மை அது இல்லை. என் குழந்தையை நான் படைத்தேன் என்பது எந்த அளவு உண்மையோ, எந்த அளவு உண்மையில்லையோ, அந்த அளவு இந்நூலில் உள்ளவை ‘என் படைப்புகள்’ என்பதும் உண்மை, உண்மையில்லை.

பேராசிரியர் முகிலை இராசபாண்டியன் கல்வியும், புலமையும் கலந்த சான்றோர்; கவிச்சுவை கண்டு தெளியும் ரசனை மிக்கவர். தம்முடைய பணிகளுக்கிடையில் நேரம் ஒதுக்கி இந்நூலுக்கு நல்லதோர் அணிந்துரை வழங்கியுள்ள அவருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவருடைய பாராட்டுகளை நான் பயணிக்க வேண்டிய பாதையைச் சுட்டிக்காட்டும் வழிகாட்டிப் பலகைகளாகவே எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

என்னையும் ஒரு பாத்திரமாகத் தேர்ந்தெடுத்து இப்படைப்புகளை என் மூலம் உங்களுக்கு வழங்கிய பிரபஞ்ச மூலத்தை வணங்குவதைத் தவிர நான் வேறென்ன செய்ய முடியும்? ஆனால் ஒன்று மட்டும் நிச்சயம். இந்தப் படைப்புகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஓர் அனுபவம் இருக்கிறது; என் நிழல் படிந்திருக்கிறது.

வீணையில் ஷோபனா இசைகூட்ட, 1974-ல், நான் எழுதிப் பாடிய ஒரு பாடலின் பல்லவி மட்டும் இச்சூழலில் நினைவுக்கு வருகிறது:

கனவுக்கும் நிழல்கள் உண்டு - அவை
கவிதைக்குள் வருவதுண்டு - இசை
வனத்துக்குள் திரியும் வண்டு - என்
மனத்துக்குள் நுழைவதுண்டு

நான் சேமித்து வைத்த நிழல்கள் காத்திருக்கின்றன, நீங்கள்
எடுத்துப் படிக்கும் போது உயிர்த்துக் கொள்ள. இதற்கு மேல்
நான் என்ன சொல்ல!

வானவில் கே.ரவி

12-06-2021

அடிக்குறிப்புகள்

1. “விருத்தமெனும் ஒண்பாவுக்கு உயர் கம்பன்” என்று
போற்றப்படும் கம்பர், இந்தக் ‘காய்-காய்-மா-தேமா’ என்ற
வாய்பாட்டை மட்டும் பயன்படுத்தவே இல்லை என்று
நினைக்கிறேன். சரியா? ஆய்வாளர்கள் சோதித்துச் சொல்ல
வேண்டும்.
2. வாய்பாடா, வாய்ப்பாடா? இரண்டாம் வாய்பாடு,
மூன்றாம் வாய்பாடு என்றுதான் சொல்ல வேண்டுமா?
“எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும்” என்பதே
வள்ளுவம். “ஆலைவாய்க் கரும்பின் தேனும்” என்றே கம்பர்
பாடுகிறார். குரல் எடுத்துப் பாடுவதை நாம் வாய்ப்பாட்டு
என்றே வழங்கிறோம். ‘வாய்பாடு’ என்பதன் இலக்கணக்
குறிப்பு என்ன? அது மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும்
உடன்தொக்க தொகை, வாயால் சொல்லப்படும் பாட்டு
என்று கொண்டால், ஒற்றுமிகும், ‘கைத்தொழில்’ என்பது
போல. அப்படியில்லாமல், ‘வாயினது பாடு’ என ஆறாம்
வேற்றுமைத் தொகையாகக் கொண்டாலும் ஒற்றுமிகும்,
‘மரக்கிளை’ என்பது போல, அதை ஒரே சொல்லாகப்
பெயர்ச்சொல் என்று கொண்டாலும் ஒற்றுமிகும்,
‘இடர்ப்பாடு’ என்பது போல. புலவர்களே தீர்ப்பளிக்க
வேண்டும்.
3. இந்நூலில், பக்கம் 140
4. இந்நூலில், பக்கம் 14
5. இந்நூலில், பக்கம் 177
6. இந்நூலில், பக்கம் 39

அணிந்துரை

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் இந்திய வேர்ட்ஸ்வொர்த் வானவில் கே. ரவி

பேராசிரியர் முகிலை இராசபாண்டியன்

மேனாள் பதிவாளர்

செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், சென்னை.

கவிதை என்பது கருத்து மேகத்தின் கனத்த ஊர்வலம். அடுக்குச் சொற்களின் இடையே மிடுக்குப் பொருள் வழங்கும் மின்னல் வெளிச்சம். கண்ணுக்கும் கனவுக்கும் இடைப்பட்ட நினைவின் மௌனவெளி. சொன்னதையும் சொல்லாததையும் புரிய வைக்கும் பூசுத்தின் ஊடான ஊசலாட்டம். இந்தக் கவிதை என்னும் கம்பீர வெளியில் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகச் செம்மாந்த நடைபயில்கிறது தமிழ்.

எண்ணக் குவியலாய், வாழ்க்கை விளக்கமாய் எழுந்து நிற்கும் தமிழ்க் கவிதை உலகப் பாரம்பரியத்தின் இடைப்பாலமாக வானவில் கே. ரவியின் கவிதைகளைப் பார்க்கிறேன். இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் படைத்தவற்றையும் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் விளைந்தவற்றையும் விதைத்த கவிஞர்களில் இந்த வண்ணக் கவிஞர் வானவில் கே. ரவிக்கு எப்போதும் நிலைத்த இடம் உண்டு.

இயற்கையின் தாவலையும் எழுச்சியின் ஊற்றையும் எண்ணத்தின் வலிமையையும் உள்ளத்தின் உண்மையையும் ஓங்கி உரைக்கின்ற கவிதைகளுக்குச் சொந்தக்காரர் இவர். பழமை என்னும் பொய்கையிலிருந்து பொங்கிப் பாய்ந்து வரும் புதுவெள்ளக் கவிதைகளுக்குச் சொந்தக்காரர் இவர். தேனில் ஊற வைப்பதற்காகச் சொற்களைத் தேக்கி வைக்காமல் உலராத சொற்களை ஈரத்துடன் வெளிப்படுத்தும் ஈர நெஞ்சம் கொண்டவர் இவர்.

மேகத்திற்கும் யாகத்திற்கும் இருக்கும் தொடர்பை முரண் தலைப்பிட்டு மென்மைக் குரலில் கவிதைச் சரம் தொடுத்துள்ளார் வானவில் கே. ரவி. ஆம்! சித்திரைக் கொடியில் மார்கழி மலரை இழுத்து வந்து ஓட்ட வைக்கும் சூக்குமம் தெரிந்த கவிஞர் இவர். கோடையில் பெய்த குளிர் மழையைக் கண்ணுக்கு முன்னாகப் பின்னிக்காட்டிய நெசவாளி இவர். ஊதுபத்தியின் கீழே விழுந்து குவியும் சாம்பலை உருக்கலைந்த மேகத்திற்கு உவமையாக்கிய உவமைத் தேரோட்டி.

மாமரம் குயிலுக்குச் சாமரம் வீச
மறந்து போச்சுதடா மப்பு
மந்தார விரிப்பிலே சாயங்கால நேரம்
மயங்கிக் கெடக்குதடா!

என்னும் கவிதையில்.... இல்லை.... இல்லை.... பாட்டில் கிடைக்கும் கிறக்கத்தை பண்ணுடன் கலந்து தந்துள்ளார் வானவில் கே. ரவி. மாலை நேரத்தில் ஒருநாள் காற்று வீசாத வேளையில் கருத்தில் நிலைத்த உணர்வின் வெளிப்பாடாகத் தந்துள்ள இந்தக் கவிதையில் காற்று நின்று போன மயக்கம், கண்முன் தெரிகிறது. காற்று வீசாததால் அசையாத மாமரம், குயிலுக்குச் சாமரம் வீச மறந்துவிட்டது என்னும் அடிகளில் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் காதில் கேட்கும் குயிலின் குரல் போலக் கருத்துக்குப் புலப்படாத ஒரு காவியத் தேர், உலா வருவதைக் காணமுடிகிறது.

மெதுவாகச் செல்நிலவே
மேகங்கள் மீதுநீ மோதிக் கொண்டு
தேகம் கலைந்து சிதறி விடாமல்
மெதுவாகச் செல்நிலவே!

என்ற கரிசனத்தில், பொருண்மை வெளிச்சம் பரப்பும் புதுச் சிந்தனை துளிர்ப்பதைக் கண்முன் நிறுத்தியுள்ளார்.

மழையையும் மேகத்தையும் நிலவையும் கதிரையும் பனியையும் இரவையும் பாடிய இந்த இயற்கைக் கவியை, இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் இந்திய வேர்ட்ஸ்வொர்த் என்று சொன்னால் அது பொருத்தம் உடையதே என்று சேமித்து வைத்த நிழல்களைக் கண்ணாலும் காதாலும் பருகும் அனைவரும் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

பாரதியின் படைப்புகளைக் கவிதைகள் என்று சொல்வதா, பாடல்கள் என்று சொல்வதா எனப் பட்டிமன்றம் நடத்தினால் இரண்டும் சமநிலையில் இருப்பதைப் போல வானவில் கே.

ரவியின் படைப்புகளிலும் கவிதையின் இறுக்கமும் பாடலின் நீட்சியும் இணைந்தே நடக்கின்றன. வெல்லும் சொல் இல்லாத வகையில் நெஞ்சை அள்ளும் சொற்களைக் கோத்து, மக்கள் தமிழில் கவிதை பாடும் கவிஞராக உலா வருகிறார் இவர்.

சேமித்து வைத்த நிழல்கள் என்னும் இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பில் வானவில் கே. ரவியின் கைவண்ணத்தில் உருவாக்கிக் குரல் வண்ணத்தில் பதியப்பட்டு என் புலனத்தில் நான் படித்த, கேட்ட கவிதைகளைப் பார்க்கும்போது எனக்குள் குளிர் நிலவுக் கூட்டம் முகாமிட்டிருப்பதை உணரமுடிகிறது. உலகக் கவிஞர்கள் வரிசையில் உயரத்தில் நிற்கும் வானவில் கே. ரவியின் கவிதைப் பயணத்தில் நானும் ஒரு பாத்திரமாகப் பயணித்திருக்கிறேன் என்னும் எண்ணமே என்னை நீல வானத்தின் பறவைக் கூட்டத்துடன் பறக்கச் செய்கிறது.

சேமித்து வைத்த நிழல்களை நமது சிந்தைக்கு விருந்தாகப் படைத்துள்ள இந்தக் கவிஞரைக் கவிதை உலகம் சேமித்து வைக்கும் என்னும் நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. சாட்டை சொடுக்காமல் சந்தனம் பூசும் மெல்லிய விரல்களைப் போல் இவரது கவிதைகள் நமக்கு மென்மை என்னும் மேகக் கதவைத் திறந்து விடுகின்றன. வாருங்கள்! அந்தக் கதவின் வழியாக மேகப் பஞ்சுப் பொதிகளுக்கு ஊடே மிதந்து செல்வோம்!

எந்தக் கவிஞனும் எப்போதும் கவிதை படைப்பது இல்லை. இந்த வானவில் கவிஞன் எப்போதும் கவிதை படைக்காமல் இருந்ததில்லை. எனவேதான், நான்காம் கவிதைத் தொகுப்பில் இவரது கவிதை நாட்டியம் அரங்கேற்றம் காண்கிறது. இந்தக் கவிதைகளை இயற்கையின் எழில் கொஞ்சம் சோலை என்றால் அந்தச் சோலைக் குயிலாக இந்த வானவில் கே. ரவியைப் பார்க்கிறேன்.

கம்பீரத் தோற்றம்; காற்றை விட மென்மையான மனம், குழந்தையின் சிரிப்பு; குதூகலிக்கும் உணர்வு, சிந்தனை படரும் நெற்றி; சீரார்ந்த முறைமை வெளிப்பாடு என்னும் உருவமும் உள்ளடக்கமும் கொண்ட கவிஞர் வானவில் கே. ரவியின் கவிதை வானத்தின் வண்ணங்களில் நானும் ஒருவன் என்னும் எண்ணத்தில் மகிழ்கிறேன். இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் இணையிலாக் கவிஞரை எழுந்து நின்று வரவேற்கிறேன்!

இனிய அன்புடன்
முகிலை இராசபாண்டியன்

கடவுள் வணக்கம்

1. தோட்டக்காரன்

ஒருவானம்! ஒருவிடியல்! உயிர ணுக்கள்
ஒவ்வொன்றாய் விழித்துக்கொண் டெழுப்பும் ஓசை!
கருவாக நெஞ்சுக்குள் சுமந்தி ருக்கும்
கணற்பிழம்பு வெடித்துப்பின் கவிதை யொன்றிங்(கு)
உருவாகப் போகின்ற நாட கத்தின்
ஓத்திகையோ? புதியதோர் உலகம் செய்ய
எருவாகக் காத்திருக்கும் உணர்ச்சிக் கெல்லாம்
ஏடுகளா போதுமென விரியும் வானம்!

எத்தனையோ பேருண்டிவ் வுலகில் இங்கே
எத்தர்களும் பித்தர்களும் மட்டும் தானா
சித்தர்களும் இருக்கின்றார் வீரர் உள்ளார்
செவிகுளிரப் பாடுகின்ற வல்லார் உள்ளார்
வித்தகர்கள் கலைஞர்கள் நிறைய உள்ளார்
விளைநிலத்தில் மழையாக விழுவதற்கே
புத்தமுதத் தேன்சுரக்கும் மேகக் கூட்டம்
பொழிகின்ற பொன்வயலே கவிதைத் தோட்டம்

வாசமலர் சிலவுண்டு, தென்றல் வந்து
வருடிவிடக் காத்திருக்கும்! வண்டு மொய்க்கும்
பாசமலர் சிலவுண்டு, குளிர்ச்சியாகப்
பனிமுத்து மகுடங்கள் புனைந்திருக்கும்!
ஓசையுடன் ஓடுகின்ற ஓடை நீரில்
ஓய்யாரம் பயில்கின்ற மலரும் உண்டு
நேசமலர் நெஞ்சுக்குள் கனல் மணக்க
நிற்குமலர் என்றுபல மலர்க ளுண்டே

எங்கிருக்கி றானந்தத் தோட்டக் காரன்
எதிர்ப்படுவ தில்லையே இருக்கின் றானா
திங்களொடு ஞாயிற்றைத் தினம னுப்பித்
திசையெல்லாம் வைரமணி தூவி வைத்துப்
பொங்குவதும் மங்குவது மாயி ரண்டு
பொழுதுகளை மாறிமாறி நடத்து கின்றான்
தங்குதடை இல்லாமல் காலத் தைத்தன்
அங்குசத்தால் நடத்துகின்ற பாகன் எங்கே

‘அவன்’ என்ப(து) ஒரு வார்த்தை பேச்சுக் காக
‘அவள்’ என்றும் ‘அது’ என்றும் சொல்ல லாமே
சிவன் என்பார் அவனுடைய சக்தி என்பார்
சிலர்பரம பிதாஎன்பார் அல்லா என்பார்
நவநவமாய் வடிவுதந்து பெயரும் சூட்டி
நாள்தோறும் தொழுதிடுவார் எனக்கு மட்டும்
புவனத்தை இதயத்தில் புலரச் செய்யும்
பூந்தோட்டக் காரனொரு புதிரு மாமே

செடிகொடிகள் அவன்மடியில்; நிமிர்ந்து நிற்கும்
சிகரங்கள் தவக்கோலம்; சிலம்ப ணிந்து
நடக்கின்ற நதிகள் அவன் நடன மாகும்;
நட்சத்திரக் கடல்நடுவே அமைதி யாகப்
படகோட்டிச் செல்கின்ற ஓடக் காரன்
பலவேடம் போடுகிற மாயக் காரன்
கடவுளெனச் சொல்கின்றார் உள்ளி ருந்து
கவிதைகள் இசைக்கின்ற கவிஞ னாமே

04.03.2021

2. தீனமொரு தீபமேற்று

நீல வானமாய் விரிகிறாய் - என்
நெஞ்சிலே இசை பொழிகிறாய்
கால காலமாய் நீயும் நானுமாய்
ஆடினோம் பல நாடகம் - அதில்
அணிந்த வேடங்கள் ஆயிரம்

(நீல)

காளி தாசனின் நாவில் எழுதிய
அட்சரம் உனது மந்திரம் - உயர்
கம்ப நாடனின் கவியெலாம் - உன்
காற் சதங்கையின் நர்த்தனம்
மேள மாயிடி மின்னலாய் ஒளி
மேடை தந்தனன் பாரதி - அண்டக்
கோல மாகியே பாடல் யாவையும்
கொள்ளை கொண்டனை பைரவி

(கால)

தத்துவங்களில் ஒளிகிறாய் - தர்க்கம்
செய்யும் போதுந் நெளிகிறாய் - ஒரு
பித்தனாக நான் பேசும் போது - சிறு
பிள்ளை யாகவந் தமர்கிறாய்
சித்தர் பாடலில் சிரிக்கிறாய் - பின்
ஷெல்லி கவிதையில் ஜொலிக்கிறாய்
ஷெக்ஸ்பியர் கீட்ஸ் மாயாகெளஸ்கி எனத்
தோழர் சூழந் நடக்கிறாய்

(கால)

தாயிலாமலே குழந்தையா - உன்
தயவிலாமலொரு கவிதையா - செந்
தழலும் தென்றலும் நிழலும் வெய்யிலும்
கலந்து நிற்பதுன் சாயலே
நீயி லாமலிதழ் பாடுமா - சுடு
தீயிலாமல் சுடர் கூடுமா
சிறியவன் மனம் திரியதில் தினம்
தீபம் ஏற்றுதிரி சூலியே.

(கால)

29.09.2002

அனுபவச் சுவடுகள்

3. தனிமை

தனிமை எங்கும் தனிமை - இந்த
மனித வாழ்வின் ப்ரணவ கீதம்
தனிமை என்றும் தனிமை.

இனிய கவிதை மலரும் போது தனிமை
இரவில் உறங்கும் இதயம் முழுதும் தனிமை
கனவி லிருந்து விழித்த போதும் தனிமை
கணங்கள் ஏறி மிதந்து செல்லும் தனிமை
(தனிமை)

கவலை என்ற காரிருட்டில் ஒளி கொடுப்பதும்
தவறு செய்யும் போது நெஞ்சில் தயங்கி நிற்பதும்
ஞான மென்ற பீடம் ஏறி ஆட்சி செய்வதும்
மரணம் என்ற மஞ்சம் மீது மனைவி யாவதும்
(தனிமை)

21.1.1978

4. யாருக்காகப் பாடுகிறேன்

யாருக்காக பாடுகிறேன் யாரை நோக்கி ஓடுகிறேன்
தேருக்காகக் காத்திருக்கும் தெய்வம் எங்கே இருக்கிறது
தேடித் தேடிச் சலித்த நெஞ்சம் ஓடிக்கொண்டே இருக்கிறது
யாருக்காக பாடுகிறேன் யாரை நோக்கி ஓடுகிறேன்

புணரும் நதியைத் தனதாக்கிப்
பொங்கிச் சிரிக்கும் கடலைப் போல்
ஆவிக் கலப்பில் தேகம் வளர்த்தே
ஆர்ப்பரிக்கும் மேகம்போல் - என்
கவிதைக் கனலை கிரகித்துக் கொள்ளும்
சக்தி எங்கே இருக்கிறது - என்
பாட்டுச் சிலையைப் பார்த்து ரசிக்கும்
பார்வை எங்கே இருக்கிறது

27-12-1979

5. காற்றுக்குத் தாளங்கள்

காற்றுக்குத் தாளங்கள் கற்றுத் தந்தேன் - வருங்காலத்தைக் கடலோரம் விற்றுச் சென்றேன்
வாங்க மறுத்து வளைக்குள் சென்றன
வாழ்க்கை நண்டுகள் - அதை
ஏந்தத் துடித்(து) ஏமாந்து திரும்பின
கனவுச் சிற்றலைகள்.

மௌனக் கதவைத் தட்டிப் பார்த்தேன் - அந்த
மாளிகைக்குள்ளே எட்டிப் பார்த்தேன்
பார்த்த விழிகள் பாவனை செய்தன
அர்த்தம் புரியவில்லை
வார்த்தைகள் எல்லாம் சோர்ந்து விழுந்தன
வாசல் திறக்கவில்லை.

மேகத்துக்குள் வீணை இசைத்தேன்
மழைத்துளிகளாய் மண்ணில் விழுந்தேன்
மலரத் துடித்த நினைவுக்கெல்லாம்
இடம் கிடைக்கவில்லை.
மலர்ந்த சிற்சில நினைவுகளுக்கோ
வாடத் தெரியவில்லை.

7.5.1980

6. இலவம் பஞ்சாய், அக்கினிக் குஞ்சாய்?

இலவம் பஞ்சாய் இதயம் - எங்கோ
உலவும் தென்றல் காற்றுக் காக
உருகி உருகிக் கலையும்
கவிதாக்கினியாய் வந்தென் இரண்டு
செவிதாக்கியதொரு ஜ்வாலை
புவியனைத்தும் ஒருதுளிக்குள்
போட்டடைக்கும் வேகம்
பார்வையெல்லாம் ப்ரளையமாகப்
பாதி மௌனம் பாதி சப்தம்
வெள்ளி நிலவை விழுங்கி விழுங்கி
கனத்துப் போன கார்முகிலை
உடைத்துப் போட்டு ஒஹோ என்றிங்(கு)
ஊழிக் கூத்தாடும் புயலாய்
நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து பிறந்து - மன
மதனைத் தேடும் கனலாய்
சரசரவென ஒரு சரமழை பொழியும்
கோதண்டத்தின் வளைவாய்
அட
இலவம் பஞ்சாய் இத்தனை வடிவம் ஏற்றது
தீம்தரிகிட தீம்தரிகிட
அக்கினிக் குஞ்சாய் சிறகசைக்கிறது.

28.1.1986

7. யார் மாயை?

யார் மாயை யார் நிஜம்
யார் சாயை யார் நிழல்

என் மாய வட்டத்தில் நீ மாயையா - அன்றி
உன் மாயவட்டமே என் மேடையா
கண்மாய்க்குள்ளே வந்த கடல் மீன்களா - பே(ர்)
அண்டங்கள் படைக்கின்ற விண்மீன்களா

யார் மாயை யார் நிஜம்
யார் சாயை யார் நிழல்

ஒவ்வொன்றும் ஒரு தனித் தீவாகுமா
ஒன்றில் ஒன்றாய்த் தொடரும் சொற்கோலமா
ஒவ்வொன்றும் உற்சாகம் உத்வேகமா - உயிர்
ஊற்றெடுக்கும் இசையா ஓய்யாரமா

யார் மாயை யார் நிஜம்
யார் சாயை யார் நிழல்

நான் என்றும் நீ என்றும் எள்ளி நகையாடுமொரு
நாடகம் யார் நினைப்பு
வான் என்றும் புவி என்றும் வடிவமைந்தால் அந்த
வழக்குக்கு யார் பொறுப்பு
தேன் உண்டு மகிழுமொரு சிறுவண்(டு) அசைக்கின்ற
சிறகிலும் ரீங்காரமே
தான் உள்ளவாறு தன்னுள் இருந்தே நம்மை
உருவாக்கும் ஓங்காரமே

23-07-1986

8. நீ பாடு இன்னும் கொஞ்சம்

(இன்னும் எழுதப்படாத ஒரு பாடல், தன்னை எழுதச்சொல்லியும், பாடச்சொல்லியும் ஒரு கவிஞனிடம் மன்றாடுவதுபோல்; அந்த எழுதப்படாத பாடல், ஒரு நடன மங்கையின் வடிவில் கவிஞன் முன் நடனம் ஆடுவது போல்!)

நீ பாடு இன்னும் கொஞ்சம்
பூவோடு தென்றல் கொஞ்சம்
தீயோடை யில்தோணி போலாடுது - மனம்
தீராத தாகத்தில் போராடுது
(நீ பாடு)

பாயான தேநிலவு சிறகான தேகனவு
ஓயாத கடலோசை தாலாட்டுது - உயிர்க்
கரையோரம் நுரைசிந்திப் பாலாட்டுது
விண்மீன்களில் சலங்கை அணிந்தாடும் ஆரணங்கை
விழியோரம் வரவைத்து நின்றாடுது - பாடல்
மொழியென்ற அணைமீறத் திண்டாடுது
(நீ பாடு)

விடைதேடுது வரும் வழிமுடுது - இன்னும்
விடியாத பொழுதுக்குள் அலைபாயுது - மின்னற்
சரமாகி உடைகின்ற முகிலானது
நடைமாறுது நடுவில் தடுமாறுது - வட்ட
வடிவாக நிழலுக்குள் ஒளிசேருது - வெட்ட
வெளிகூட ஒருசின்ன துளியாகுது
இசைவேகம் அதில்மோதும் உளியாகுது
(நீ பாடு)

28-2-1987

9. இசைவடிவாய்

(என் தம்பி காளிதாஸ், 'புல்புல்தரங்' என்ற இசைக் கருவியைச் சற்று நேரம் மீட்டிக் கொண்டிருந்ததைக் கேட்டவுடன் தோன்றிய பாடலிது.)

இசைவடிவாய் உந்தன் இதயத்துக்குள்ளே
எத்தனையோ முறை நுழைந்துவிட்டேன்
திசைதெரியாமல் ஒவ்வொரு முறையும்
திகைப்புடனே நான் திரும்பிவிட்டேன்
(இசைவடிவாய்)

ஒளிவடிவம் நீ நிழல்மரமும் நீ
உயிர்நிலையும் நீ உண்மை நீ - பின்
பொய்யெதற்கோ இந்த மெய்யெதற்கோ
புலன்வழி ஓடும் மனமெதற்கோ -
(இசைவடிவாய்)

இமை விளிம்பில் நீர்த் துளியுருண்டு - தரை
விழுந்துடையும் முன் நிற்பது போல்
தவமிருக்கும் ஒரு கவிதையடி - அது
சிதறும் முன்னே அதைப் படித்து முடி - மொழியில்
சிதறும் முன்னே அதைப் படித்து முடி
(இசை வடிவாய்)

01-05-1987

10. ஏகாந்தச் சுடருக்குள்

தொகையறா

உளிதாக்கி உடைகின்ற கல் - நான்
உமிவிலகக் காத்திருக்கும் நெல்
ஒருதேவ முனிவன்வந்தது உச்சரிக் கும்வரை
ஓசையின்றி ஒளிந்திருக்கும் மந்திரச் சொல்.

பாடல்

ஏகாந்தச் சுடருக்குள் ஏதடி வாசல் - சென்(று)
ஏமாறும் கேள்விகளாய் எத்தனை ஈசல்
வேகாத பாணையிலே ஒன்பது வாசல் - இதில்
விறகுக்கும் உணவுக்கும் வந்தது பூசல் (ஏகாந்த)

தொகையறா

வெளியே இருந்தபடி வழிகாட்டி விட்டவர்கள்
மொழியே புரியவில்லை முழுமை விளங்கவில்லை
தத்துவ போதனையால் தன்னை உணரவில்லை
தன்னை உணர்வதற்கு தர்க்கம் உதவவில்லை.

பாடல்

நீருக்கென்ன நெருப்புச் சட்டை
நெருப்புக்கென்ன பஞ்சுமெத்தை
யாருக்கிந்த மாயத்திரை
எங்குபோக மண்குதிரை (ஏகாந்த)

தொகையறா

உள்ளே இருந்தபடி மெல்ல அழைப்பவனை
உற்றுக் கேட்பதற்குள் மௌனம் மலரவில்லை
உள்ளென்றும் வெளியென்றும் உண்மை பிரிவதில்லை
ஊடுருவிச் செல்வதற்கே இன்னும் துணியவில்லை

பாடல்

உள்ளே நுழைந்துவிட்டால் ஒளியில்லை இருட்டுமில்லை
கள்ளே மலராக விரிந்ததுதான் என்சரிதை (ஏகாந்த)

8-5-1987

11. தேசத்தைத் தேடுகிறேன்

பாசம் வைத்து நேசம் வைத்துப்
பாதி, வாழ்வைத் தோற்ற அன்பு
வேஷமிட்டு கோஷமிட்டு
வீதிவீதியாய் நடந்து
தேசத்தைத் தேடுகிறேன்

ஆசை வைத்தும் அன்பு செய்தும்
அடிமை யாய் இருந்த பின்னும்
பூசலுக்கு மேடைகட்டி
வாசலுக்குக் கோலமிட்டு
தேசத்தைத் தேடுகிறேன்

தேகமென்ற ஆலயத்தைத்
தேடிவந்த தெய்வத்தை
மோகமென்ற வெஞ்சிறைக்குள்
மூச்சடைக்க வைத்துவிட்டு
தேசத்தைத் தேடுகிறேன்

தேடித் தேடிச் சென்றும் - தேசம்
தெரியவேயில்லை
நிலவுக் கென்ன வானம்
கனவுக் கென்ன கண்கள்
உலவித் திரியும் ஓசைக் கிரண்டு
செவியில் என்ன பூட்டு
ஆறு பூமி கோயில் சாமி
தேசம் என்று பேசலாம்
வேரிருந்து லாபமென்ன - புயல்
காற்றுவந்து வீசலாம்.

14-8-1987

12. அந்திப் பொழுதே, அந்திப் பொழுதே!

அந்திப் பொழுதே அந்திப் பொழுதே
மயங்கி நிற்காதே
தென்றல் இன்னும் உன்னைத்
தேடி வரவில்லை
வழிதவறியதோ - இல்லை
வரமறுக்கிறதோ

கூவும் குயில் தரும் ராகத்திலும் ஒரு
சோகம் இருக்குதடி - அது
கூடிக் குலவிட ஜோடிக் குயில் ஒண்ணு
தேடித் தவிக்குதடி - இசை
பாடி அழைக்குதடி

ஆத்தங்கரையில் அடுக்குமல்லி
யாருக்குப் பூத்ததடி
நேத்து மணலுல உதுந்த நெலவை
நெனைச்சிருக்குதடி - இதுவும்
உதிரப் போகுதடி

03-08-1988

13. நாலோடிப் பாட்டு

நாலோடிப் பாட்டு நான்பாடக் கேட்டு
ஓலோடி வா தென்றலே
கூடாரம் போட்டுக் குளிர்காயும் நெஞ்சின்
குரல்கேட்டு வா மின்னலே
ஓலோடி வா தென்றலே - என்
குரல்கேட்டு வா மின்னலே

உற்றாரும் பெற்றாரும் சுற்றமும் குறைவில்லை
உலகுக்கு நான் என்றும் தத்துப் பிள்ளை - என்
உணர்வுக்கு உடம்பென்ற எல்லையில்லை
(நாலோடி)

நான்போடும் தாளத்தில் நடையுண்டு கதியுண்டு
நம்பிக்கை என்ற ஸ்ருதியும் உண்டு
ஏனென்று தெரியாத கனவுண்டு - ஆனாலும்
ஏழைக்குத் தரவொரு கவளமுண்டு
என்பாடல் கேட்க மலர்களுண்டு
எனக்காக உதிக்கும் நட்சத் திரங்களுண்டு - நெஞ்சில்
எனக்காக உதிக்கும் நட்சத் திரங்களுண்டு
(நாலோடி)

09-10-1988

14. பூவுக்குள்ளும் புகும் தென்றல்

பூவுக்குள்ளும் புகும் தென்றல் - மன
வாசல் வரவில்லையோ
பூங்குயில் ஓசை பொன்னந்தி மாலை
பாடல் தரவில்லையோ
(பூவுக்குள்ளும்)

காணக் காணச் சிதறும்
வானத் தொருமை விரிவும்
கவிதைக் குயிர் மழைதர ஒரு முகிலற்றதுவோ
ஓலக் கடலைத் தழுவும்
நீலத் திரையின் வளைவும்
பார்வைக் கொளி வடிவம் தரப் பயனற்றதுவோ
(பூவுக்குள்ளும்)

கற்சிலையும் உயிர் கொண்டசையக் கவி
அர்ச்சனை செய்தது நினைவில்லையோ
கற்பனையால் மன வெற்பினிலும் ஒளிச்
சிற்பம் இழைத்தது நினைவில்லையோ
விற்புருவத்தை வளைத்திட மத்தியில்
நிற்பது ஞானச் சுடரில்லையோ
கற்பக மாயினிக் காவியமாயிரம்
கொட்டி முழக்கிடத் தடையுள்ளதோ
(பூவுக்குள்ளும்)

14-4-1989

15. ஏதோ ஒரு பாடல்

ஏதோ ஒரு பாடலென்னை அழைத்து வந்தது
ஏராளமாய்க் கவிதையமுதம் அள்ளித் தந்தது
ஏகாந்தமே ஆகாயமாக விரிய வைத்தது
எல்லாம் ஒரே சுநாதமென்று புரிய வைத்தது (ஏதோ)

கடல் ஒலித் திடும் விதம் கதி எடுத்தது
காற்றுப் போல ஊற்றெ டுத்துக் கனல் வளர்த்தது
உடல் நிழல் எனும் முதல் உண்மை சொன்னது
உலக மென்ற திரை விலக்கி ஒளி படைத்தது (ஏதோ)

நாடோடிகள் தாலாட்டுகின்ற பிள்ளைப் பாடலோ
நாலாயிரத் தோடு நால்வர் தந்த கீதமோ
கோடானுகோடி யாய்ப்பிரிந்த ஆதி பகவனோ
கோலாகலம் தரும் மழைச் சரங்களானதோ!
(ஏதோ)

23-11-1989

16. இயற்கையும், இறைவனும்

என்னை நான் வியந்து கொள்ள
இயற்கையில் தேடுகிறேன்
என்னை நான் புரிந்து கொள்ள
இறைவனைப் பாடுகிறேன்
இயற்கையும் இறைவனும்
இயக்கமும் அமைதியும் போல்

பொன்னிறத்து வான் விளிம்பில் செந்நிறத்தில் எழும்பரிதி
மண்நிறத்தை மாற்றிடவே உதிர்ந்திடும் மலர்த்தொகுதி
என்னென்ன வண்ணங்களை - என்
ஆசைகள் சேர்த்தனவோ
எங்கெங்கும் தம்வடிவை
எழுதிப் பார்த்தனவோ

சின்னசின்ன நீர்த்துளிகள் சித்திரங்களாய் விரிய
நான்பிரிந்து நான்பிரிந்து ஒவ்வொன்றிலும் விழுந்தேன்
நான்விழுந்த துளிகளிலே வான்விரியக் கண்டிருந்தேன்
வானத்துடன் வானமென நான்விரிந்து கொண்டிருந்தேன்

08-05-1990

17. தாகம் தீரவில்லை

காற்றை, இந்த உலகை,
கனலை, புனலை, பெருவெளியை,
ஊற்றை, அமுதூற்றை,
உயிர்நிலை யான பரம்பொருளைப்
பாடிப் பாடிக் களித்த பின்னும்
பாடல் ஓயவில்லை
பாதிக்கனவில் விழித்தது போல் - என்
தாகம் தீரவில்லை.

நேற்றைப் பொழுதென் நெஞ்சில் இருந்திசை
கொஞ்ச எழுந்ததடா
நாளைக் கனவும் ஓலை யனுப்பி
விண்ணப்பம் போடுதடா - சில
மேகங்களே அனு ராகங்களாய் வர
மின்னல் தெறிக்குதடா - உயிர்
நாளங்களில் ஒரு தாளம் எழுந்து
தாண்டவம் ஆடுதடா.

ஒவ்வொரு நினைவும் உரிமை யோடு
வடிவம் கேட்குதடா
ஒவ்வொரு நிழலும் ஒளியைத் தேடி
ஊர்வலம் போகுதடா
வடிவம் அளித்து வடிவம் அளித்து
வளரும் கவிதையடா - அது
வடிவம் கடந்து வளரும் பொழுது
வார்த்தை இல்லையடா.

3-6-1990

18. எந்த நேரத்திலும் ஒரு பாடல்

எந்த

நேரத்திலும் ஒரு பாடல் - என்னைத்

தேடி வரக்கூடும் - ஓர்

ஓரத்திலே அதை அமர வைத்தால் - அது

காரிருட்டில் ஒளி தரக்கூடும்.

(எந்த)

காற்று வந்து கதவிடிக்கும் - மழைத்

துளிகள் எல்லாம் நெஞ்சில் அபிநயிக்கும்

சின்னஞ்சிறு மலர்களில் சிறைப்பட்ட வண்டுகள்

வார்த்தைகளாக வடிவெடுக்கும் - இசை

வானமளாவத் துடிதுடிக்கும்

(எந்த)

வண்ணமில்லாத உண்மைகளை

வார்த்தைகளாலே வழங்கவரும்

வார்த்தைகளாக மாறியதும் - பல

வண்ணங்களில் அது மயங்கி விழும்

வண்ணங்களில் அது மயங்கி விழச் - சில

எண்ணங்களே சென்று வழியமைக்கும்

எண்ணமில்லாமல் வண்ணமில்லாமல்

எப்பொழு தேனும் தனித்துவரும்

ஏகாந்தம் அதில் ஜனித்துவரும்

(எந்த)

20-7-1990

19. நான் பாடும் பாடலிலே

நான் பாடும் பாடலிலே
சின்னகுயில் கூவும் தென்றல் வந்து வீசும்
கண்ணிமைகள் தோறும் மின்னலிழை தோன்றும்
காற்றோடு களி நடனம்
(நான் பாடும்)

தேனூறும் மலர்கள் தெம்மாங்குக் கேட்கும்
தத்திச் செல்லும் தத்தை ஒன்று தாலாட்டுக் கேட்கும்
வெண்ணிலவை வட்டமிட்டு நட்சத்திரக் கூட்டம் - கை
கொட்டிக் கொட்டி ஆடப் புது தாளங்கள் கேட்கும்
காற்றோடு களிநடனம்
(நான்பாடும்)

ஒவ்வொரு ஸ்வரமும் ஒவ்வொரு தீபம்
ஒவ்வொரு நாளும் புதுப்புது ராகம்
செவ்விளநீர் போல் குளிரும் - பின்
செந்தழல் போலே ஒளிரும்
பருகப் பருக நெஞ்சில் பெருகும் தாகம்
உருக உருக மழை பொழியும் மேகம்
(நான் பாடும்)

17-10-1991

20. எழுத வைத்த இன்னிசை

என்னை

எழுத வைத்த இன்னிசை அதை எழுத முடியுமா - என்
உணர்வைத் தந்த பேரருள் அதை உணர்த்த முடியுமா

அழகை ரசிக்கும் விழியிலும் அழகு கொஞ்சலாம்
அழகை ரசிக்கும் விழிகள் அந்த அழகை மிஞ்சலாம் -
என்னை

எழுத வைத்த இன்னிசை என் எழுத்தில் ஒலிக்கலாம் -
எழுதும்
உணர்வைத் தந்த பேரருள் அந்த உணர்வில்
ஜொலிக்கலாம்

மொழியிருந்தும் மௌனமே என் உயிரின் வாகனம்
விழியிருந்தும் தியானமே பரம்பொருளின் ஆசனம்
மேக வடிவம் சிதைவதே மழைக் கருணையாய் வரும்
கவிதை உருவம் கலைந்த பின்னும் ஞானமே தரும்

25-07-1992

21. உண்மை ரொம்ப தொலவோ!

உத்து உத்துப் பாக்குது நட்சத்திரம் எல்லாம்
உண்மை ரொம்ப தொலவோ
உள்ளத்துல ஓலகம் இருக்குதுன்னு முன்ன
சொன்ன வார்த்தை தவறோ
காத்தக் குடிச்சுத்தான் உசுரு வாழுது
காத்தப் புடிச்சுத்தான் கனவு காணுது
மாத்த முடியலே மனசு சரியில்லே
மயக்கம் தீருமா சந்திரரே
மாயை அகலுமா சந்திரரே

மேகம் புகையுது ஆசை
மின்னல் கீத்து வெளிச்சம் - மனம்
அதிரும் போது இடியோசை - மழை
பொழியும் போது நடனம்
வானும் நானும் வேறில்லையா - இந்த
வடிவமே எனக்கெல்லையா
வளர்ந்து தேய்வதும் மீண்டும் மலர்வதும்
என்ன நாடகம் சந்திரரே - இதை
எழுதிய வன்யார் சந்திரரே

சின்ன சின்ன மொட்டுக்குள்ள
சிக்கிக் கிட்ட வண்டுகளத்
தட்டித் தட்டி எழுப்புது காத்து
மின்னி மின்னிக் கண்சிமிட்டி
நட்சத்திரக் கூட்டம் வந்து
எள்ளி நகையாடுது பாத்து
காத்துக் கணக்குல யோகம் தான்
கண்ணை மறைக்குது மேகம் தான்
கணக்குத் தீரல கதையும் மாறல
கவிதை போதுமா சந்திரரே
கனவு கலையுமா சந்திரரே

30-10-1992

22. வானம் வசமாகலாம்

மின்னலுக்கு வானம் மின்மினிக்கும் வானம்
எங்களுக்கு வானமில்லையோ
வன்னக்குயில் பேடு வண்டினங்களோடு
வந்ததெங்கள் கானமில்லையோ
வானம் வசமாகலாம் - என்ற
வார்த்தை நிஜமாகலாம்
(மின்னலுக்கு)

தென்றலுக்குள் தீவளர்க்கும் யோகமெங்கள் பாடல்
தீபத்துக்குள் ஓடம்விட்டுப் போவதெங்கள் பாடல்
புன்னகையில் கோயில்மணி நாதமெங்கள் பாடல் - ஒரு
சின்னமொட்டுக் கண்திறக்கச் செய்யுமெங்கள் பாடல்
(மின்னலுக்கு)

வடிவத்தின் எல்லைக்கோடுகள்
விரியம்பொழுது தெரியும் அழகை
அனுபவம் ஆக்குவது
முடிவென்னும் முற்றுப்புள்ளி
இற்றுவிழக் கண்பெற்றுவிடும்
ஆனந்தக் கூடமது
இடியோசை என்றாலும் இசையாவது
எல்லார்க்கும் என்றேனும் வசமாவது
(மின்னலுக்கு)

07-08-1994

23. சின்ன சின்ன வார்த்தைகளில்

சின்ன சின்ன வார்த்தைகளில்
கவிதை சொல்கிறேன்
என்னை உந்தன் உள்ளத்துக்குள்
மலரச் செய்கிறேன்
பாடினால் ராகம் கூடினால் யோகம் (சின்ன)

குழந்தையின் சிரிப்பழகு - தென்
குமரியின் மூக்குத்திச் சிவப்பழகு
முழுமையை மறைத்தபடி - கண்
சிமிட்டும் நட்சத்திரத் திரளழகு
அழகை அனுபவிக்கும் - கணம்
கவிதை அவதரிக்கும் (சின்ன)

நதியின் நடையில் நளிணம் - மலர்
இதழில் வண்டு துயிலும் நளிணம்
காற்றளைந்து மணற்பரப்பில்
போடும் கோலம் நளிணம்
கலவி முடிந்த பிறகு விரல்கள்
வருடும் காதல் நளிணம் நளிணம்
நளிணம் தரும் சுகங்கள் - கவிதை
நடைபயிலும் களங்கள் (சின்ன)

இரவு மௌனம் நிலவு மௌனம்
கனவில் கேட்கும் ஓசை மௌனம்
இசை மகள் கண் விழித்துக் கொள்ளும்
ஏகாந்தம் மௌனம்
வில் வளைக்கும் வான் விளிம்பில்
தவமிருக்கும் வண்ண மௌனம்
சொல்சுமந்து வந்த பாடல்
சொல்கடந்து வளரும் மௌனம்
மௌனச் சுடர்முகத்தில் - கவிதை
மலர்ந்து சிரித்திடுமே. (சின்ன)

3-5-1997

24. முகங்கள் தெரியவில்லை

முகங்கள் தெரியவில்லை - பனி
மூட்டம் மறைக்கிறது
யுகத்தின் முடிவிதுவோ - இல்லை
இன்னும் வெகு தொலைவோ

சிகரம் தெரிகிறது - செல்லும்
பாதை தெரியவில்லை
நகர முடிகிறது கானல்
நீரோ வெறும் நிழலோ

வெயில் அடித்த உடன் - பனி
விலகி மறைகிறது
பொய்மை அகன்றது போல் - நெஞ்சில்
பூரிப்புண் டாகிறது

வெயில் ஒளி குறைய - மெய்யும்
சோர்ந்து விழுகிறது
பொய்யை விரும்பியொரு - விட்டில்
பூச்சி பறக்கிறது

மெல்லச் சிறகசைத்தேன் - ஒரு
மீண்டும் உடைகிறது
சொல்லில் உறங்கியதும் - ஒரு
சொப்பனம் ஆகியது

எந்தப் பிறவியிலும் - நான்
கவிதையாய் மலர்வேன்
அந்தக் கணம்வரைக்கும் - நான்
அமைதியுடன் இருப்பேன்

17-01-2001

25. நெஞ்சைத் தொட்டுச் சொல் சொல்

நெஞ்சைத் தொட்டுச்சொல் - நீ
நிஜமா நிழலா
நேரில் வந்து நில் - நீ
நினைவா கனவா
(நெஞ்சைத்)

புணலி லேநீ ராடும் போது
புரளும் அலைக்கரமா
புலன்கள் மெல்ல அடங்கும் போது
புரியும் அனுபவமா
(நெஞ்சைத்)

கொஞ்சம் அமைதியில் அமரும் போதுயிர்
கோதும் தென்றல் உன்கரமா - மனம்
குளிரக் குளிர இசை குலவும் கவிதையில்
குனித்த புருவம் உன்முகமா (நெஞ்சைத்)

நீயிலாதொரு நினைவேது - உன்
நிழலில்லாமல் ஒரு கனவேது
பூவின் வாசலில் வண்டு போலெனைப்
பாட வைத்ததில் பொருளேது - என்
பாடலென்றும் முடியாது
நெஞ்சைத் தொட்டுச் சொல் - நீ
நானா, நீதானா!

30-11-2002

26. முணுமுணுக்காதே

முணுமுணுக்காதே - உன்
மூச்சுக் காற்றின் முனகலைக் கூட
உற்றுக் கேட்டு நகர்ந்து செல்லக்
கற்றுக் கொள்ள வில்லை காற்று

முணுமுணுக்காதே - நீ
உச்சுக் கொட்டும் ஒலியைக் கூடப்
பேரிடியாக எண்ணி
அஞ்சி ஓடும் அணில்களைப் பார்ப்பார்

முணுமுணுக்காதே - உன்
மேடைப் பேச்சு முழக்கம் கேட்டு
உதிரப் போவதில்லை வானம் - ஆனால்
உன்
இதயத் துடிப்பு நின்று விட்டால்...
நின்றுவிட்டால்...
ஓவென்றமுது புலம்ப
பத்துப் பனிரெண்டு குரல்வளைகள்
காத்திருக்கின்றன

அதுவும் ஒருசில கணங்கள் மட்டுமே
பிறகு?
மௌனம் பழகு - உன்
ஒவ்வொரு அணுவின் உயிர்த் துடிப்புக்கும்
தாளம் இசைத்த வண்ணம்
ஆடும் பதங்கள் யாருடையவையோ

காற்றுப் புரவி தோற்றுவிழும்
வெட்ட வெளியில் கூட
கட்டறுந்து பாய்கிறது காட்டாற்று வெள்ளம்
யார் இட்ட கட்டளையோ

அளக்க முடியாத விரிவோ
அன்னை சக்தி என்றொரு பெயரோ!

அவளைக் காண வேண்டுமென்றால்
அசையாமல் நில் - பல
யுகங்கள் கடந்த பின் - அவள்
காட்சி தரலாம்
உனக்கும் அப்பொழுது மீட்சி வரலாம்

16-02-2008

27. பொதிசுமக்க வைக்கிறாய்

பொதிசுமக்க வைக்கிறாய் போதும் நிறுத்து

மனமே என்று தினமும் உன்னைக்
கொஞ்சிக் குலவிக் கொண்டிருந்தேன்
இனம்தெரியாத மயக்கச் சூழலில்
இழுத்துக் கொண்டே போகிறாய் - நான்
கழுத்து வரைக்கும் மூழ்கி விட்டேன்
இதற்குப் பிறகும் இழுக்கலாமா
உனக்குச்
செவியே இல்லை என்ற செய்தியை
இப்பொழுதுதான் தெரிந்து கொண்டேன்
எப்படி உனக்குப் புரிய வைப்பேன்
எப்படியோ செய் விட்டு விட்டேன்

விட்டு விட்டதும் விடுதலையாகிச்
சுமையிலாத சுதந்திரமாகி

அட

மூழ்கிக் கிடந்த சேறில்லாமல்
நீயும் நானும் வேறில்லாமல்
திசையெட்டும் நாம் திரிகிறோமே - இல்லை
வானவெளியாய் விரிகிறோமே
சுமந்ததெல்லாம் உதிர்ந்துபோய் - அடிச்
சுவடுகளாய் விண்மீன் துகள்களாய் - நாம்
மேலே மேலே பறக்கிறோம்
பற பற என்றவன் எழுதினானே - இன்று
மேலே மேலே பறக்கிறோம்
நானும் நீயும் கலந்த கணமே
உதித்ததிங்கே கவிதையாமே!

16-02-2008

28. கடிவாளம் இல்லை சாயி

கடிவாளம் இல்லே சாயீ
சதிகாரக் குதிரையின் சண்டித் தனமடக்கக்
கடிவாளம் இல்லே சாயீ

மயில்வாகனத்துல ஓலகத்தையே ஒரு
நொடிப்பொழுதில் சுத்தி வந்த
முருகனக் காட்டிலும் படுவேகமாத் தாவிப்
பறக்குற குதிரை சாயீ - ஒரு
கடிவாளம் இல்லே சாயீ

தொடுவானைத் தொடுவேன்னு பிடிவாதம் பிடிக்கும்
தோத்தாலும் ஜெயிச்சாலும் ஓஹோன்னு துடிக்கும்
பிடிசாம்பல் ஆனாலும் பேயாப் பறக்கும்
ஒருவண்டி ஓடைஞ்சாலும் மறுவண்டி கேக்கும்
கடிவாளம் இல்லே சாயீ

சாட்டை எடுத்தாலும் அடங்கி நடக்காது
வேட்டைக் குதிரை சாயீ
புல்லும் கொள்ளும் போட்டாலும் திமிறும்
காட்டுக் குதிரை சாயீ

கடிவாளம் இல்லேன்னு கதறி அழுதாலும்
முடியாது சோகக் கதை - ஒரு
கணநேரம் அதைவுட்டு ஒதுங்கினாப் போதும்
கழண்டு போகும் மறை - அது
கைகூட வேணும் துரை

28-02-2008

29. இதயத்தைக் கொஞ்சம் திறந்து வைத்தேன்

இதயத்தைக் கொஞ்சம் திறந்து வைத்தேன் - அதில்
புதுப்புதுக் கவிதைகள் மலர வைத்தாய் - என்
விழிச்சடரில் ஒரு பொறி எடுத்து - விளக்
கேற்றி வைத்தேன் அதில் குடிபுகுந்தாய்
(இதயத்தை)

உதயத்திலே ஒரு சிமிழ் எடுத்து - என்
உதிரத்திலே கலந்(து) உணர்ச்சி தந்தாய்
ஒவ்வொரு சொல்லும் ஒருலகம் - என்ற
உண்மையை எனக்குப் புரிய வைத்தாய்
(இதயத்தை)

தென்றலை அனுப்பியென் குரலினிலும் - தேன்
பொழிய வைத்தாய் அதில் நீ நனைந்தாய்
கண்வழியே வரும் காட்சிகளன்றி - என்
கனவிலும் வந்து நீ சிரித்தாய்
(இதயத்தை)

சில நொடியில் பல யுகம் வளரும் என்ற
சேதி சொன்னாய் கண் சிமிட்டி நின்றாய்
திசைகளெல்லாம் உள் விரிவென்றாய் - மனச்
சிறையுடைத்தாய் ஒரு சிறகு தந்தாய்
(இதயத்தை)

2-1-2010

30. புத்தன் இல்லை

போதிக்க வந்த புத்தன் இல்லை - எதையும்
சாதிக்க வந்த சித்தன் இல்லை
நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் தலைவணங்கி
நிற்கின்ற மானிடன் நான்
- வாழ்க்கையைக்
கற்கின்ற மாணவன்தான்

ஆதிக்க வெறிகொண்ட அரசியல் கட்சிகளை
அலட்சியம் செய்பவன் நான்
- வேறு
புரட்சி செய்யாதவன் நான்

வில்லுக்கு விஜயன் - அது
பழைய கதை - நல்ல
சொல்லுக்கே வெற்றி - இது
புதிய விதை
கல்லுக்கும் உயிருண்டு கருணைக்கும் விழியுண்டு
கடவுளை நம்பும்
சிறியவன் நான்
கணம் தோறும் பிறக்கின்ற
புதியவன் நான்

03-04-2020

31. சேமித்து வைத்த நிழல்

வீதி என்னைக் கடந்து போனது - அதில்
விதியோ மெல்ல நடந்து போனது - நான்
பாதி தூரம் நடந்த பிறகு
வீடு திரும்பி விட்டேன் - எதையும்
விடுவதற்கு முடியாமல்
கூடு திரும்பி விட்டேன்
நீதி மட்டும் நின்று சிரித்தது - ஒளியும்
நிழலும் வேறு வேறாய்ப் பிரித்தது
ஆதி அந்தம் இரண்டுக்கும்
புள்ளி ஒன்று தான் - நான்
ஆன மட்டும் தொட முயன்றேன்
தள்ளி நின்று தான்
மீதி ஏதும் உண்டோ? காதில்
மெல்லக் கேட்ட தொரு குரல்
சேதி சொல்லக் கூடுமோ நான்
சேமித்து வைத்த நிழல்

08-04-2020

32. மனத்தை அள்ளித்தர முடியும்

பணத்தை அள்ளித் தர முடியாது
மனத்தை அள்ளித் தர முடியும் - என்
மனத்தை அள்ளித் தர முடியும்

என்
மனத்தில் மலரும் கவிதைப் பூக்களை
உனக்குள் வந்து தூவ முடியும்

பணத்தை அள்ளித் தர முடியாது - என்
மனத்தை அள்ளித் தர முடியும்

ஒவ்வொரு பூவிலும் நறுமணம் இருக்கும்
ஒவ்வொன்றிலுமே என்மனம் இருக்கும்

அள்ள அள்ளக் குறையாத
அமுதம் ஆழ்மனம்
வெள்ளமாகக் கலையும் கவியும்
பெருகும் பாழ்மனம்
உள்ளும் புறமும் ஒன்றையொன்று - ஊ
டுருவும் ஊழ்மனம்
பள்ளம் மேடில் லாமல் பரவி
விரிந்து சூழ்மனம்

பணத்தை அள்ளித் தர முடியாது - என்
மனத்தை அள்ளித் தர முடியும்

செம்புலப் பெயல்நீர் போல்நம் மனங்கள்
ஒரேமன மாகும் மர்மத்தை
உடலும் மிகையென் றுணரும் தருணம்
உள்ளொளி யாகும் அனுபவத்தை
உலகம் யாவையும் தாமுள வாக்கும்
விரிவைத் தெளிவை வியனிலையை
ஞான ஆகாச நடுவில் நின்று
வாழ்த்து கின்ற பேரருளை

மலர்களில் எல்லாம் மகரந்தங்களாய்
மண்டியிருக்கும் உணர்வுகளில்
நீயும் நானும் நிச்சயமாகச்
சங்கமிக்க முடியும்
சிற்றறி வென்ற சிறையை உடைத்துச்
சிற்கில நேரம் விடுபட முடியும்
விட்டு விடுதலை ஆகும் தருணம்
ஒவ்வொரு கணமும் புதிய ஜனனம்

பணத்தை அள்ளித் தர முடியாது - என்
மனத்தை அள்ளித் தர முடியும்

03-10-2020

33. நானும் நானும்

(இன்று காலை என் மனத்துக்குள் இருவர் பேசிக் கொண்டார்கள். இது அடிக்கடி நடப்பதுண்டு. எங்கள் வீட்டில் சமையல் செய்யும் மாமியிடம், காலைச் சிற்றுண்டிக்குக் காய்கள் போட்டு வெஜிடபிள் ஊத்தப்பம் செய்யச் சொல்ல வேண்டும், என்றான் ஒருவன். கூடாதப்பா, உடல் கனம் ஏறிக் கொண்டே இருக்கிறது. எப்பொழுதும் போல் வெறும் சூப் போதும், என்று மறுத்தான் மற்றொருவன்..... சற்று நேரத்தில், இருவரும் ஒருவராகி, ஒரே குரலில் சொன்ன கவிதை இது. மாமி செய்த ஊத்தப்பத்தைச் சுவைத்து, அருந்திய பிறகு இதை எழுதி வைத்தேன்.)

நானும் நானும் நல்ல நண்பர்கள்
சண்டை போட்டாலும் சமாளித்து விடுவோம்
சமநிலை தவறோம் சமாதானம் ஆவோம்

ஊனும் உயிரும் வானும் நிலவும்
உவமை நூறு சொல்வார்கள்
நானும் நானும் அப்படியில்லை
அசல்-பிம்பம், நிஜம்-நிழல்
வட்டம் ஒன்றின் தொடக்கம்-முடிவு
உவமைக் கென்ன குறைச்சல் எங்கள்
உரையாடலிலே இல்லை புகைச்சல்

நானும் நானும் நல்ல நண்பர்கள்

முரண்பட்டாலும் மோதலின்றி - ஒரு
முடிவுக்கு வருவோம்
ஒருவர் வெல்ல மற்றொருவர் மெல்ல
ஒப்புக் கொண்டது போல நடப்போம்
வரவர நாங்கள் வார்த்தை பேசும்
வழக்கம் விட்டுவிட்டோம்
மௌனமாய் விவாதம் செய்து
மௌனமாய் இணைவோம்

நானும் நானும் நல்ல நண்பர்கள்

என்றைக்கேனும் ஒன்றை நீயென்(று)

உரைக்கும் நானுண்டு
அன்றைக்கு வா அளவளாவுவோம்
அதுவரைக்கும் நாம் - ஆம்
அதுவரைக்கும் நாம்

08-01-2021

34. பனித்துளியா, பட்டாம்பூச்சியா!

அந்தக் கதவு திறந்தே இருந்தது
ஆள் நடமாட்டம் இல்லாத
அமைதி மட்டுமே கண்ணில் பட்டது
நுழைந்து பார்க்கத் தயங்கிக்கொண்டே
திரும்ப முனைந்தபோது
உள்ளேயிருந்து ஒருகுரல் கேட்டது:
“உள்ளே வரலாமா?”

உள் எது, வெளி எது? - ஒரு
மலரின் மேல் ஏதோ அமர்ந்திருக்கக் கண்டேன்
உடையப் போகும் பனித்துளியா - கூட்டை
உடைத்து வந்த பட்டாம் பூச்சியா!

03-02-2021

35. நான் ஏன் நீயாக வேண்டும்?

நான்

நானாக மட்டுமே இருந்துவிட்டுப் போகிறேன் ஏன்
நீயாக வேண்டும் - பாடல்
தேனாக மட்டுமில்லாமல் சில நேரம் ஏன்
நீயாக வேண்டும்

வானாக மட்டும் இல்லாமல் ஏன்
வெளியாக வேண்டும்
வெளியான பின்னும் வெடித்துச் சிதறி - ஏன்
ஒளியாக வேண்டும்
ஒளியான பின்னும் ஒய்யாரமாய்ச் சுழல - ஏன்
வளியாக வேண்டும்
எதுவான போதும் ஏன் எல்லாமாகவும் - நான்
இருந்தாக வேண்டும்

ஒரு

வார்த்தைக்குள் இருந்து உலகம் பிறப்பதை - ஓர்
அணுவே பலவாகி இந்த அண்டம் விரிவதை
ஒருநொடிக்குள் காலத்தை அடைத்து வைப்பதைப்
பார்த்தவர் யாருமுண்டோ
அண்ணாந்த வாயில் யசோதை பார்த்தாள்
கண்ணா என்றறற்றினாள்
வைரப் படையில் பாரதி கண்டான்
பராசக்தி என்று மெய்சிலிர்த்தான்
என்
பாட்டுக்குள் நுழைந்து பார்க்க
யார் வருவாரோ? - என்ன
பேர் தருவாரோ?

16-04-2021

36. கனவை அடைகாக்கின்றாய்

உன்னை

வாரிவாரி பருகத்தான் என்

கண்கள் விரிந்தன

வார்த்தை வார்த்தையாக இதழ்கள்

தேன்பொழிந்தன

மௌன இடைவெளியில் - நீ

சிணுங்கி மகிழ்கிறாய்

இந்த நாடகம் என்று தொடங்கியது

என்று தெரியாமல்

என் இதயத் துடிப்பு மட்டும் உன் பெயரை

உச்சரித்துக் கொண்டே இருக்கிறது

கவிதா, ஓ கவிதா!

கனவில் வாவென்று

கட்டளை யிட்டால்

கடந்து செல்பவள் நீ

கடவுச் சொல்லைத்

தட்டி விட்டால் - அந்தக்

கருவுக் குள்ளும் நீ

கடந்தும் உள்ளும் இருப்பதனாலே

கடவுள் நீயேதான்

காதலியா என் சோதரியா - நீ

காட்சி கொடுப்பாயா

கவிதா, ஓ கவிதா!

ஒளிவாசல் திறக்கின்றாய் ஒளிய ருந்தி

வெளியாக விரிகின்றாய் புல்லின் மீது

துளியாக விழுகின்றாய் ஒருநொ டிக்குள்

உடைகின்றாய் உள்ளத்தைக் கடைகின்றாய் உன்மத்தம்

அடைகின்றாய் ஒருகனவை அடைகாக் கின்றாய்

விடை தெரியாமல் தேர்வுத் தாளில்

கோடுகள் போடுகிறேன்

வில்லங்கம் செய்யாதே பாட விடு

சொல்லெல்லாம் சுடரேற்ற வீணை யெடு

07-03-2021

37. நமக்குள் ஓர் ஒப்பந்தம்

நமக்குள் ஓர் ஒப்பந்தம்
வானம் உனக்கு பூமி எனக்கு
வார்த்தை உனக்கு வாழ்க்கை எனக்கு

குறித்துக் கொள் - உனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட
அடைமொழிகளை
குனித்த புருவம் கொவ்வைச் செவ்வாய்
குட்டன் வந்து புறம்புல்கினான்
துறைத் தீந்தமிழின் ஒழுகு நறுஞ்சுவை
கமலம் மேவு திரு
ஆயிரக்கணக்கில் அள்ளித் தந்தோம்
அடுத்து வந்தோர்க்கும் சொல்லித் தந்தோம்
அமைதி தானே யாசிக்கிறோம்
அதற்கா இப்படி யோசிக்கிறாய்
கடல் வயிறு கலக்கியவா - தாம்பக்
கயிற்றால் கட்டுண்ணப் பண்ணியவா
ஆணி அறைந்த கொடூரர்க்காகவும்
மன்னிப்புக் கோரிய கர்த்தா
ஒப்பந்தம் தயார்
ரத்தக் கையெழுத்திடச் சொல்லி
மௌனம் சாதிக்கிறாய்
கவிதையா கையெழுத்தா
முடிவு உன் கையில்

17-05 -2021

38. அழகுப் பதுமையாம்!

அடுத்த தெருவில் இருக்கிறாளாம்
அழகுப் பதுமையாம்
எப்பொழுதேனும்
முகத்தை மட்டும்
காட்டி மறைவாளாம்
அக்கம்பக்கம் இருப்பவர்கள் பேசிக்கொண்டார்கள்
ஆனால் எனக்கு மட்டும் அவள்
புலப்படவே இல்லை

மணிக்கணக்காய் அவள் வீட்டுக்கருகே
நின்று பார்த்து விட்டேன்
யாசகனைப் போல் பாடல்களும்
பாடி முடித்து விட்டேன்
அடுத்த வீட்டில் இருப்பவரோடு
நட்பு வளர்த்து விட்டேன்
என்ன செய்தும்
அவள் எனக்குப்
புலப்படவே இல்லை

வாசல் கதவு
திறந்தே இருந்தது
உள்ளே நுழையத் துணிவில்லை
வம்புச் சண்டை
வருமோ என்ற
அச்சம் தடுக்கிறது
நாட்கள் செல்லச்
செல்ல நெஞ்சில்
ஆசை வளர்கிறது
ஒருமுறையேனும்
பார்த்துவிட
உள்ளம் துடிக்கிறது

கனவுகள் எல்லாம் தேய்ந்து போக
ஆசைக் குரலும் ஓய்ந்து போக
எப்படியோ ஒரு துணிச்சலுடன்

கடைசி முயற்சியாகத்
திறந்த கிடந்த வீட்டுக் கதவைத்
தாண்டி உள்ளே சென்றேன்
உள்ளே, உள்ளே, உள்ளே போனால் - அட
அங்கே என் வீடு தான்!

அடுத்த தெரு, அழகுப் பதுமை,
எல்லாம் மாயம், எங்கே, எங்கே?

முன்னொரு காலத்தில் அல்லது
முன்னொரு பிறவியில் - நான்
முனைந்து கட்டிய அதே வீடுதான்
வீட்டுக் கூடத்தில்
பல நாள் முன்பு யாரோ - இல்லை
நானே தானோ
ஏற்றிய விளக்கின்னும்
எரிந்துகொண் டிருக்கிறது - அந்த
விளக்கின் சுடருக்குள் ஒளிவீசும் முகத்தோடு
அழகுப் பதுமை சிரிக்கிறாளே

என் வீட்டுக்குள்ளேயே போகாமல்
இத்தனைக் காலமும்
தெருவில் திரிந்து கொண்டிருந்த எனக்கு
வீடு கிடைத்தது விடையும் கிடைத்தது
எண்ணெய்க்கு பதில் என்னையே ஊற்றி
விளக்கின் வெளிச்சத்தில் கரைந்துகொண் டிருக்கிறேன்

எத்தனையோ பேர் எண்ணையாகி
எரிந்து கொண்டிருக்கும் விளக்கு
அத்தனைப் பேரும் உலகத்தில்
தேடிக் கொண்டிருக்கும் இலக்கு

21-05-2021

39. கனக்கும் கனவு

ஒரு கனவு - ஆம்
ஒரு கனவு - அந்தக்
கனவு இவ்வளவு கனக்கும் என்று
தெரியாமல் - அதற்கு
மனத்தில் இடம் தந்தேன்
போதாக் குறைக்கொரு
லட்சியமும் வந்தமர்ந்து கொண்டது
உரசிப் போன உணர்ச்சிகளால்
யுகம் யுகமாய்ச்
சேர்த்து வைத்த விறகுகளும்
தீப்பற்றிக் கொண்டனவே!
எந்த இலையில் ஊற்றப் போகிறேன்
இந்தக் குழம்பை, அக்கினிக் குழம்பை
இதைப்
பருகக் கூடிய பசியோடு யாருள்ளார்
ஏற்றுக் கொள்ளக் கைகள் உண்டா
மாற்றி மாற்றிப் பாடல் சமைத்து
நானே உண்ணுவதா
மந்திரம் போல் முணுமுணுத்து ஒரு
தந்திரம் பண்ணுவதா - வெறும்
எந்திரமா நான்
என்னிலிருந்தே
எழுந்து வரத்தான் எத்தனிக்கிறேன்
எத்தனைக் காலம் இப்படியே நாள்
கடத்திக் கொண்டு இருப்பேன் - என்
பாட்டுக் கனலைப் பருகக் கூடிய
பறவை ஒன்றைத் தேடிக் கொண்டே
எத்தனைக் காலம் இப்படியே நாள்
கடத்திக் கொண்டு இருப்பேன்

செந்தழல் போல் சிவந்திருந்த
அந்தி வானம் ஆறுதல் சொன்னது
“தினமும் வெம்மை தாங்காமல்
கடலில் மூழ்கிக் கனல்மாறி
எழுந்து வருகிறான் என் மைந்தன் - உன்

கவிதை நெஞ்சம் அதே வித்தையைக்
கற்றுக் கொள்ளட்டும்“

அந்தி வானம் அமைதியானதும்
திடீர் என்றொரு சத்தம்
நிலவுப் பொய்கையில் நெஞ்சம் குதித்தது - ம் !
தெறித்து விழுந்த ஆயிரம் துளிகள்
கண்சிமிட்டு கின்றனவே

ஆன்மிகத் தேடல்கள்

40. சாந்தமே வடிவானவா

சாந்தமே வடிவானவா அருள் சாயிநாதா
என்குரல் உன் சந்நிதிக்குள் சேர்ந்திடாதா (சாந்தமே)

தூய உள்ளம் வேண்டும் என்றே
நாளும் இங்கே பாடுகின்றோம்
நீயழைக்கும் நாள்வரைக்கும்
எங்கள் நெஞ்சில் ஏன் கலக்கம்
(சாந்தமே)

யோகம் என்றொரு சிந்தனை - அதில்
தீபம் ஏந்தி வந்தனை
தேகம் என்ற ஊழ்வினை - அது
தீரவே அருள் தந்தனை
(சாந்தமே)

ஆன்ம நேயம் முகவிலாசம்
அருளும் ஜோதி ஸ்வயம் ப்ரகாசம்
நான் மறந்த வேளை என்னை
நாடி வந்த ஸ்வர்ண தீபம்
(சாந்தமே)

1-12-1984

41. முருக நிலாவின் உதயம்

நீல மேகம் தோகை விரிக்க
சேவல் ஒன்று கூவி யழைக்கக்
காலை நேரக் கதிரவன் போலக்
கண்களில் சரவண உதயம் - என்
கண்களில் சரவண உதயம்

நண்பகலில் வெண் மேகங்கள் குவிய
நயனங்களில் ஒளி வெள்ளம் பெருக
வெண்ணீர் அணிந்து வெற்றிக் கனலில்
வேலொன் றெழுந்த வடிவம் - வடி
வேலொன் றெழுந்த வடிவம்

செந்தில் என்பதும் செந்தமிழ் என்பதும்
சந்தம் என்பதும் சரவணன் என்பதும்
முக்தி என்பதும் முருகா என்பதும்
ஒன்றே பொருளாய் அமைந்த குருபரம்

குன்று கண்டதும் ஆடும் மலர்ப்பதம்
அன்பு கண்டதும் அருளும் திருக்கரம்
ஆறு முகங்கள் அமைந்த ஒளிச்சரம்
ஏழிசையே அவன் வாழும் திருத்தலம்

காற்றும் கடலும் ப்ரணவம் இசைக்கக்
கார்த்திகைப் பெண்கள் கண்கள் சிமிட்ட
மோன இருளில் வெளிச்சம் கொடுக்க
முருக நிலாவின் உதயம் - ஞான
முருக நிலாவின் உதயம்

9-5-1985

42. நிழல் நீ ஒளி நீ

நிழல் நீ ஒளி நீ
நிழலும் ஒளியும் சுழலும் உலகச் சுடர் நீ
மழலைக் கிளியும் ஒரு மகரக் கொடியும் கொண்டு
மதுரை ஆளும் எழில் நீ

வான்வெளியாக விரிந்த குழல் நீ
மரகத மாக விளங்கும் பொழில் நீ
அலைகடல் சிலம்பணிந் தாடும் பாதம் நீ
மலைகளில் அருவிகள் பாடும் கீதம் நீ
அமைதி... அமைதி...
அமைதி என்ற ஸ்ருதி அமைந்த வேதம் நீ...

நிழல் நீ ஒளி நீ
நிழலும் ஒளியும் சுழலும் உலகச் சுடர் நீ

நெஞ்சில் உறுதிதரும் கண்கள் நீ - மன
நதியில் தவழும் வெள்ளை அன்னம் நீ
ஏழு ஸ்வரங்களில் ஏழு நிறங்களில்
தோன்றி மறையும் மின்னல் நீ
கலையும் கனவின் இழை
பிரியும் பொழுது மழைக்
கவிதை பொழியும் குளிர்த் தென்றல் நீ

நிழல் நீ ஒளி நீ

13-05-1985

43. பாடுவதே தொழில்

பாடுவதே தொழில் பாடுவதே தவம்
பாடுவதே எங்கள் யோகம்
தேடுவதே சுகம் மெய்யன்பர் கூட்டத்தில்
சேருவதே மெய்ஞானம்

ஆடிய பாதத்தை அம்பலத்(து) ஈசனை
ஹரனெனும் பரம்பொருளை - பிறை
சூடிய தேவனை சுந்தர மூர்த்தியை
சிவனெனும் பேரருளை (பாடுவதே தொழில்)

மங்கல கௌரி மரகத வல்லி
மதுரை வளர் தென்றலை - சிவ
சங்கரி செளந்தரி ஸ்ரீசக்ர நாயகி
சாமுண்டி மாகாளியை (பாடுவதே தொழில்)

வேழ முகத்தொடு வீற்றிருக்கும் - சதுர்
வேத மூலாதாரத்தை - மயில்
ஏறிச் சுழன்றிடும் ஏந்தலை முருகனை
எழில்மிகு சண்முகனை (பாடுவதே தொழில்)

சங்கு சக்ராயுதம் கொண்டவனை பார்த்த
சாரதி யானவனை - புவி
எங்கும் எதிலும் ஒளிதரும் ஜோதியை
ஹரிஹரன் ஐயப்பனை (பாடுவதே தொழில்)

5-10-1985

44. எனக்குள்ளே ஒரு தாகம்

எனக்குள்ளே ஒரு தாகம்
என்னைச் சுற்றித் தீநாக்குகளின் எக்காளம்
மீண்டும் மீண்டும் தோண்டிப் பார்த்தும்
நீர்தராத மடுக்கள்
நினைவுப் புதர்கள் நிலவெடிப்புகள்
நெஞ்சமெல்லாம் வடுக்கள்
மீட்சி இல்லை என மிரண்டு
அழுது புரண்டு கண்கள் முழுதும் வரண்டு
மனம்
ஓய்ந்து போன வேளை
மின்னல் ஒன்று வெட்டித் தெறித்தது
மேகவண்ணம் மோகினியாகிச்
செஞ்சுடரோடு கொஞ்சிக் குலாவிப்
பெற்றுத் தந்த பேரொளியாக
மின்னல் ஒன்று வெட்டிச் சிரித்தது
நயனங்கள் பன்னீர்ச் சுனையாக
துயரங்கள் தூள் தூளாக
நானே வெடித்துச் சிதறிப் போக
நம்பிக்கை மழை பொழியப் பொழிய
மனம்
நாத வெள்ளமாகிக் குளிர
எனக்குள்ளே ஒரு மோகம்
ஏகாந்தச் சுடரில் நான்
கரைந்து போவதெக்காலம்?

12-12-1985

45. ஒளிவளையங்களின் நடுவில்

ஒளிவளையங் களின்நடுவில் யோகம்
வெளியெதுவும் கிடையாத தேகம்
புலனைந்தும் புனலாகிப் பொங்கும் ப்ரவாகம்
பூவாக விண்மீன்கள் பொழியும் ப்ரகாசம்
நானாகவே சாயி நாதன்
நம்பிக்கையே சாயி நாதன் ... நாதன் ... நாதன்

களிநடனம் புரியும்கரு மேகங்களிலே - பனித்
துளிநடுவே தோன்றும்பல வண்ணங்களிலே
தெளிவென்றொரு தேர்செலுத்தும் தெய்வம்
தேடிவந் தருள்கொடுக்கும் தாயின் நெஞ்சம்

காகுத்தன் எழில்மேனி ஒளியானதா - கந்தல்
சிலுவையிலே தேவமகன் வடிவானதா
தேகத்தைக் காற்றாக்கும் ஹனுமந்தனா - பதி
னெட்டுப் படியேறி ஒரு
விரதக் கனலாகி - கதிர்
தொட்டுத் தடுமாறும் தவயோகமா
நானாகவே சாயிநாதன் - ஒளி
வானாகவே சாயிநாதன்

28-1-1986

46. அருளே வழவானாய்

அருளே வடிவானாய்
அமைதிச் சுடரானாய்
இருளின் பகையானாய் - மனம்
ஈர்க்கும் நகையானாய் - மனம்
ஈர்க்கும் நகையானாய்
சாயிராம் சாயிராம் சாயிராம் சாயிராம்

குருவாய் மனத்தில் குடிகொண்டாய் - கை
கொடுக்கும் துணையானாய்
அணையா விளக்கின் அணையை உடைத்தாய்
அமர நிலை தந்தாய் - நீ
அமர நிலை தந்தாய் (சாயிராம்)

உருகித் தவிக்கும் உணர்வின் நடுவே
உட்கார்ந்திருப்பவனே
அருகே அருகே அழைக்கின்றேன் உயிர்
வாசல் திறக்கின்றேன் (சாயிராம்)

28-1-1986

47. தாஸரத்

தாஸரத் ஹர் ரமாபதி
சரணடைந்தேன் நீயே கதி
(தாஸரத்)

சத்ய கம்பீரமும் சங்கல்பமும் - மீண்டும்
சம்பவிக்கும் என்று நம்பிவந்தேன் - ப்ரபு
(தாஸரத்)

ஆசையும் பாசமும் அலைக்கழிக்கும் நேரம்
அமைதி ததும்பும் மலர்போலும் - நெஞ்சில்
அவதரிக்கும் ஒளி ரகுவீரம் - ப்ரபு
(தாஸரத்)

பேச்சிலும் செயலிலும் வினயம்நீ
பேதைமைபோல் தெரியும் தோழமைநீ
ஆச்சர்யம் உந்தன் தன்னடக்கம் - அதை
அனுபவிப்பதுதான் புலனடக்கம் - ப்ரபு
(தாஸரத்)

25-01-1988

48. மூடமனம்: 1

(மூடப்பட்டிருக்கும் மனமே மூட மனம். அதில் தெளிவு இருக்காது. இந்தக் கருத்து எப்பொழுதுமே எனக்கு இருந்திருந்தாலும், கார்ல் ரெய்மென் பாப்பர் என்பவரின் “ஓபன் சொசைட்டி அண்ட் இட்ஸ் எனிமீஸ்” [2 பாகங்கள்] என்ற சிறந்த நூலைப் படித்த பிறகு அக்கருத்து மேலும் வலுப்பெற்றது. 1988-ல், ‘மூடமனம்’ என்ற சொற்பயன்பாட்டோடு 10 கவிதைகளுக்கு மேல் ஓரிரு வாரங்களில் எழுதினேன். ஆனால் இரண்டு மட்டுமே இப்போது அகப்பட்டன.)

பேதைமை எல்லாம் நீக்கிட வேண்டும்
பேரொளியே சரணம் - வலை
பின்னிக் கொள்ளும் மூட மனம் - கரை
ஏறுவதும் கடினம்

சாதக மேபணி யாவது வேண்டும்
சத்குரு வேசரணம் - நிதம்
சஞ்சல மாகும் சலன மனம் - கரை
ஏறுவதும் கடினம்

ஆறுகடந் தொளிக் கமலம் அடைந்திட
அருளுருவே சரணம் - வெறும்
ஆற்றிவே மனம் ஆகும் வரை - திரை
அகலுவதும் கடினம்

ஓரடி வைத்தேன் நூறடி வைப்பாய்
சீரடியே சரணம் - ஓர்
உண்மை யிலாத ஊமை மனம் - உனைத்
தேடுவதும் கடினம்.

13-2-1988

49. மூடமனம்: 2

பாடுவதோ மூடமனம்
தேடுவதோ ஞானரதம்
பாவனையை நம்பிவிடும்
பாதியிலே திரும்பிவிடும்
ஒருகணம் உன்னை நினைக்க முயன்றது
ஓ பரமாத்மா
உருவம் அகன்றது உருக முடிந்தது
ஓ பரமாத்மா.

நாடகமே ஆடவரும் நடந்ததெல்லாம் கூடவரும்
கூடவரும் வினைகளுடன் குலவிடவே கூடுதரும்
ஒருமுறை உன்னை அழைக்க முயன்றது
ஓ பரமாத்மா
ஓசையிழந்தொரு மௌனம் விரிந்தது
ஓ பரமாத்மா.

காடுகனல் சூடுவது போலவொளி கூடுவது
கர்மவினைக் காடெரியக் கற்பூரம் ஆவதது
நாமமிலாதது ரூபமிலாதது
ஓ பரமாத்மா
நாதலயம் அதன் ஆலயம் ஆனது
ஓ பரமாத்மா

19-3-1988

50. உன் சுவடு கூட ஆனந்தம்

ஒருநாள் நீயே பாடுகிறாய் - உள்ள
மன்றுக்குள் நின்றாடுகிறாய்
மறுநாள் வந்து தேடுகிறாய் - என்னை
மறக்கச் செய்து கூடுகிறாய்
வருவேன் என்று கூறுகிறாய் - வந்தும்
வராமல் சொல்லை மீறுகிறாய்
உருவம் உனக்கு சாதகமோ - இந்த
ஊழும் உனது சாதனமோ

தட்டி எழுப்பும் தந்தை நீ - பிறகு
தாலாட் டிசைக்கும் தாயும் நீ
வட்டப் பரிதி மையம்நீ - சுற்றி
வளைந்த மாய ப்ரபஞ்சம் நீ
அட்ட திக்கும் விரிவுநீ - என்னை
அருகி அணைக்கும் பரிவு நீ
எத்துக் கிந்த நாடகமோ - இன்னும்
எத்தனை எத்தனை வேடங்களோ.

நானே என்னை வியக்கலாம் - அன்றி
நானும் என்னை மயக்கலாம்
தானே தன்னைத் தளையிட்டுக்கொண்
டதிலே உலகு படைக்கலாம்
வானே மண்ணில் வளைந்து வந்து
வர்ணஜாலம் செய்யலாம்
ஞானாதிபனே சத்குருவே - நீ
நாளும் வரையும் ஓவியமோ

சிறகை விரித்துப் பறஎன்றாய் - எந்தத்
திசையில் என்று சொல்லாமல்
இறைவனுக்கே பணிஎன்றாய் - என்
எதிரில் வந்து நில்லாமல்
மறை கடந்து செல் என்றாய் - இந்த
மகவை ஏந்திக் கொள்ளாமல்
குருவே கருணைப் பெருங்கடலே - திருக்
கூத்துக் கர்த்தம் கோருவதோ.

அழுது தொழுது பயனில்லை - உன்னை
அளப்பதற்கும் வழியில்லை
எழுதி வைக்க மொழியில்லை - நீ
என்னிலிருந்து வேறில்லை
சுழுமுனைக்குள் ஆனந்தம் - ஒளிச்
சுடருக்குள்ளும் ஆனந்தம்
சுத்த சித்தம் ஆனந்தம் - உன்
சுவடு கூட ஆனந்தம்.

17-4-1988

51. கன்யாகுமாரி வந்தாள்

கையில்ஜெப மாலையுடன் கன்யாகுமாரி வந்தாள்
மைவிழி யாலென்னை ஆட்கொண்டாள்
(கையில்)

செக்கர்நிறப் பாவாடை சிற்றிடையில் ஓடியாணம்
சொக்கிவிழ்ச் செய்யுமவள் செளந்தர்யம்
(கையில்)

சூட்சுமத்தில் ஜோதி சொப்பனத்தில் தேவி
ஸ்தூலத்தி லேழுமுச் சந்திர பிம்பம்
ஆச்சர்ய மாயையவள் ஆனந்த லஹரியவள்
ஆதர்ஸ மானமுழு முதல்தெய்வம்
(கையில்)

யோகத்தில் மாமேரு த்யானத்தில் திரிபுரை
ஞானத்தி லேயவள் மனோன்மணி
தேகத்தில் ஆதாரம் சித்தத்தில் வைராக்யம்
ஜீவனிலேயவள் ஆத்ம ஒளி (கையில்)

5-5-1988

52. ஆரோக்ய மாதா சரணம்

ஆத்ம சாக்யனை ஈன்றவளே - அமு
தூற்றி லெழும்நதி போன்றவளே - நீ
லோத்பமலர் விழி யால்கரு ணைபொழி
பாற்கட லாயெதிர் நின்றவளே
ஆரோக்ய மாதா சரணம் - என்னை
ஆட்கொண்ட தாயே சரணம்

தூய நிலாவொளி யாய்வரு வாய் - மனம்
தோகை விரிக்க மழைதருவாய்
பாய்மர மாய்குரு வாய் - ஒளி யாய்ப்பல
பாவனையில் வரும் தேவதையே
ஆரோக்ய மாதா சரணம் - என்னை
ஆட்கொண்ட தாயே சரணம்.

நூலிழை போலொரு பாதையிலே - புகை
யாக நுழைந்து வளர்ந்தவளே - பல
அண்டங்க ளும்பர மண்டல மும்-அதில்
காட்சி தரத்துணை யானவளே
ஆரோக்ய மாதா சரணம் - என்னை
ஆட்கொண்ட தாயே சரணம்

4-12-1988

53. ஒளியா, இல்லை, இருளா!

ஒளியா இல்லை இருளா இந்தக்
கருமைக் கென்ன பெயர்
உயிருக் குள்ளு டுருவிச் செல்லும்
உரிமை என்ன செயல்
வெளியா இல்லை எனக்குள் இருந்தே
உதிக்கும் சூரியனா
வெருளச் செய்யும் அழகும் அள்ளிப்
பருகக் கூடியதா

ஒளியா இல்லை இருளா

குனித்த புருவம் கொண்டோன் வில்லை
முறித்த திவன்கரமா
கல்லாய்ச் சமைந்த மங்கைக் குயிரைக்
கொடுத்த திவன்பதமா
தனித்து நின்று தருமத் துக்கே
தாயானவன் இவனா
தயவும் பரிவும் தகவும் ஒன்றிக்
கலந்த திவன்மனமா

ஒளியா இல்லை இருளா

என்னால் எதுவும் இயலா தென்றே
விழுந்த வுடன்தோன்றி
எதிரில் நின்றான் எழிலே வடிவாய்
கோதண்டம் ஊன்றி
தன்னால் இற்று விழுந்ததே என்
ஆணவக்குன்று
தழுவிக்க கொள்ளத் தோள்தந் தான் - கண்
இமைப்பிலேன் இன்று

25-03-1999

54. இறைவன் மிகவும்

கருணை உள்ளவன்

(“இறைவனிடம் கேட்டுப் பாருங்கள்” என்ற பாடலை நாகூர் ஹனீஃபா தொலைக்காட்சியில் பாடிக் கொண்டிருந்தார். என் உடன்பிறவாச் சகோதரர் யக்ஞசாமியும் நானும் ரசித்துக் கேட்டோம். அப்படி ஒரு பாடல் வேண்டும் என்று யக்ஞசாமி கேட்டுக் கொண்டதும் நான் பாடிய பாடல் இது)

இறைவன் மிகவும் கருணை உள்ளவன் - நம்
இதயம் எங்கும் கோயில் கொள்பவன்
மறைகள் இன்றி மதங்கள் இன்றி
மனமும் மொழியும் செயலும் ஒன்றி
அழைக்கும்போ(து) அருள் கொடுப்பவன் - இடறி
வீழ்ந்திடாமல் அரவணைப்பவன் (இறைவன்)

பிறையணிந்து சூலமேந்திக்
காட்சி தருபவன் - நீலப்
பீலிமயில் மீதிலேறிக்
காண வருபவன்
நுறை ததும்பும் பாற்கடலில்
துயிலும் மன்னவன் - வேத
நுட்பமெல்லாம் சொல்லும் நான்கு
முகங்கள் கொண்டவன் (இறைவன்)

போதிமரத் தடியிலேவந் தமர்ந்து கொண்டவன் - ஒரு
போதும் தர்மம் தவறிடாத நெறிவகுத்தவன்
ஜோதியாகப் புருவமத்தி யில்கலந்தவன் - பல
சோதனைக்கும் இடையில்வந்து கைகொடுப்பவன்
(இறைவன்)

பாவினை ரட்சிக்க சிலுவை ஏறினான் - தன்
பரமபிதா என்றவனே தன்னைக் கூறினான்
ஆவியுடல் அல்லாவின் உடமை ஆக்கினான் - அருள்
ஆட்சியினைக் கொண்டுவரும் மறையும் ஒதினான்
(இறைவன்)

ஆசைகோபம் மாயை என்ற பேய்கள் எத்தனை - இந்த
ஆட்டத்திலே உண்மையைநீ மறந்து விட்டனை
மூச்சிழந்த பின்னும் வேறு வடிவம் வேண்டுமா - இந்த
மூர்க்கங்களின் பிடியினிலே மீண்டும் மீண்டுமா

மீட்சிபெறும் வேட்கையில்லையா? உன்
மெய்யுணர்வே தெய்வமில்லையா - மன
சாட்சியெனும் ஆலயத்தில் சாந்தியெனும் ஜீவ ஒளி
காட்சிதரக் கூடும் இல்லையா - வெறும்
சிற்றறிவே உந்தன் எல்லையா (இறைவன்)

8-5-1989

55. யார் மனத்தில்

(இந்தப் பாடலை எஸ்.பி.பாலசுப்பிரமணியம், 1994-ல், என் இசையமைப்பில், உருவான 'தெய்வகானாம்ருதம்' என்ற இசைப்பேழையில் மனம்நெகிழ்ந்து, தேனொழுகப் பாடியுள்ளார்.)

யார் மனத்தில் நீயிருந்து
தேர் செலுத்துகின்றாய்
யார் உயிர்க்குள் நீநுழைந்து
குழல் இசைக்கின்றாய் (யார்மனத்தில்)

யார் விழிக்குள் நீ நிறைந்து
வண்ணம் சேர்க்கின்றாய்
யார் மொழிக்குள் கையளைந்து
வெண்ணை கேட்கின்றாய் (யார்மனத்தில்)

யார்புனைந்த மாலைக்காகத்
தோள் அசைக்கின்றாய்
யார்விரித்த குழல் முடிக்கப்
போர் நடத்துகின்றாய்
எங்கிருந்தோ பாஞ்சஜன்யம்
நீ முழக்குகின்றாய்
இங்கெனக்குள் உன்நினைப்பை
ஏன் விதைக்கின்றாய் - என்னை
ஏன் வதைக்கின்றாய் (யார்மனத்தில்)

நீ நடத்தும் நாடகத்தில்
நான் நடக்கின்றேன்
நீயியக்கும் கருவியாக
வரத்துடிக்கின்றேன்
நீயும் நானும் வேறு வேறா
கூறுவாய் கண்ணா
நீ பிரிந்தென் னுள்ளும் வந்து
சேருவாய் கண்ணா - பதில்
கூறுவாய் கண்ணா
(யார்மனத்தில்)

20-8-1989

56. யோகமாதா சபரி

(சபரி மலைக்குச் செல்லும் வழியில், சபரி பீடம் என்றொரு கல்மேடை உண்டு. இராமபிரான் சந்தித்துச் சென்ற பிறகு, முக்தியொன்றே வேண்டி, சபரி மூதாட்டி, அந்தப் பீடத்தில் யுகம்கடந்து தவம் இருந்ததாகவும், ஐயப்பனே நிற்குண ப்ரும்மமாகத் தன்னை உணர்த்தி அவளை ஆட்கொண்டு முக்தியளித்ததாகவும் நம்பப்படுகிறது. ஒரு முறை, சென்னைத் தொலைக்காட்சியில் பணியில் இருந்த என் நண்பர் அனந்து, என்னுடன் சபரி மலைக்கு வந்திருந்த போது, அவருக்கு இந்த வரலாற்றை நான் கூறினேன். இருவரும் சபரி பீடத்தில் நின்று சில நிமிடங்கள் தியானம் செய்தோம். த்யானம் கலைந்த பிறகு, அந்த பீடத்தில் ஓர் ஒளி தெளிந்ததாக அனந்து சொன்னார். அவர் சொன்ன கணமே, ஒரு கிழவி இருமுடி ஏந்திக் கொண்டு எங்களைப் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டே எங்களைக் கடந்து சென்றாள். அங்கே என் மனம் பாடிய பாடல் இது.)

யோக மாதா சபரி
தேக மின்றி ஞான மன்றில்
நீயிருக்கும் காட்சி கண்டு
நான் கரைந்தேன் உருகி
யோக மாதா சபரி

முக்தி என்னும் லட்சியத்தில்
நிற்ப தொன்றே ஞானம் என்ற
தத்துவம் நீ சொல்லும் பாடம்
உணர வைக்கும் சபரி பீடம் (யோக)

உருவத் தோடு கடவுள் வந்து
காட்சி தந்தும் கூடவில்லை
உருகி உருகிக் கனியளித்தாய்
உண்ட பின்னும் கூடவில்லை
கூடுடைத்துக் கூட வேண்டி
குணம் கடந்து தவமிருந்தாய்
நாமரூபத் திரை விலக்கி
நாதனுள் கலந்து விட்டாய்
தற்பரம்நீ செய்த யோகம் - ஒளி
தெரிய வைக்கும் சபரி பீடம் (யோக)

23-12-1989

57. மின்னலைப் போல்வந்து

மின்னலைப் போல்வந்து சிந்தையுள் ளேநுழைந்து
மெய்ஞான தீபத்தில் சதிராடும் ஒளியே
விண்ணும்மண் ணும்பிரிந்து பூதம்ஐந் தும்கலந்து
விஞ்ஞானப் பொருளாக விரிகின்ற வெளியே
(மின்னலைப் போல்)

தேவ நடம்செய்யும் மழைப்பதங்கள்
தென்றல் முகில் நதி கடர் ரதங்கள்
பாவனைக் கேற்பஉன் அருள்வடிவம் - நீ
பாடல்கள் ஊற்றெடுக்கும் உயிரமுதம்
(மின்னலைப் போல்)

தோகைமயில் தரும் சாயலிலே - தொடு
வானம் வளைந்திடும் மாயையிலே
மேகப் புகைநெய்த சேலையிலே - ஒரு
தேகம் புனைந்திடும் தேவதையே
(மின்னலைப் போல்)

மாணிக்கமோ ஒளி மரகதமோ - ராஜ
மாதங்கியோ எழில் மோகினியோ
யோகசிம் மாஸனம் கேட்பவளோ - கவிதை
யாகத்தில் அவிர்பாகம் வேட்பவளோ - நீ
அண்டசராசரம் எங்கும் ஒரேகதி
கொண்டு நடத்திடும் பூரணியோ - இசை
வண்டு துளைத்தமு துண்டு களிக்க
மகோன்னதமாய் எழும் பேரொளியோ
எந்தன் உயிர்ச்சுனை உந்தி எழ்ச்செயும்
நர்த்தகியோ கலை வித்தகியோ
கற்சிலையோ வெறும் கற்பனையோ நான்
கண்டு களிக்கும் மனோன்மணியோ.

12-8-1991

58. பால்நிலாவின் ஒளியிலே

பால்நிலாவின் ஒளியிலே பாய்விரிக்கிறேன்
தாரகை மலர்கள் தூவிக் கைகுவிக்கிறேன்
தென்றல் என்ற சாமரம் என் கண்ணிமைகளாய்
இமைகள் தோறும் நீர்த்துளிகள் பெரும் சுமைகளாய்ப்
(பால்நிலாவின் ஒளியிலே)

மௌனம் என்ற குகையில் - தவம்
செய்த யுகங்கள் எத்தனை
மந்திர க்ரணங்களாய்ப்
பிரிந்த கணங்கள் எத்தனை
கனவுச் சோலையில் திரிந்து
வாழ்ந்த காலம் போதுமே
கானல் நீரில் கால் நனைத்து
வீழ்ந்த காலம் போதுமே
(பால்நிலாவின் ஒளியிலே)

கற்பனைகள் தேவையில்லை
காட்சி வேண்டுமே
காட்சிதான் என்(று) உறுதி சொல்ல
சாட்சி வேண்டுமே - உன்
பொற்பதச் சுடர் எழுந்து
புவனம் மீதெலாம்
நர்த்தனம் நிகழ்த்தவே
பாட்டிசைக்கிறேன் - சின்ன
தீப்பொறிக்குள் ஆதவனை
நான் அழைக்கிறேன்.
(பால்நிலாவின் ஒளியிலே)

13-8-1991

59. உன் நிழல்படும்

இடமெல்லாம் நந்தவனம்

உன் நிழல்படும் இடம் எல்லாம் நந்தவனம் - உன்
விரல்தொடும் மலர்களுக்குள் இன்பஸ்வரம் - உன்
நிழல்படும் இடம் எல்லாம் நந்தவனம்

உன் விழிகழல் கின்றதிசை ஒளிவிரியும் - உன்
புன்னகையால் அன்பு மழைபொழியும்
(உன் நிழல்)

உன்
குழல் வருடிச் செல்லும் தென்றலிங்கே
குதூகலமாய்த் துள்ளி அபிநயிக்கும்
கொடிமின்னலும் உன் இடையசைவில்
குளிர்ந்திடும் நிலவுப் பூமலரும்
பாடலெல்லாம் மொழிச் சதங்கை கட்டி - உன்
பாதங்களை என்றும் அலங்கரிக்கும் - இது
காதலென்றாலும் கனவென்றாலும்
கவிதைகளே அதற்குயிர் கொடுக்கும்

10-12-1992

60. நேத்துரா வேளையிலே

நேத்துரா வேளையிலே நீபாத்த பார்வையிலே
நெஞ்செல்லாம் சல்லடையாப் போச்சுதடி பொன்மயிலே ஓ!

காத்துல பூவாசம் கலந்துவந்து வீசுதடி
கனவுல உன்சலங்கை கலகலன்னு சிலும்புதடி
ஆத்துமணல் படுகையெல்லாம் அனலாக் கொதிக்குதடி
அம்மாடி உன்மொவம்தான் அங்குமிங்கும் சிரிக்குதடி
(நேத்துரா)

பூத்தநெல வாமனசை நான் தொறந்து வச்சிருக்கேன்
போதுமடி உன்நடிப்பு பூமுடிக்க வந்துவிடு
காத்திருந்து காத்திருந்து காலம் வீணாச்சுதடி
கண்ணம்மா உன்பெயரைக் காட்டுக்குயில் கூவுதடி
(நேத்துரா)

நிழுந்தா சூரியனாம் குளிஞ்சா கும்மிருட்டாம்
உன்னைப்பத்தி ஓலகமெல்லாம் ஏதேதோ பேசுதடி
தெரிஞ்சா ஆசைப்பட்டேன் தேவையென்றாக் காதலிச்சேன்
புரிஞ்சாப் போதுமடி பொய்வேஷம் ஏதுக்கடி
(நேத்துரா)

கூட்டுக்குள்ள நானிருந்தாக் கூடமுடி யாதுன்னுதான்
பாட்டுக்குள்ள ஏறிக்கிட்டுப் பாதிவழி வந்துப்புட்டேன்
மீதிவழி நீயிறங்கி மின்னலைப்போல் வந்துவிடு
மீறமுடி யாதபடி வார்த்தைகளைப் போட்டுவச்சேன்
(நேத்துரா)

14-4-1993

61. பாற்கடலில் வந்த அமுதம்

பாற்கடலில் வந்த அமுதம்
பார்கவியின் பாதகமலங்கள் சரணம்

நீர்க்குமிழி போல நிலையற்ற வாழ்விலும்
சீரும் சிறப்பும் கொள்ளச் சிந்தை சிறகடிக்கும்
காருண்யமே வடிவாகக் கொண்டாயே
கடை விழியால் எனக்கும் அருள் புரிவாயே

களஞ்சியத்தில் செழிக்கும் தான்யலக்ஷ்மி
கவலையில் கைகொடுக்கும் தைர்யலக்ஷ்மி
குலம் தழைக்க வைக்கும் சந்தானலக்ஷ்மி
கோடி நலம் சேர்க்கும் சௌபாக்கியலக்ஷ்மி
மனத்தின் கனத்தைக் கணத்தில் அகற்றி
மலர்ச்சி தருவாய் சாந்தலக்ஷ்மி
சினத்தை அழித்துத் தவத்தில் நிலைக்கும்
முனைப்பே தருவாய் யோக லக்ஷ்மி
நினைக்கும் வரங்கள் அள்ளித் தரவே
நேரில் வருவாய் வரலக்ஷ்மி
நிஜமோ நிழலோ உலக வாழ்வில்
நிறைவே தருவாய் தனலக்ஷ்மி
அனைத்தும் ஆகி அரவணை மேல்
அமர்ந்திருக்கும் மஹாலக்ஷ்மி

19-05-1993

62. மதுரா கீதம் என்றால்

மதுரா கீதம் என்றால் - உன்
சரணம் சொல்வதே
மார்கம் என்று சொன்னால் - உன்னைக்
காணச் செல்வதே
விதுரருக்குக் கண்ணன் போல
என்னுயிர்க்கு நீயே
விலகி நிற்கும் பாவம் மீண்டும்
வந்து சேர்வதற்கே (மதுரா கீதம்)

எதுவரைக்கும் இருவர் - என
உயிர் கரைந்து பொங்கும்
எனைவதைப்பதற்கோ - இந்த
வேஷம் என்று விம்மும்
அதுவரைக்கும் உன்னை
அனுபவித்துப் பருக
அடைக்கலம் தரும் இசைக்
கவிதையில் நெஞ்சருக (மதுரா)

தரைவிழுந்து தெறிக்கும் - என்
கண்ணீர்த் துளிகளில்
தமிழ்கலந்து கொடுக்கும் - என்
கனவுச் சிமிழ்களில்
தவிதவித்து நான் எழுப்பும்
சரண ஓலிகளில்
புவியெனும் திரைவிலக்கி
மலரும் உன்முகம் (மதுரா)

பம்பை நதியின் அருகில் - ஒரு
பாலயோகி வடிவம்
அம்பும் வில்லும் ஏந்திப் - புலி
மீதுலாவும் தோற்றம்
எங்கும் எதிலும் என்றும் - என்
னோடிணைந்து வாழும்
மங்கள ஸ்வரூபம் - என்னை
வழிநடத்தும் தெய்வம் (மதுரா)

5.5.1994

63. பூமஞ்சத்தில் தவழ்ந்தும்

(“கல்லணைமேல் கண்துயிலக் கற்றணையோ காசுத்தா” என்ற குலசேகராழ்வார் பாசரத்தின் தாக்கத்தில் எழுதிய பாடல்)

பூமஞ்சத் தில்தவழ்ந்தும்
பொன்மக னைமணந்தும்
பூழிவெங் கானம்செல்லத் துணிந்தாயே
மாயவுலகில் வெறும் வேஷமிந்த வாழ்க்கையென்று
மரவுரிக் கோலம் அன்று புனைந்தாயே
கல்நெஞ்சக் குள்ளும் நின்று
காவல்செய்ய வேண்டும் என்று
கல்லணையில் கண்துயிலக் கற்றாயே
வில்லெடுத்துப் போர்புரிந்து
மூவுலகும் ராமாவென்று
சொல்லெடுத்துப் பாட இசை பெற்றாயே
ராம ராமராம் - ஸ்ரீ
ராம ராம ராம்

உடன் பிறவாமல் சோதரர் என்றே
உரிமையுடன் அழைத்தாய்
கடவுள் என்றாலும் விதிவலிதென்று
கடமை உணர்வு தந்தாய்
மடமையினாலொரு மாயம் விரும்பி
சிறைப்பட்ட ஜீவனை மீட்கவே - பிறவிக்
கடல் கடந்தும் நீ வருவாய் என்ற
நம்பிக்கையை நிலை நாட்டவே (பூமஞ்சத்தில்)

புற்றில் இருந்தொரு முனிவர் எழ
மந்திரமானது ராம்
கல்லில் இருந்தொரு மங்கை எழக்
காலடி வைத்தது ராம்
சிற்றறிவும் ஒரு புற்றன்றோ
என்மனம் கல்லன்றோ
என்னையும் மனிதன் ஆக்குவது - ராம்
என்றொரு சொல்லன்றோ
ராம ராமராம் - ஸ்ரீ
ராம ராம ராம்

4-09-1994

64. கனவு கண்டேன்

மலர்கள் எல்லாம் ஒரு குரலெடுத்து - உன்னைப்
பாடுவதாய் ஒரு கனவு கண்டேன் - அது
மாருதமாய் என்னை வளையவந்து - தலை
கோதுவதாய் ஒரு கனவு கண்டேன்.

நிலவெனும் அமுத ஓடையில் - நீ(ர்)
ஆடுவதாய் ஒரு கனவு கண்டேன் - நீர்
நிலைகள் எல்லாம் உன்னை ப்ரதிபலிக்க - அலை
மோதுவதாய் ஒரு கனவு கண்டேன்.

மேகமெல்லாம் ஒன்று கூடிவந்து - வேதம்
முழங்குவதாய் ஒரு கனவு கண்டேன் - உன்
பாதங்களில் விண்மீன்களெல்லாம் - நாதம்
வழங்குவதாய் ஒரு கனவு கண்டேன்.

நெஞ்சனிலே ஒரு நீலக்கடல் - ஓங்
காரம் இசைத்திடக் கனவு கண்டேன்
அஞ்சு புலன்களும் அதிலடங்கி - உன்னைத்
தஞ்ச மடைந்திடக் கனவு கண்டேன்
செஞ்சுடராய் நீ வந்தெழுந்தாய் - அந்த
ஜ்வாலையிலே நான் நினைவிழந்தேன்
எது கனவோ இங்கு எது நினைவோ
எதிர்வரும் போதிரண்டும் ஒரு நிலையோ - அந்த
ஒருமை நிலைப்பது கவிதையிலோ

26-05-1994

65. கனவா, காட்சியா?

கனவா காட்சியா
கலியுக வரதனின் மாட்சியா
வன்புலி மேல்கூடர் போல வந்தானே - இனி
ஜென்மம் இல்லை என்ற சேதி தந்தானே (கனவா)

நினைவலைகள் ஒரு நிலைசேர
நிம்மதியதிலே குடியேற
சுனைவிழி திறந்து சுடரென எழுந்து
ஜோதி ஸ்வரூபன் தரிசனம் தந்தது (கனவா)

சலனமில்லாதொரு சாந்தியிலே - அவன்
சந்நிதி யாய்மனம் உருமாற
புவனமெல் லாமவன் பூங்கா வனமாய்
ஒருநொடிப் பொழுதில் ஒளிசேர
நிழலெது நிஜமெது விடைதெரி யாமல்
இருவிழி களுமொரு குளமாக - அந்தச்
சுழல்நடு வேயொரு தழல்வடி வாக
ஜோதி ஸ்வரூபன் தரிசனம் தந்தது (கனவா)

20-10-1995

66. பொன்வடிவும் பூமுகமும்

பொன்வடிவும் பூமுகமும் கண்ணில் நிழலாட
மின்னலுடன் மேகங்களும் வேதஇசை பாட
வன்புலியின் மேலமர்ந்து வெண்ணிலவு போலே
வந்தவனி டம்சிந்தை வைத்திழந்த தாலே
(பொன்வடிவும்)

தென்றலொரு தேரெடுத்து வந்ததெனைத் தேடி - அவன்
சந்நிதிக்குச் சென்றுவர வேண்டுமெனக் கூறி
என்னுயிரி லேகோவில் கொண்டவனைக் கண்டு
என்னுயிரை ஊடுருவிச் சென்ற(து)இசை மொண்டு
(பொன்வடிவும்)

பம்பைநதி மீதுமழைத் துளிகள்விழும் போது
அந்தமழைத் துளிகளிலென் சிந்தைவிடும் தூது
சின்னசிலை யாகமலை மீதமர்ந்து சிரிக்கும்
சந்நிதியைச் சென்றடைய விழிகள்நீர் உகுக்கும்
(பொன்வடிவும்)

21-10-1995

67. மன்றில் ஆடிய பாதமோ

மன்றில் ஆடிய பாதமோ - நாகம்
ஒன்றில் ஆடிய பாதமோ - அமுதைக்
குன்றில் ஆடிய பாதங்கள் - கட்டிக்
குந்தியிருப்பது ந்யாயமோ (மன்றில்)

ஆடைதான் நீல வானமோ - வெள்ளி
ஓடைதான் ஒளி வதனமோ - பல
பாடலால் உன்னைக் கெஞ்சியும் - உடன்
ஆட வராதது ந்யாயமோ (மன்றில்)

மண்ணை உண்டதற் காகவோ - திருடி
வெண்ணை உண்டதற் காகவோ - கொடும்
நஞ்சை உண்டதற் காகவோ - வேடன்
கண்ணை விண்டதற் காகவோ
ஏனய்யா தவக் கோலமே - எழுந்
தாடலாம் திருப் பாதமே (மன்றில்)

அஞ்சு புலன்களும் ஒன்றியே - எங்கள்
ஆண்டவனே உன்னை நம்பியே
கெஞ்சுகிறோம் உன்னைக் காணவே - பரி
வாரமெல்லாம் புடை சூழவே
தஞ்சமெனப் பஞ்ச பூதங்கள் - வந்து
சரணடையும் திருப்பாதங்கள் - எங்கள்
நெஞ்சமெனும் சிறுகுன்றிலும் - நின்(று)
ஆடிட வேமன் றாடுகிறோம் (மன்றில்)

10-11-1995

68. ஆதி நீயப்பா

ஆதி நீயப்பா அகிலம் முழுதும்
ஜோதி நீயப்பா

அருளே கருணைக் கடலே உலகின்
முதலே முடிவே மௌன குருவே (ஆதி)

பாதி நிலாவுன் தந்தையின் சொந்தம்
மீதி நிலாவுன் தந்தம்
தடைவிலக்கும் துதிக் கையசைவில் இந்த
தரணியெலாம் பொன்வசந்தம் (ஆதி)

அமைதியிலே பேரானந்தமாய் எழுந்
தாடும் நர்த்தனமே
அகம்புறம் என்ற இருநிலை கடந்தொன்
றாகும் அனுபவமே
சுமப்பதெல்லாம் வெறும் பாவனை என்ற
ஞானம் தருபவனே
சொன்னதெல்லாம் தரும் கற்பகமே
சரணடைந்தேன் உன் பொற்பதமே (ஆதி)

01-01-1996

69. ஏரகத்துச் செட்டிப் பையா

ஏரகத்துச் செட்டிப் பையா
ஒளவைத் தமிழ்ப் பாட்டிய
ஏய்க்க வந்த சுட்டிப் பையா
எங்க பால குரு சுப்பையா

ஏறுமயில் ஆறுமுகம் ஏதுமின்றிப் பழனியிலே
ஆண்டியப்போல் தன்னந்தனி
யாகநிக்கும் புள்ளே - நான்
வேண்டுவது ஞானம் மட்டும்
வேறெதுவும் இல்லே.

அப்பன்சுடு காடுவாசி
ஆத்தா பத்ர காளி
அண்ணனோ ஆனைமுகன் - ஒன்
ராசி நல்ல ராசி - நீ
ஆண்டி யாகப் போனதிலே
ஆச்சரியம் இல்லே - நான்
வேண்டுவது ஞானம் மட்டும்
வேறெதுவும் இல்லே
(ஏரகத்துச்)

ஆசைப்பழத் தாலே நானும்
மாயலோகம் எல்லாம்
சுத்திவந்த பின்னும் இன்னும்
புத்திவர வில்லே
நேசக்கரம் நீட்டு - நீ
யோகவழி காட்டு - என்
நெத்திப் பொட்டைத் தொட்டுவை
ராக்யவெளக் கேத்து

நீ
ஆண்டியப்போல் தன்னந்தனி
யாகநிக்கும் புள்ளே - நான்
வேண்டுவது ஞானம் மட்டும்
வேறெதுவும் இல்லே.

ஏரகத்துச் செட்டிப்பையா
எங்கதமிழ்ப் பாட்டுல
எழுந்தருள வேணும் அய்யா
எங்கபால குருசுப்பையா
ஓம் முருகைய்யா குரு சுப்பையா
குரு சுப்பையா ஓம் முருகைய்யா

14-06-1998

70. அமுதோடு பிறந்தவளே

(கவிதையோசை பரவினால் செல்வவளம் உண்டாகும் என்ற நம்பிக்கையோடு தாம் வாங்கியிருந்த புதிய இல்லத்தில், கவிஞர் திரு பிச்சை என்ற நண்பர் அமைத்த கவியரங்கில் பாடிய கவிதை இது.)

அமுதோடு பிறந்தவளே - நெஞ்சில்
ஆனந்தமாய் என்றும் அரசாளும் தேவியே
சமுதாயப் பின்னல்களில் - சிக்கித்
தடுமாறும் வேளையில் வழிகாட்டும் ஜோதியே
மமதைக்கு மருந்தாகவும் - கருணை
மாறாத சிந்தைக்கு விருந்தாகவும் - வந்து
கமழ்கின்ற பூ வாசமே - வீட்டில்
கனகமழை பொழிகின்ற மின்னலே அன்னையே

காற்றுநீ ஒளிபொங்கும் ஊற்றுநீ கவலைக்கு
மாற்றுநீ மகாலட்சுமி நீ
கவிதையில் உருகுவாய் கவிதையே பருகுவாய்
கவிதைக் கிசைந்து வருவாய்
ஆற்றுநீ ரோட்டமாய் வாழ்க்கை அமைந்திட
அருள்வாய்நீ அமைதி தருவாய்
அன்றுநீ நெல்லிக் கனிக்கிரங்கினாய் இன்றென்
சொல்லுக்கிரங்கி வருவாய்
நேற்றுநீ இன்றுநீ நாளைநீ என்றென்றும்
நிலையான சக்தி நீயே
நிலமெலாம் உன்பாதச் சிலம்பிலே களிகொள்ள
நிருத்தம் பயில வருவாய்
மாற்றுக் குறையாத தங்கமே எம்பிரான்
மார்பில் பதக்கம் ஆனாய்
மகிழ்ச்சிதா வாழ்விலே மலர்ச்சிதா மகனின்று
மடிப்பிச்சை கேட்டு வந்தேன்

பொன்மழைச் சாரலே பொழிகின்ற மேகங்கள்
பொழுதெலாம் சூழ்க வானம்
போதுமென் றேசொல்லும் பூரணமாக - எப்
போதுமே பொலிக வையம்
நன்மணம் கூட்டியெத் திசையிலும் காற்றிலே

உலவட்டும் இன்ப கானம்
நன்மையே பெருகட்டும் நம்பிக்கை மலரட்டும்
நட்பிலே வளர்க காலம்
அன்னையே பூவமர் செல்வியே பாற்கடல்
தன்னிலோர் அழகு வடிவே
அரவிலே சயனிக்கும் அருளையே கவனிக்கும்
அன்பில் படர்ந்த கொடியே
என்மனப் பேழையில் புன்னகை யோடெழும்
வெண்ணிலா உனது வதனம்
என்றுமே ஒளிதரும் மந்திர தீபமே
உன்பதம் பாதம் சரணம்

21-01-2001

71. கொஞ்ச நஞ்சமா!

கொஞ்ச நஞ்சமா
செஞ்ச வினைகளும்
சேத்த சுமைகளும்
கொஞ்ச நஞ்சமா

நஞ்ச துணியப் போல மனசு
அஞ்ச பொறிகள் ஆசை நெருப்பு
தஞ்சம் அடையத் தவிதவிப்பு - அதைத்
தடுக்குதே என் தன்முனைப்பு
கொஞ்ச நஞ்சமா

பாசி படர்ந்த குளமா
தூசி நெறஞ்ச கெடங்கா
பாமும் அறிவை நம்பி நம்பி
வீழும் வாழ்க்கை சடங்கா
யோசிச்சாலும் யாசிச்சாலும் மீட்சி இல்லையே
வாசி யோக வாசல் இன்னும் திறக்க வில்லையே
இணையில்லாத ஒருவனே ஏகாந்த வாசியே - உன்
துணையில்லாமல் வேறெமக்குக் கதியும் இல்லையே
கொஞ்ச நஞ்சமா

பொழுது போக நீ நடத்தும் பொம்மலாட்டமா
பொய்யும் புரட்டும் பூத கணங்கள் போடும் வேஷமா -
என்னை
அழுது புரள வைப்பதில் உனக்(கு) அதி சந்தோஷமா
ஹரிஹரா உன் அடிமைநான் அவ்வளவு மோசமா
எனக்கும் வெளிச்சம் கொடுக்கும் வேதம் சரண கோஷமா
கொஞ்ச நஞ்சமா கொஞ்ச நஞ்சமா

72. காட்டுக்குள் இருந்தோர் ஒளிவடிவம்

அடாணா

காட்டுக்குள் இருந்தோர் ஒளிவடிவம் - என்
பாட்டுக்குள் வந்து களிநடனம் - செய்து
காட்டியதே இசை மீட்டியதே மனக்
காட்டிலெங்கும் தழல் மூட்டியதே
(காட்டுக்குள்)

காட்டுக்குள் இருந்த உயிர்ப்பறவை - இசைக்
கோலாகலம் செய்து கூத்திடவும் - வெறும்
ஏட்டுக்குள் இருந்த சொற்களெல்லாம் - என்
இதயத் தடாகத்தில் பூத்திடவும்
கோடிக் கோடிவிண் மீன்களில் மாலை
சூடிக் கொள்பவனோ
புருவ மத்தியில் ஒருசுட ராய்ப்புன்
முறுவல் செய்பவனோ
[காட்டுக்குள்]

அரைமடியில் தனித் தமர்ந்தபடித் - தன்
அரைவிழியால் புவி அளந்தபடி - ஐந்து
விரல்களிலே அவன் சின்முத்திரை - காட்ட
விலகிடு மேயிந்த ஜன்மத்திரை
அவன்
ஆட ஆட நதி ஓடை யாவும் ஐதி
போட மாருதம் பாடவும்
அச்சப் பேயிருள் விலகி ஓடவும்
திக்கெலாம் ஒளி சூழவும்
(காட்டுக்குள்)

73. யாரோ ஒருவன் எனக்காக

யாரோ ஒருவன் எனக்காகக்
காத்திருக்கின்றான் யுகக்கணக்காக
நேராய் அவனிடம் கூட்டிச்செல் - எங்கும்
நிற்காத ஒளியே கொஞ்சத்தில்
யாரோ ஒருவன் எனக்காக

என்னை உனக்குள் அமர வைத்தால் - அந்த
ஏகாந்த வாசியை அடைந்திடலாம்
முன்னை வினையின்னும் கனக்கிறதோ - நுழைய
முடியாமல் என்னைத் தடுக்கிறதோ
யாரோ ஒருவன் எனக்காக

நானே ஒளியாய் மாறிவிட்டால் - அகல்
வானத்தின் விளிம்பை மீறிவிட்டால்
அவனே எனக்குள் அமர்ந்திருப்பான் - எனக்கு
அமர வாழ்வு தந்திருவான்
ஒளியாய் மாற வழியுண்டா
உடலில்லாத நிலையுண்டா
இசையாய் உயிரே உருகிவிட்டால் - அது
இசையும் என்றார் நான் பாடுகிறேன்
காத்திருப்பவனைப் பாடுகிறேன்
கலியுக வரதனைப் பாடுகிறேன் - உயிர்க்
காற்றை இசையாய் மாற்றிவிடும் என்
கண்கண்ட தெய்வத்தைப் பாடுகிறேன் - ஸ்வாமி
ஐயப்பனை நான் பாடுகிறேன்

74. படியளக்கிறான் ஐயப்பன்

படியளக்கிறான் ஐயப்பன் படியளக்கிறான்
அப்படி இப்படி இல்லாதபடி
எப்படியோ மனம் நிறையும்படிப்
படியளக்கிறான் ஐயப்பன் படியளக்கிறான்

அகத்தினில் விளக்கேற்ற அவனழைக்கிறான்
அவரவர் நிலைக்கேற்ற படியளக்கிறான்
படியளக்கிறான் ஐயப்பன் படியளக்கிறான்

படிய மறுக்கும் ஆணவத்தை பணிய வைக்கிறான்
படிப்படியாய்ப் பழவினைகள் மறைய வைக்கிறான்
படியளக்கிறான் ஐயப்பன் படியளக்கிறான்

செப்படி வித்தை காட்டுகிறான் - நம்மை
எப்படி மாற்றுகிறான்
செப்புத் தகட்டைத் தங்கமாகச் செய்வது போலே
செப்படி வித்தை காட்டுகிறான் - நம்மை
எப்படி மாற்றுகிறான்
ஆசை என்ற சக்தியையே அன்பு வெள்ளம் ஆக்குகிறான்
ஆற்றலையே நைவேத்ய மாகக் கேட்கிறான்
உருப்படியாய் எதுவும் சொல்ல மறுக்கும் நாவிலும் - தன்
திருப்பெயரை ஒலிக்க வைத்துத் திருத்தப் பார்க்கிறான்
தப்படி வைக்கும் போதெல்லாம் தடுத்தணைக்கிறான் - நம்
பசிதணிக்க வேயவன் விரதமிருக்கிறான்
படியளக்கிறான் ஐயப்பன் படியளக்கிறான்

விற்படியும் தோள் வீரன் அவன்தாள்
முப்பொழுதும் பணிவோம் - நெஞ்
சிற்படி கச்சிலை யாயவன் சாயலை
நிறுவி வணங்கிடுவோம் - ஒரு
வெற்படி யில்நதி வளைந்துசெல் லும்படி
விளங்கும் சபரியிலே - செஞ்
சொற்படி யேயொரு ஜோதியிலே உரு
வானவனே சரணம்.

ஹரிஹர சுதனே சரணம்
அன்னதானப் ப்ரபுவே சரணம்

75. வில்லும் அம்பும் ஏந்திக் கொண்டு

வில்லும் அம்பும் ஏந்திக் கொண்டு வீரன்போல் வருவான்
விரிகதிர் ஒளியுடன் புலிமுது கினிலவன் தரிசனமும்
தருவான்
பூத நாதன் பொன்னு பகவான்

சொல்லும் ஒவ்வொரு சொல்லும் தேன்மல ராகச்
செய்திடுவான்
ஒவ்வொரு சொல்லுக் குள்ளும் அவனே ஒரு சுடராய்
எழுவான்
பொன்னம் பலத்தில் உள்ள பகவான்

வருவான் வெளியாய் விரிவான் இடிமழை நர்த்தனமும்
புரிவான்
பிறா வரமும் தருவான் பிறகொரு ப்ரேமை
கொடுத்திடுவான்
ஏழிசை யாயெழில் பொங்கும் பகவான்

உருகும் நெஞ்சுக் காறுத லாயேயார் உறவு வளர்த்திடுவான்
- கண்ணீர்
பெருகும் ஏழை பசிதணிக்க ஒரு கவளமவன் தருவான்
ஏழைக் கிரங்கும் எங்கள் பகவான்

பூத நாதன் பொன்னு பகவான்
பொன்னம் பலத்தில் உள்ள பகவான்
ஏழிசை யாயெழில் பொங்கும் பகவான்
ஏழைக் கிரங்கும் எங்கள் பகவான்

76. ஒருகணை ஒருமனை

ஒருகணை ஒருமனை
ஒன்றே சொல்லென நின்ற ஒருவனைக்
கணம்தொறும் நீநினை
கலியுக மிதிலவன் நாமமே துணை
ராம் ஸ்ரீராம் ஸ்ரீராம் ஜெய் ராம்

ஓவியத் தாமரை போலெழில் வதனம்
உவமைகள் தோற்கும் ஒருதனி வடிவம்
காவிய நாயகம் கம்பீரம் - இவை
யாவுமொன் றானவனை ஸ்ரீ ராமனைக்
கணம்தொறும் நீநினை
கலியுக மிதிலவன் நாமமே துணை
ராம் ஸ்ரீராம் ஸ்ரீராம் ஜெய் ராம்

மானுடம் வெல்ல வந்த கடவுளை
மாருதி நெஞ்சில் நிறைந்த வள்ளலை
வேடனைத் தழுவிக் கொண்ட வேந்தனை
வேத முதல்வனை வெற்றித் திலகனைக்
கணம்தொறும் நீநினை
கலியுக மிதிலவன் நாமமே துணை
ராம் ஸ்ரீராம் ஸ்ரீராம் ஜெய் ராம்

பேரெழுதியகல் கடலில் மிதக்கும்
பாதம் பட்டதும் கல்லுயிர்க்கும் - அவன்
பேரை நெஞ்சில் எழுதிக்கொள்
பிறவிக் கடலில் நீந்திச்செல்
அவன்மலர்ப் பதமொரு நாள்வருமே
அதுவரை அவன்திரு நாமமே துணை

ஒருகணை ஒருமனை
ஒன்றே சொல்லென நின்ற ஒருவனைக்
கணம்தொறும் நீநினை
கலியுக மிதிலவன் நாமமே துணை
ஸ்ரீராம் ஜெய் ராம் ஜெய்ஜெய் ராம்
ஸ்ரீராம் ஜெய் ராம் ஜெய்ஜெய் ராம்

77. கண்ணாமூச்சி ஆட்டம்

கண்ணா மூச்சி ஆட்டம் சம்மாக்
காட்ட லாமாநீ - எங்க
கம்பங் குடிக்குக் கொடுத்த வாக்கை
மீற லாமாநீ
அண்ணா மலையும் அழக னும் - அன்(று)
ஒண்ணாக் கூடியதில் - வந்த
ஆத்ம சோதி ஆனந்த சித்தன்
ஐயன் ஐயப்பனே

வில்லும் அம்பும் ஏந்தி வரும் - வீ
ராதி வீரன்நீ - எங்க
சொல்லுக் குள்ளே கட்டுப் பட்டுச்
சொக்கி நிற்பவன்நீ
ஆதி நீ-அ னந்தம் நீ - கடை
யூழித் தீயும்நீ - உன்
ஜோதி யில்-ஒரு பாதி நானிதைச்
சொல்ல வைப்பவன்நீ

எண்ணும் எழுத்தும் அறிந்த தில்லை
ஏழைச் சாதியையா - நீ
எங்க பங்கா நீ-யென் றெவரோ
சொன்ன சேதியையா
சொன்ன சொல்லும் பொய்க்க லாமா
சொன்ன படியேவா - எங்க
சொந்த பந்தம் என்று சொல்லிக்
கொள்ளும் படிநீவா

அன்னம் உண்டுபா யாசம் உண்டு
அவலும் பொறியுமுண்டு
இன்னும் என்ன வேண்டும் ஏழைக்
கிரங்கி வாயிங்கு
எங்க ளுக்குள் எத்த னைக் - கு
சேலர் உள்ளனரோ - எங்க
எல்லா ருக்கும் ஐஸ்வர் யம்-செள
பாக்யம் தந்துவிடு

இருமு டிக்குப் பான கம்நை
வேத்யம் செய்கின்றோம்
வரவுப் பாட்டுப் பாடி யாடி
பஜனை செய்கின்றோம்
நெருங்கி வாரார் கால தூதர்
நெருங்கி வாராரே - உன்
நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டி னாலவர்
விலகிப் போவாரே

மாப்புச் சொல்லி மழுப்ப வேண்டாம்
மணிகண் டாசரணம்
மூப்பி லாம நோயி லாம
வாழ வழிதரணும்
உலக மேயொரு குடும்பம் என்ற
நிலைமை உண்டாக்கு
உன்னை இங்கே அழைத்து வந்து
நிறுத்தும் என்வாக்கு

78. நிழல்தேடி அலையும் நெஞ்சில்

நிழல்தேடி அலையும் நெஞ்சில்
நிம்மதி தரும்முழு நிலவாக வா
நிழல்தேடி அலையும் நெஞ்சில்

கழல்தேடி முடிதேடிக் களைத்துவிட்டேன்
கடைத்தேறும் வழிதேடி இளைத்துவிட்டேன்
தழல்வடி வாய்தகிக்கும் தவக்கோலம் ஏன்
தனிமையில் வசிக்கின்ற வைராக்யம் ஏன்
சுழலான வாழ்க்கையில் சுடரேற்ற வா
(நிழல்தேடி அலையும் நெஞ்சில்)

கனக்கின்ற மனக்குன்றின் மீதேறி வா
ககனத்தை விட்டெந்தன் கவிதைக்குள் வா
எனக்கென்றும் நீயுண்டு நம்பிக்கை தா
எந்நாளும் கலையாத பேரின்பம் தா
கலிகாலம் தொலையட்டும் ஒளியோடு வா
(நிழல்தேடி அலையும் நெஞ்சில்)

உருவமில் லாதவன் நிற்குணம்நீ - என்று
உரைப்பதெல் லாம்சரி ஒருமுறை நீ - என்னை
எதிர்கொள்ள வா - பே
ரெழிலோடு வா - வன்
புலிமீது வா - மிகப்
பொலிவோடு வா - வெறும்
நினைவாக இல்லாமல் நிஜமாக வா
(நிழல்தேடி அலையும் நெஞ்சில்)

18-10-2004: சபரிமலை

79. தாமோதரனின் தவக்கொழுந்தே

(சபரிமலையில் நான் தங்கியிருந்த அறைக்குப் பக்கத்து அறையில் இருந்து, “டேய் சிவக்கொழுந்து” என்று தன் குழந்தையை ஒருவர் திரும்பத் திரும்ப அழைத்த போது, உதித்த பாடல். ஆபேரி ராகத்தில் பாடினேன் அல்லது அப்படி நினைத்துக் கொண்டேன்.....)

தாமோதரனின் தவக்கொழுந்தே
சம்பு மஹேசனின் சிவக்கொழுந்தே (தாமோதரனின்)

பூமோதும் தென்றல் போலென் நெஞ்சில்
புகுந்து சிரிக்கும் மருக்கொழுந்தே
பதினெட்டுப் படிகளில் அமர்ந்திருக்கும் - சித்த
பரம்பரையின் மருத்துவக் கொழுந்தே
(தாமோதரனின்)

நாமருபத் திரைவிலக்கி நர்த்தனமாடும் தீக்கொழுந்தே -
எங்கள்
காமக்ரோதங்கள் சுட்டெரிப்பாய் கனல்வடிவாய்ச் சுடர்
போலெழுந்தே
(தாமோதரனின்)

தாயின் நோயைத் தீர்ப்பதற்கே - புலிப்
பாலுடன் வந்த பாலகனே - பிறவி
நோய் தீர்க்கவேயுன் விழிமலர்ந்து - எம்மை
நோக்கிடுவாய் பரி பூரணனே
(தாமோதரனின்)

காரிருளில் சுடராகவரும் கதிர் போல நெஞ்சில் எழுக
கவிதையிலே கலீர் கலீர் எனச் சலங்கை யணிந்து வருக -
மனம்
வேறிடமே செல்லாதபடி உனை வேண்டி வேண்டி உருக
வினைகள் அழிய இசை அமுது பொழியப் - பே
ரின்ப வெள்ளம் பெருக
ஜெயபேரி முழங்க வருக - அருள்
வாரி வழங்க வருக - ஆ
பேரி முழங்க வருக - அருள்
வாரி வழங்க வருக.

18-10-2004

80. ஹரிஹர நந்தனன்

(ராஜ அலங்காரத்தில், பூக்கடலுக்கு நடுவில் அவனுடைய தரிசனம் கண்டு திரும்பிய போது பாடிய பாடல்.)

ஹரிஹர நந்தனன் தரிசனம் தந்தனன்
ராஜாதி ராஜ சோபையுடன்
விரிகதிர் மதிமுகம் ஒளிதரவே - சிறு
விசிறியைப் போல்தலைப் பாகையுடன்
ஹரிஹர நந்தனன் தரிசனம் தந்தனன்
ராஜாதி ராஜ சோபையுடன்

தங்கச் சிலையே உருகியதாய் - நெய்
தளரத் தளரப் பெருகியதாய்
காட்சிதந் தானவன் காலையிலே
கதிரவ னுடைய ஜ்வாலையிலே
ஹரிஹர நந்தனன் தரிசனம் தந்தனன்
ராஜாதி ராஜ சோபையுடன்

பூக்கடல் நடுவே பொன்வடிவம் - துளிப்
புன்னகை யுடன்பால் வடியும்முகம்
பார்த்த விழிகள் பார்த்தபடி
பரவசம் தந்தது புஷ்பாஞ்சலி
ஹரிஹர நந்தனன் தரிசனம் தந்தனன்
ராஜாதி ராஜ சோபையுடன்

பதினெட் டாம்படிக் கரசனவன் - ஒளிப்
பரிவட்டம் கொண்ட அழகனவன்
மதிக்கெட் டாதபே ரின்பமவன் - சுடர்
மடலவிழ்க்கும் எழில் பிம்பமவன்
ஹரிஹர நந்தனன் தரிசனம் தந்தனன்
ராஜாதி ராஜ சோபையுடன்

19-10-2004

81. உருவச் சிறையில் ஒளிப்பறவை

உருவச் சிறையில் ஒளிப்பறவை
உழலத் தகுமோ விரிசிறகை
கருவம் அழியக் கதறுகிறேன் - மனக்
கதவு திறந்துன் காலடிவை
உருவச் சிறையில் ஒளிப்பறவை
உழலத் தகுமோ விரிசிறகை

இறைவா என்று கெஞ்சுகிறேன்
இயற்கையென் றும் - உன்னைக் கொஞ்சுகிறேன்
மறைகள் தெளிவு தரவில்லை - வெறும்
மரணத்தில் தானா என் எல்லை

உருவச் சிறையில் ஒளிப்பறவை
உழலத் தகுமோ விரிசிறகை

கவிதையில் தோயும் ஒவ்வொரு கணமும்
கடவுள் நிலைசற் றுணறுகிறேன்
புவிவான் கடலாய் விரிந்த புதிரைப்
புரிந்து கொள்ள முயலுகிறேன் - அந்தக்
கணமே நிலைக்கச் செய்துவிடு
கருணை மழைநீ பெய்துவிடு
ஒன்றே எல்லாம் என்றாவ தைமிக
நன்றாய் நெஞ்சில் ஊன்றிவிடு
இன்றே என்முன் தோன்றிவிடு

உருவச் சிறையில் ஒளிப்பறவை
உழலத் தகுமோ விரிசிறகை

19-10-2004

82. சின்னதுரை சின்னதுரைதான்

(வாவர் சாமி பாடுவது போல் அமைந்த பாடல்)

கல்லுமுள்ளு காடுமலை கடந்துவந்தேன் - காரணம்
விட்டகுறை தொட்டகுறைதான்
வில்லும் அம்பும் ஏந்திப் புலி மேலே வராறே - என்
சின்னதுரை சின்னதுரைதான் - இது
விட்டகுறை தொட்டகுறைதான்

தோழன்னா தோழன் இந்த வாவருதான் - என்
தோள்மேல சின்னதுரை தேவருதான் - இது
விட்டகுறை தொட்டகுறைதான் - என்
சின்னதுரை சின்னதுரைதான்

பூவுக்கு மத்தியிலே மூணாம்பொறை
போலசிரிப் பாரேயந்தச் சின்னதுரை
பம்பைநதி யோரம் அவர் ராஜநடை - அதைப்
பாத்தூரசிச் சிருந்ததெல்லாம் பழையகதை

தோழன்னா தோழனிந்த வாவருதான் - என்
தோள்மேல சின்னதுரை தேவருதான் - இது
விட்டகுறை தொட்டகுறைதான் - என்
சின்னதுரை சின்னதுரைதான்

எந்தஜென்மம் எந்தயுகம் நெனவிலில்லே - நான்
என்னதவம் செஞ்சேனோ வெளங்கவில்லே
பந்தளத்துச் சிங்கக்குட்டி பக்கத்துலே வேசங்கட்டிச்
சேவகனா நிக்க எடம் புடிச்சுக்கிட்டேன் - நான்
தெய்வத்துக்கே காவலனா நடச்சுப்புட்டேன்

காவலுக்குக் காவலிந்த வாவருதான் - ஒரு
காத்துக்கருப் பண்டாம பாத்துக்குவான் - என்
சின்னதுரை சின்னதுரைதான் - இது
விட்டகுறை தொட்டகுறைதான்

காட்டுரும வேட்டைக்கென்னைக் கூட்டிக்கிட்டுப்
போனதுரை

கோட்டைகட்டித் தந்தாரே காட்டுக்குள்ளே - என்னைக்
காத்திருன்னு சொல்லிப்பட்டு மேட்டிலேறிக் குந்திக்கிட்டு
வாவருன்னு கூப்பிடுதே இந்தப்புள்ளே - வாவா
வாவருன்னு கூப்பிடுதே இந்தப்புள்ளே

அல்லாஹ் அக்பர் நானோ அடிமையப்பா
எல்லாரும் அவருக்குள்ளே சரணமப்பா

கல்லுமுள்ளு காடுமலை கடந்துவந்தேன் - காரணம்
விட்டகுறை தொட்டகுறைதான்
வில்லும் அம்பும் ஏந்திப் புலி மேலே வாராரே - என்
சின்னதுரை சின்னதுரைதான் - இது
விட்டகுறை தொட்டகுறைதான்

06-11-2004

83. மலபாரு நாட்டுக்குள்ளே

மலபாரு நாட்டுக்குள்ளே மறவான காட்டுக்குள்ளே
மணிகண்ட னாகவந்த சாமி சாமி
தலபாரம் தூக்கிக்கிட்டு சரணோன்னு கூவிக்கிட்டு
தொலதூரம் வந்துப்புட்டோம் சாமி சாமி
சிலையாகக் குந்திக்கிட்டு நடிக்கிறியே
சிலநேரம் நெஞ்சக்குள்ள சிரிக்கிறியே

தவறேதும் செஞ்சிருந்தா தயங்காம மன்னிச்சுடு
தயவேயுன் சுயரூபம் சாமி சாமி
சிவனாரும் திருமாலும் ஒருசேர உருவாகிக்
கலிதீர்க்க வந்தாயே சாமி சாமி
மலமேல குந்திக்கிட்டு நடிக்கிறியே
மனசுக்குள் வந்துவந்து சிரிக்கிறியே

இனமேது ஊரேதுன்னு வினவாத கூட்டத்துக்குள்
சிவனேன்னு சேந்துப்புட்டோம் சாமி சாமி
இரவில்லை பகலும் இல்லை
உறவில்லை பகையுமில்லை
எல்லாமுன் விளையாடல் சாமி சாமி
காட்டுக்குள் குந்திக்கிட்டு நடிக்கிறியே
பாட்டுக்குள் வந்துவந்து சிரிக்கிறியே

84. வெட்டு ஒண்ணு துண்டு ரெண்டு ரெண்டு

வெட்டு ஒண்ணு துண்டு ரெண்டா பதில்வரணும் - ஒரு
வில்லங்கம் இல்லாம எனக் கருள்தரணும் - சாமி
வெட்டு ஒண்ணு துண்டு ரெண்டா பதில் வரணும்

கண்

வெட்டில் ரெண்டு துண்டும் ஒண்ணா சேர வேணுமே -
நாம்

வேறுவேறு என்ற நிலை மாற வேணுமே - சாமி
வெட்டு ஒண்ணு துண்டு ரெண்டா பதில் வரணும்

கட்டுக்கதை வாழ்க்கையெல்லாம் முடிஞ்சு போகணும் -
கண்

கட்டுவித்தை காட்டுறதை நிறுத்தி யாகணும்
புட்டுப்புட்டு உண்மைகளை வைக்க வேணுமே - நாம்
பொன்னம்பல மேட்டுலசந் திக்க வேணுமே - சாமி
வெட்டு ஒண்ணு துண்டு ரெண்டா பதில்வரணும்

கிட்டத்தட்ட நானும்நீயும் ஒண்ணு போலத்தான் - வெறும்
கேள்விபதில் பள்ளம்மேடு கீழமேலத்தான்
வட்டநிலா தேயுறது சுழல்வ தாலத்தான் - நான்
எட்டநின்னு பாப்பதுன்மேல் ஆசை யாலத்தான் - சாமி
வெட்டு ஒண்ணு துண்டு ரெண்டா பதில்வரணும்

ஒட்டுமொத்த மாகவினை தீர வேணுமே - இனி
ஓங்கணக்கும் ஏங்கணக்கும் சேர வேணுமே
சுத்திவளச்சுப் பேசவொரு சேதி யில்லையே - நாம்
சேந்துபுட்டா வேறெதுவும் மீதியில்லையே

வெட்டு ஒண்ணு துண்டு ரெண்டா பதில்வரணும் - ஒரு
வில்லங்கம் இல்லாம எனக் கருள்தரணும் - சாமி
வெட்டு ஒண்ணு துண்டு ரெண்டா பதில் வரணும்

11-11-2004

85. நட்புநடுக் காட்டில் வந்து நில்வு

நட்புநடுக் காட்டில்வந்து நில்வு - எங்கள்
கேள்விக்கொரு நல்லபதில் சொல்லு
நம்பிவரும் எங்களுக்குக் காவல்நிற்க வில்லையென்றால்
கையில்எதற் குணக்கொரு வில்வு
சோதனைகள் போதும் ஆட் கொள்ளு

உன்னை

வெட்டவெளி என்றுசிலர் சொன்னார் - சிலர்
வேதமென்றும் பூதமென்றும் சொன்னார்
நட்டகல்லைப் போலிருத்தல் நியாயமில்லை எங்களுக்குக்
கிட்டவந்து காட்சிதர வேண்டும் - உன்
கீர்த்திகளைப் பாடுகிறோம் மீண்டும் (நட்புநடுக் காட்டில்)

காடுமலை தாண்டிவரச் சொன்னாய் - வந்து
கண்டவுடன் மீண்டும் வரச் சொன்னாய் - அடக்
கண்டுகண்டு போய்மறையும் கள்ளத்தனம் ஏனுனக்கு
கண்டதும்ஆட் கொண்டுவிட வேண்டும் - எக்
காலமும்உன் னோடிருக்க வேண்டும் (நட்புநடுக் காட்டில்)

சீட்டுக்கவி யாகஇதை ஏற்பாய் - இந்தச்
சின்னவனின் பாடல்களைக் கேட்பாய் - எங்கள்
பாட்டுக் கயிற்றாலுன்னைக் கட்டிப்போட்டு விட்டோம் -
அந்தப்
பாசக்கயி ரெங்கள்பக்கம் வருமா - எம்மைப்
பரிதவிக்கச் செய்வதென தகுமா (நட்புநடுக் காட்டில்)

24-10-2005

86. முகத்திங்கள் ஒளிகண்டு

ஆனந்த பைரவி

முகத்திங்கள் ஒளிகண்டு முழுத்திங்கள் உருகி
முடிமேல் பிறையாய் ஒடுங்கியதோ - சிவன்
முகத்திங்கள் ஒளிகண்டு முழுத்திங்கள் உருகி
முடிமேல் பிறையாய் ஒடுங்கியதோ - அவன்
அகத்தெழுங் கருணைக்கு நிகரில்லை என்று - சிறு
குடத்துக்குள் கங்கை அடங்கியதோ
தகத்தகத்தக தகதக வெனநடம்
இடும்பதங்கள் நினைத்ததுமே - கண்
உகுத்திடும்மணித் துளிகளவன் - மலர்
சிலம்பினையணி செய்திடுமே - சிவன்
முகத்திங்கள் ஒளிகண்டு முழுத்திங்கள் உருகி
முடிமேல் பிறையாய் ஒடுங்கியதோ

பைரவி

கண்டத்தில் உள்ளநஞ்சைக் கண்டுவிட்டுக் கார்கோடன்
தண்டனிட் டவன்கழுத்தில் தஞ்சமடைந் தானோ
நெற்றிக்கண் சுடர்வீச்சில் நிலைகுலைந் தாதவன்
காயழ லாயவன் கையமர்ந் தானோ
திக்குகளெட்டும் சிதறிட யமனை
உதைத்த பதம்குழையத்
தக்கத் திமிகிட தகிடதகிடவெனத்
தாண்டவ மும்புரிய
நெக்குருகிப் பரவசமொடு கண்கள்
நெகிழ்ந்து மழைபொழிய
நிலம்விழும் துளிகள் அத்தனையும் - கழல்
சிலம்பினி லவனணிய
முகத்திங்கள் ஒளிகண்டு முழுத்திங்கள் உருகி
முடிமேல் பிறையாய் ஒடுங்கியதோ

சிந்து பைரவி

மலர்க்கணை தொடுத்துத் தழலுண்ட மன்மதன்வெண்
ணீறாக மேனியெங்கும் விளங்குகின் றானோ
பிட்டுக்கு மண்கமந்து பிரம்படி பட்டவுடல்
தொட்டுத்தொட்டு ஒத்தடமும் தருகின் றானோ
அண்டபகி ரண்டங்கள் கண்டஐதி போட
அன்புமய மானசிவன் திந்திமியென் றாடக்
கண்டவிழி தோறும்கண் ணீரருவி யோட
உருண்டமணி ஒவ்வொன்றும் சலங்கைமணி யாக
முகத்திங்கள் ஒளிகண்டு முழுத்திங்கள் உருகி
முடிமேல் பிறையாய் ஒடுங்கியதோ

30-12-2005

87. கனக மேனியனே

(குந்தலவராளி ராகம்)

கனக மேனியனே காவல் தெய்வமாய்க்
கனவிலும் நினைவிலும் காட்சிதரும் - எழில்
கனக மேனியனே

அனந்த சயனத்தை விட்டொருவன்
அழகு மோகினி வடிவாகி
அரவு புரளும் சிவன் தோள்களைத் தழுவ
இருவரும் ஒன்றாய் இணைந்த இறைவ (கனக
மேனியனே)

நினைத்து நினைத்து நெஞ்சம் விம்முகிறோம் - நீ
நிகழ்த்திக் காட்டிய அற்புதங்கள்
அனைத்தும் ஆனவா ஹரிஹர சுதனே
அபயம் அபயம் உன் பொற்புதங்கள்
முழுநிலா முகம் - சின் - முத்திரைக் கரம்
அழகு கொள்ளை அழகு பிள்ளை ஆன தெவ்விதம்
முழுநிலா முகம் - சின் - முத்திரைக் கரம்
எழுத எழுத முடிவிலாத எழிலின் ஊற்று நீ
எங்களுக்குள் இசையெழுப்பிச் சுழலும் காற்று நீ
முழுநிலா முகம் - சின் - முத்திரைக் கரம்
வில்லெதற்குன் மந்தஹாஸ வதனம் போதுமே
வெய்ய பாவ வினைகள் யாவும் விலகி ஓடுமே
முழுநிலா முகம் - சின் - முத்திரைக் கரம்
(கனக மேனியனே]

88. நீ என்னை வாழ்த்தாமல்...!

(என் பிறந்தநாளன்று என் நெருங்கிய நண்பன் தொலைப்பேசியில் அழைத்து, ஏதோ கேட்டுவிட்டு வாழ்த்துச் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டான். 'மறந்து விட்டான் போலும்,' என்று நினைத்தபடியே நிமிர்ந்தால், எதிரே மீனாட்சியம்மன் படத்தில் இருந்த அன்னை முகம் என்னை வாழ்த்தியது.)

நீயென்னை வாழ்த்தாமல்
யார் வாழ்த்துவார் - முழு
நிலவென மலரும் ஒளிமுகமே

தாயுன்னைத் தவிர-இத் தரணியில் நான்
போயெந்தப் புகலிடம் தேடுவதோ

வாயுன் பெயர்களை உச்சரிக்க
மனமுன் அருள்மழை வேண்டித் துதிக்க
ஏனின்னும் தாமதம் ஏற்றுக் கொள்ள
இப்பொழு தேவா ஆட்கொள்ள

தேமதுரத் தமிழ் ஓசை ஒலித்திடும்
மாமதுரைப்பதி ஆள்பவளே
பூமழையே துளிப் புன்னகையே இசைப்
பூவில் அமர்ந்திடும் பூரணியே
(நீயென்னை)

13-1-2012

89. எத்தனை ஓசைகள்

(ஒருநாள் காலை, யோகா வகுப்புக்காக நான் வைத்திருந்த எழுப்புமணி (அலாரம்) அடிக்கவில்லை. ஆனால், குறித்த நேரத்துக்குப் பறவைகளின் ஓசையோடு அவள் என்னை எழுப்பிவிட்டாளே)

எத்தனை ஓசைக ளோடுதினம் - என்னை
எழுப்புகிறாய் தாயே
எத்தனை வண்ணங்கள் காட்டியென்னை - நீ
இயக்குகிறாய் தாயே.

சத்தமெல் லாமொரு கணத்தில் இழந்து
வெட்டவெளி யில்வடி வின்றிக் கலந்து
போவதற் காயிந்தப் பகல்வேஷம் - வெறும்
பொம்மைக ளோடென்ன சகவாசம்
விட்டுப்
போவதற்கா இந்தப் பகல்வேஷம் - வெறும்
பொம்மைக ளோடென்ன சகவாசம்
(எத்தனை)

எப்பொழுதும் உன் சன்னிதியில்
என் குரலோசை கேட்கட்டுமே - என்
ஒவ்வொரு சொல்லுமுன் கார்குழலில் - தினம்
ஒவ்வொரு மலராய்ப் பூக்கட்டுமே
கேட்பதெல் லாந்தரும் தாய்மனமே - என்
கவிதையில் வந்தமர்வாய் தினமே.
(எத்தனை)

31-10-2013

90. பிலே ரங்கநாதா

படுக்க அரவணை பாயசம் அரவணை
பிலே ரங்கநாதா
பக்கம் இலக்குமி பாதம் வருட
பக்தர்க் கிலக்கு நீ தேவா
பிலே ரங்கநாதா ஹரே தேவதேவா

உடுக்கப் பீதாம்பரம் உண்ணச் சித்ரான்னம்
உந்தியி லேயொரு கமலம்
கொடுக்கத் திருவருள் கொள்ள என்மனம்
எடுக்கத் தான்பல அவதாரம் - நீ
எடுக்கத் தான்பல அவதாரம்
பிலே ரங்கநாதா ஹரே தேவ தேவா

சுரதானியுடன் சரஸம் புரிய
வரதா வருவாய் லுங்கியிலே
திருமக னோடு பரமபதத்தில்
திகழ்வாயே முத்தங்கியிலே
பிலே ரங்கநாதா ஹரே தேவதேவா

பாற்கடல் நீங்கிப் பன்னிருவர் தமிழ்
நூற்கடல் மேவிய பரம்பொருளே - நீ
வைகும் தலமே வைகுந்தமாக - இவ்
வையகமானது பேரெழிலே

துவராபதி நீ மதுராபதி நீ
ஸ்ரீபதி ஆரமுதே - தினம்
தவறா துனையென் மனக்கா விரியால்
தொழுவேன் அருட்கடலே

12-7-2016

91. வானத்தில் ஆரத்தி

“ககனுமே தாலுராவு” என்று குருநானக்
தேவர் எழுதிய ஆரத்தி பாடலை
நண்பர் ராஜ் அனுப்பியிருந்தார். அதைக்
கேட்டதும் மெய் சிலிர்த்தேன். உடனே வந்த பாடல் இது)

வானத்தில் ஆரத்தி ஏந்துகிறோம்
சூரிய சந்திர ஜ்வாலையிலே
முத்துமுத் தாய்ப்பல நட்சத்திரம்
முளைத்திருக்கும் அந்தச் சோலையிலே
(வானத்தில்)

கோடி முகங்கள் கொண்டிருந்தும் - உன்னைக்
கோடிக் கண்கள் கண்டிருந்தும் - நீ
உருவமில்லாத வெட்டவெளி - உயிர்
ஓவ்வொன் றிலும்ஒரு சின்னதுளி
(வானத்தில்)

என்னபெயர் சொல்லி அழைப்பதுன்னை - நீ
எங்களுக் கெல்லாம் உற்றதுணை
சொற்களினால் செய்யும் அர்ச்சனையா - மழை
ஊற்றெடுக்கும் விழி நீர்ச்சனையா
(வானத்தில்)

20-08-2016

92. கருமேகம் ஆனவா

(யூ நீ ராம நவமிக்கு ஏன் புதுப்பாடல் தரவில்லை என்று ஒரு நண்பன் கேட்ட பிறகும் உடனே பாடல் வரவில்லை. சிறிது நேரத்துக்குப் பிறகு, கரு இருந்தும், பாடல் உருப்பெற ஏன் தாமதம் என்று மனம் எண்ணியதும் வந்தது இந்தப் பாடல். கார்மேகம் என்று குறிக்காமல் 'கரு'மேகம் என்ற சொல்பெய்தது அதனால்தானோ!)

ராமராம ராமகரு மேகமானவா - பாடல்
தருவதற்குத் தாமதமேன் வேகமாகவா

என்னொடுநீ எண்மராகும் எண்ண மில்லையா - என்
கன்மனத்தை அன்னையாக்கக் கருணை யில்லையா - இது
நன்மை தீமை போர் நடக்கும் அண்டமில்லையா - நான்
நம்பி நம்பி வாழ்வதுன்கோ தண்டவில் ஐயா

ராமராம ராமகரு மேகமானவா- பாடல்
தருவதற்குத் தாமதமேன் வேகமாக வா

நான் -
கனிகொடுக்கக் காத்திருக்கும் கிழவி ஆகவா - நூற்
சக்கரம் சுழற்றுகின்ற கிழவராகவா
சிறையிருந்த செல்வி போலத் தவமிருக்கவா - நீ
சீக்கிரம்வந் தென்னை அமைதி செய்க ராகவா

ராமராம ராமகரு மேகமானவா- பாடல்
தருவதற்குத் தாமதமேன் வேகமாக வா

02-04-2020

93. தாயுணர உண்டோ தடை

என்னபெயர் சொல்லி அழைத்தாலும் என்னுள்ளே
கன்னியாய்க் காளியாய்க் கார்முகிலாய் - அன்னை
வடிவமாய் வண்ணக் களஞ்சியமாய் எண்ணப்
படிவமாய்த் தோன்றுபவள் பார்

பார்முமுது மாய்விரிந்து பாட்டில் மகோன்னதச்
சீர்முமுது மாய்விரிந்த செல்வியையிங்(கு) - ஆர்முமுது
மாயுணர வல்லார் மகவின் தவிதவிப்பைத்
தாயுணர உண்டோ தடை

தடைகள் தவிடுபொடி யாக மனத்தைக்
குடையும் சமையகலக் கொஞ்சம் - இடையொசிந்து
நிற்கும் அழகை நிதானமாய் உள்வாங்கிக்
கற்கத்தான் இந்தக் கணம்

கணகணவென் றோசை எழுப்பிக் கவிதைத்
தணலாதித் தீவளர்த்துத் தக்க - மணம்பரப்பி
சின்ன மலரோ சிவானு பவமோவென்(று)
எண்ணவைத் தாளே இவள்

இவளே அவளா இசையா இதயம்
துவளாது காக்கும்ஸ்ரீ தூர்க்கா - புவனேஸ்
வரியா வளரும் திரிபுரங்க ளின்சுந்
தரியா தயையாயென் தாய்

20-10-2020

94. கலைவாணி

என் வாணி கலைவாணி - நீ
கவிதை சுரக்கும் அமுதக் கேணி
பிறவிக் கடலைக் கடக்க
உதவும் தோணி
என் வாணி கலைவாணி

அன்னத்திலும் என் எண்ணத்திலும் நீ
அமர்ந்து கொண்டரசாளும் மகராணி - வெள்ளைக்
கமலத்தில் உறையும் கலைமகளே - எந்தக்
கணத்திலும் மலரும் கருப்பொருளே
என் வாணி கலைவாணி

இருளும் ஒளியும் இன்பதுன்பங்களும்
சுழலும் உலகில் மனவுறுதி
அருளும் சுடரே அழகே நீயே
அனுபவத்தின் ஆதார ஸ்ருதி
பேரறிவாய் இப்பிரபஞ்சமாய்
விரியும் சின்ன துளியே - இசை
பொழியும் முகிலே பூம்புனலே
என் வாணி கலைவாணி

24-10-2020

95. சொல்லும் பொருளும் இரவல்

என்

சொல்லும் இரவல் - சொல்லும் - பொருளும் இரவல் -
கவிதை

எல்லாம் அவளே - அவள் - சிந்தும் புன்முறுவல்

புல்லும் புல் அணிந்து கொள்ளும் - பனி

யுள்ளும் அவளே - எப்

பொழுதும் வான் எழுதும் எழில்

முழுதும் அவளே

(என் சொல்லும் இரவல்)

உள்ளத்தினிலும் - இசை - வெள்ளத்தினிலும்

உடலிலும் உயிரிலும் உணர்விலும் அவளே

கனவிலும் நினைவிலும் வந்து கவி தந்து - காற்

சதங்கை அணிந்து கவிதையினூடே

நடப்பவள் அவளே - எல்லாம்

கொடுப்பவள் அவளே

(என் சொல்லும் இரவல்)

30-10-2020

96. மரித்தெழுந்த மன்னவனே

மரித்தாய் வயிற்றில் மலர்ந்தாய் வளர்ந்தாய் - சிலுவையில்
மரித்தாலும் பிற குயிர்த்தாய் எழுந்தாய் - சிரத்தினில்
தரித்தாய் முள்முடி தரணியின் பாவங்கள்
கழித்தாய் கருணைக் கடலே கனிவே

புனித இதயச் சுடரொளியே - உன்
பொன்மொழி காட்டும் வழியினிலே
மனிதர் கூடி வாழ்வதற்கே - நீ
வந்தனையே மனித வடிவினிலே

உன்விழிக் கருணை ஒரு துளியில்
உள்ளம் முழுதும் ஆனந்தமே
அன்பே அருளே ஆதரவே - என்றும்
அமைதி உலகில் நிலவட்டுமே

25-12-2020

97. மூச்சுக் காற்றின் அனலடிக்கிறது

மூச்சுக் காற்றின் அனலடிக்கிறது

பார்வை மட்டும் பட்டுத் தெறித்தபின்
பழகத் தொடங்கும் முன்பே
வேறு வேறு பாதைகளாகப்
பிரிந்த விட்டதனால்

பிரிந்த பிறகும் பின்னங் கழுத்தை
வருடும் நினைவுகளால்

சின்ன சின்ன முனகல்களாகச்
சிதறும் உணர்வுகளால்

மின்னற் கணத்தை ஆயுள் முழுதும்
மீட்டும் பொழுதெல்லாம்
மீண்டும் மீண்டும் அவனே நெஞ்சில்
தோன்றி மறைவதனால்

அந்த
மூச்சுக் காற்றின் அனலடிக்கிறது

எத்தனை பிறவி எடுத்த போதும்
எத்தனை கைகள் தழுவிய போதும்
தன்னை மறந்து தன் நாமம் கெட்டுப்
பின்னை அவனுக்கே பிச்சி ஆனவள்தான்

அரச மனையைத் துறந்து தோளில்
தம்பூரோடு சென்று பாடிப்
பாடிப் பாடிப் பரவசமானவள்
பாட்டின் ஒவ்வோர் அடியிலும்

அந்த
மூச்சுக் காற்றின் அனலடிக்கிறது

நீரா நெருப்பா தேனா விடமா
நீள் விசம்பின் குரலா
மீரா மீரா என்ற பெயரா
யாராயிருந்தால் என்ன
அந்த
முச்சுக் காற்றின் அனலடிக்கிறது

அந்த
அனற்பொறிகளில் இருந்து
அமுதம் பொழியுமா! - ஒரு
பறவை எழுந்து சிறகு விரித்துப்
பறக்கக் கூடுமா!

03-03-2021

இயற்கைக் காட்சிகள்

98. சித்திரைக் கொடியில் மார்கழி மலரா

(கோடைக் காலத்தில், ஒரு பகல் வேளையில், மேக மூட்டத்துடன் காணப்பட்ட வானமும், சற்று நேரத்தில் அது பொழிந்த மெல்லிய சாரலும் இந்தப் பாடலைத் தந்தன)

தொகையறா:

ஊதுவத்தியின் கீழ் உதிர்ந்த சாம்பலைப் போல் வானம்
உருக்குலைந்தபடி ஒளி நிகழ்த்துகின்ற த்யானம்
அது ஒரு மத்யானம்!

பாடல்:

முத்துப் பந்தல் போட்டது மழை மேகம் - இந்த
உலகமெல்லாம் முடிந்ததைப் போல் மௌன யாகம்

நித்திரைப் போர்வையில் இத்தரை புகுந்ததா
நிலவெனும் அமுதினை முழுமையும் அருந்தி
நினைவிழந்ததா
சித்திரைக் கொடியில் மார்கழி மலரா
சித்திரைக் கனவா
சிரிப்பென மலர்ந்து திகைப்பென நிலைத்த
பார்வைத் துளியா (முத்துப் பந்தல்)

சோகமும் இன்பமும் ஒன்றித் தோன்றிடும்
ஒருவித நாடகம்
தேகம் இன்றித் திரிந்த உணர்வின்
தேய்ந்து போன ஞாபகம்
வண்ணங்கள் எல்லாம் வேற்றுமை இன்றி
மயங்கிக் கலக்கும் ஜாலமும்
எண்ணச் சமுலும் ஓய்ந்ததனாலே
இயங்க மறந்த காலமும் (முத்துப் பந்தல்)

ஏப்ரல், 1976

99. நீலோத்பலமே!

இத்தனை நேரம் இருட்டுக்குள்ளே
மறைந்து கிடந்த நீலோத்பலமே
புத்துணர்வோடு புறப்படுகின்றாய்
புதுமை சலித்துப் போகவில்லையோ

நீல விழியின் லட்சியக் கனவுகள்
புகைந்து போவதும் உடனே இருட்டில்
புதைந்து கொள்வதும்
புதுமை என்றா சாதிக்கின்றாய்

வடிவம் என்ற வரையறை இன்றிப்
படர்ந்திருக்கும் பாவனையே
இரவெல்லாம் நீ எங்களை மறந்து
துயரத்துக்குள் தோய்ந்து விட்டாலும்
காலை உன்னைக் கண்டதும் நாங்கள்
களிப்படைகின்றோம் - நீ
கண் பனிக்கின்றாய்

செடி கொடி எல்லாம் தொழுது வணங்கச்
சிவந்து போகிறாய்
பறவைகள் உன்னை வாழ்த்திப் பாடப்
பரவசத்தோடு மனம் பறிகொடுத்துக்
காற்று நீரோடையில் நீந்துகின்றாய்
காவியப் பேரொளி தூவுகின்றாய்

ஒளிந்து கொண்டாலும் ஒளி வீசுகின்ற
ஆபரணங்கள் ஆயிரம் உனக்கு
ஆனாலும் நீ கலங்குகின்றாய்
அடிக்கடி நெஞ்சு புலம்புகின்றாய்
நாங்கள்
தூங்கும் பொழுதெல்லாம் நீ
ஏங்குவது யாருக்காக

இத்தனை நேரம் இருட்டுக்குள்ளே
மறைந்து கிடந்த நீலோத்பலமே
புத்துணர்வோடு புறப்படுகின்றாய்

புகைந்து போகும் உன் புனிதமான கனவுகள்
திகைத்து நிற்கும் என் கற்பனைக்குள்
தீபம் ஏற்றட்டும்
உலகம் எல்லாம் புதுமை வெள்ளம்
காணும் இந்தக் கவிதை உள்ளம்

15-10-1978

100. காற்றுப் பறவை

காற்றுப் பறவை சிறகு விரித்தது
உலகம் எங்கும் கலகலப்பு
உற்சாகம், புதுவேகம், புரியாத பரபரப்பு
காற்றுப் பறவை சிறகு விரித்தது

தெளிந்த நீரோடை போலத் தெரிந்த வான்
வெளிப்பரப்பில் ஒளிப்புழுதி கிளப்பியது
அலைந்து களைத்த மேகங்களுக்கொரு
புதிய பாதை அமைத்த தெங்கும்
புலப்படாமல் சிரித்தது
காற்றுப் பறவை சிறகு விரித்தது

வானமெங்கும் வர்ண ஜாலம்
சாலையோரம் ஆரவாரம்
அழகெலாம் என் பார்வைக்காகத்
தவமிருக்கும் இனிய நேரம் - கவிதை
ஆற்றங்கரையை அலங்கரிக்கவே - அங்கு
ஆயிரம் கோடி மலர் பறிக்கவே
காற்றுப் பறவை சிறகு விரித்தது

26-1-1979

101. சந்தனக் காட்டினிலே

(என்னை வளர்த்த தந்தை கல்யாணராமன், கமலஹாசனைக் கதாநாயகனாக வைத்து ஒரு திரைப்படம் தயாரிக்க 1979-ஆம் ஆண்டு திட்டமிட்டார். அப்படத்திற்காக, சந்தனக் கடத்தலை மையமாக வைத்து, நண்பர் எம்.எஸ்.பெருமாள் அவர்கள், ஆள்வார்பேட்டை ஆனந்தா ஹோட்டல் அறையில், கதை எழுதிக் கொண்டிருந்தார். அருகில் இருந்த நான், அந்தப் படத்தின் கதாநாயகன் பாடுவதாகக் கற்பனை செய்து கொண்டு எழுதிய பாடல்.... அந்தக் கதையும் எழுதி முடிக்கப் படவில்லை, திரைப்படமும் எடுக்கப்படவில்லை. எடுக்கப்படாத திரைப் படத்துக்காக, எழுதப்படாத கதைக்காக, எழுதப்பட்ட இப்பாடல், என் மனத்திரையில் ஒரு காட்சியாகவே பதிந்துவிட்டது).

சந்தனக் காட்டினிலே - ஒரு

சந்திர பிம்பமடி

தந்தனத் தோமெனத் தாளம் இசைத்திடும்
தென்றலில் பூத்ததடி.

நல்ல நதிக்கரை எங்கும் பனித்திரை

மெல்லப் படர்ந்தது மாலைப் பொழுது

ஏங்கித் தவித்திடும் நெஞ்சங்க ளுக்கிசை

சொல்லிக் கொடுத்திட வந்த திரவு

தோகை விரித்தது வானமயில் - ஒரு

பாடல் இசைத்தது காதற் குயில் (சந்தன)

நீருக்குள் னேளிக் கீற்று புகுந்தது

பார்வைக் குள்ளே ஒரு பார்வை நுழைந்தது

நீருக்கு மிங்கொரு தாகம் பிறந்தது

மின்னலுக்கும் இங்கு மேனி சிலிர்த்தது

தோகை விரித்தது வானமயில் - ஒரு

பாடல் இசைத்தது காதற்குயில் (சந்தன)

5-2-1979

102. பறவைக்கெல்லாம் தெரியுமா

பறவைக்கெல்லாம் தெரியுமா - என்
பரபரப்பு புரியுமா - மனசு
பாதாளத்துல ஏதோ ஒண்ணு
பாராங் கல்லா கனக்குதுன்னு
பாழாப் போன மேகத்துக்கெல்லாம்
பாடஞ் சொல்லித்தர முடியுமா?

குருவிக்கூடு போல நெனப்பு
குப்பையும் செத்தையும் குமிஞ்சிருக்கு
வானத்துல ஒரு இடி இடிச்சா - சொக்கப்
பனையைப் போலப் பத்தி எரியுது
(பறவைக்கெல்லாம்)

காதலுன்னு ஒரு கதையச் சொல்லிப்
பாட்டுப் படிக்க நேரமில்லே
கண்ணில் படுகிற அழகையெல்லாம்
சொல்லி முடிக்கற தெம்புமில்லே
காத்து வந்து மனசுக்குள்ளே
கதவிடிக்கற நேரம் - வெறும்
கனவு கூட பாரம்
காத்துக் கெடக்கற மண்ணு வெளக்குக்குக்
காவலிருக்க யாருமில்லே - அந்த
வெளிச்சத்துக்கும் லாபமில்லே.
(பறவைக்கெல்லாம்)

30-6-1980

103. பாட்டுலதான் அபிநயிப்பா காத்தவராயி

மார்கழி ஓடிப்போச்சு மாங்குயில் கூவலாச்சு
மல்லியப்பூ வாசத்தோட சலங்க சத்தம் கேக்குது
வாழமரம் காத்துலதான் மேளங்கொட்டி ஆடுது

பார்வையிலே சந்தனத்தை அள்ளி வீசுறா - நான்
பாத்துப்புட்டா பரபரன்னு துள்ளி ஓடுறா
நேரங்காலம் தெரிஞ்சுக்காம ஜாடை செய்யுறா
நெளிய நெளிய வளஞ்சுகிட்டே தளுக்குப் பண்ணுறா

செடிகளைப்போய் சீண்டிவிட்டு சேட்டை பண்ணுறா -
வானம்

செவந்துபுட்டா சில்லுனுதான் செறகடிக்கிறா
பூவுலதான் படுத்துக்குறா ஓடையிலே குளிச்சுக்குறா
ராப்பகலா பூமிக்கொரு ராட்டணம்தான் போட்டுக்குறா
ஓசையிலே ஒளிஞ்சிருப்பா இந்த ஓய்யாரி - நல்ல
பாட்டுலதான் அபிநயிப்பா 'காத்தவராயி'

பங்குனி பறந்துபோச்சு பரபரப்புங் கூடலாச்சு
பாவனையாக் காத்துவந்து பரிசம்போடக் கேக்குது
பூக்களெல்லாம் சேந்துவந்து சம்பந்தம் பேசுது.

30-5-1980

104. சாம்பல் நெறத்துல வான்கோழி

(ஓருநாள் மாலையிலே, என் வீட்டு மொட்டை மாடியிலே, பொழுது சாய்ந்து கொண்டிருக்கும் வனப்பில் தன்னை மறந்து சிறிது நேரம் காற்று வீசாமல் நின்று விட்டதையும், பிறகு, நிலா உதித்தவுடன் குதூகலத்தோடு காற்று கும்மாளம் இட்டதையும் கண்டு நான் பாடிய பாடல் இது. நாலு வயதே நிரம்பியிருந்த என் முதல் மகள் மதுமதி பாட்டுக்கு ஏற்றாற்போல் அபிநயம் பிடித்து ஆடிய காட்சி என் மனத்தை விட்டு இன்னும் அகலவில்லை.)

சாம்பல் நெறத்துல வான்கோழி
சோம்பல் முறிக்குதடா - காத்துச்
சேவலும் கொஞ்சம் தடுமாறித்
தத்தி நடக்குதடா.

மாமரம் குயிலுக்கு சாமரம் வீச
மறந்து போச்சுதடா - மப்பு
மந்தார விரிப்புலே சாயங்கால நேரம்
மயங்கிக் கெடக்குதடா
சாலையில் எங்கோ சருகசைஞ்சாலும்
சத்தம் கேக்குதடா - இப்பப்
பூக்குற செடிகளைப் பாக்குற வழியில்லே
பொழுது சாயுதடா - தம்பி
பொழுது சாயுதடா

சாம்பல் நெறத்துல வான்கோழி
சோம்பல் முறிக்குதடா.

மாணிக்கத் தேருல ராஜாளி ஒண்ணு
பறந்து போச்சுதடா - இப்ப
மாவெளக் கேத்துற மாதிரி நெலவு
மலரப் போகுதடா - அட!
குஞ்சு பொரிச்சுது கோழியினு - பூப்
பந்தல் ஜொலிக்குமடா
கொண்டை அசைச்சு சேவலும் இனிமே
கும்மாளம் போடுமடா

01-09-1980

105. நகை விழுந்தது நதியிலே

(முன்னிரவு நேரத்தில், ஒருநாள், ஷோபனாவும் நானும் சேர்ந்து எழுதிய வரிகள், சேர்ந்து பாடிய பாடல்)

தென்னங்கீற்றில் நிலவு பூத்ததும்
நகை விழுந்தது நதியிலே
கன்னங் கரிய வானமெல்லாம்
கரைந்து விட்டது ஒளியிலே

மின்னல் படர்ந்த மேகப் பந்தல்
நட்சத்ர மலர்கள் தூவவே
தென்றல் அவற்றை வாரி வந்து
தெளித்தது மலை முகட்டிலே

சின்ன குழந்தை சிரிப்பது போலே
துள்ளிக் குதித்தன கெண்டைகளே
சொல்ல முடிந்தது சொற்பம்என் நெஞ்சம்
சொக்கி விழுந்தது கவிதையிலே

1984

106. முத்து முத்துப் பந்தல் கட்டி

முத்து முத்துப் பந்தல் கட்டி முளைத்தவெண் ணிலவுப்
பூவே - மின்னல்
பின்னிப்பின்னி ஆடும் ஊஞ்சல் போடுகின்ற தாளம் -
அதில்
போகும் இந்த
ஓடம்

தத்தித் தத்திப் போகும் கிளியோ
தன்னை மறந்தாடும் மயிலோ
அலங்காரம் கலையாமல் அசைந்தாடும் தேரோ - நீர்க்
கரமேந்தும் பூந்தென்றல் சிறகன்னமோ
(முத்துமுத்து)

மழைமேகம் புயல்கண்டு மருண்டாடும் மானோ
குழைகின்ற மலர்மீது குழலூதும் வண்டோ
திரியாக தீபத்தில் தவம்செய்யும் சுடரோ - அலை
தெறிக்கின்ற சூழலோ அது விரிக்கின்ற நிழலோ
என்பாடல் இசைபோல மிதக்கின்ற படகோ
(முத்துமுத்து)

குடமேந்தும் இடையோடு குளிர்முல்லை நகையோடு
கொடிமின்னல் வயலோரம் நடக்கும் ஓயிலோ
குறவஞ்சி முதுகேயொரு மலர்த்தூளியாகக்
குறையின்றித் துயில்கின்ற குழந்தை வடிவோ
கலவிக்குப் பின்மெல்லக் கனவுக்குள்ளே செல்லத்
தலைவிக்குத் தருகின்ற முத்தங்களோ
கதிர்தொட்ட இதழோரம் பனிமுத் துடைகின்ற
கவனத்தில் நெகிழுகின்ற சத்தங்களோ
கரையென்ற அடையாளம் கலைகின்ற நீர்க்கோலம்
கவிதைக்கும் படகுக்கும் ஒருபாடலோ

18-04-1986

107. ஓ! பறவைகளே

ஓ! பறவைகளே உங்கள் சிறகுகளில்
என்றெஞ்சம் ஊஞ்சல் ஆட்டடுமே.

பூவிதழ்களிலே ஓளி புரள்வதுபோல்
நீர் அலைகளிலே மழை விழுவதுபோல்
(ஓ! பறவைகளே)

கூரலகில் பூவுலகைக் கவ்விக்கொண்டு
வானுலகில் விளையாடலாம்
குக்குக்கூ என்றிசையில் கூவிக்கொண்டு
கோலாகலம் செய்யலாம்
தேனமுதைக் காற்றோடு தூவிக்கொண்டு
திசையெட்டும் தேரோட்டலாம்
தெய்வங்கள் நேர்வந்து நிற்கும்போது
மலர்தூவி வரவேற்கலாம்
அட்டாவோ கனவென்று கண்விழிக்கும் வேளை
என்னவரம் வேண்டுமென்(று) எழுந்ததிளம் காலை
(ஓ! பறவைகளே)

28-11-1987

108. நீலக்கடல் ஆத்தா

ஆசையில் ஓசையுண்டு நீலக்கடல் ஆத்தா
ஓசையில் பாதையுண்டு உள்ளுக்குள்ள பாத்தா
பாதையங்கு நீளமில்லே பாழடிக்கக் காலமில்லே
பாதிவழி தண்டிவந்தேன் நீலக்கடல் ஆத்தா
மீதிவழி ஏந்திச்செல்லு நீலக்கடல் ஆத்தா

உடலுக்கு உசிரிருக்கு உசிருக்கு அசைவிருக்கு
அசைவுக்குத் தாளமுண்டு நீலக்கடல் ஆத்தா
அசைவுக்குத் தாளமுண்டு அமைதிக்குப் பாலமுண்டு
சுமைகளை இறக்கிவிடு நீலக்கடல் ஆத்தா
அமைதியில் கூட்டிவிடு நீலக்கடல் ஆத்தா

வானத்துல மீனையள்ளி எறைச்சப்பட்டா கருப்பாயி
பானையில் சோறுபொங்கிப் பறந்துடுச்சு நெலவாகி
வானத்துல விருந்திருக்கு மனசுக்குச் செறகிருக்கு
வார்த்தையில் பந்தலிட்டு வாழைஎலை போட்டுக்குவோம்

16-9-1988

109. முழுநிலா உருகலாம்

முழுநிலா உருகலாம் உயிரதைப் பருகலாம்
எழுதலாம் கவிதைகள் இசையிலே சிறகுகள்
அசையலாம் திசையெலாம் அமுதம் அமுதம் அமுதம்

சின்ன சின்ன கண் சிமிட்டி வான் சிரிக்கலாம் - ஒரு
சிங்காரப் பூந்தென்றல் பண்ணிசைக்கலாம்
மின்னல் ஒன்று கண்களில் சலங்கை கட்டலாம் - வான
மேடை எங்கும் மேகம் வந்து தாளம் தட்டலாம்

உயிர் நெருப்பை ஊதி ஊதி உலகம் நூறு செய்யலாம்
ஒளி விளிம்பில் தவமிருக்கும் மலர்கள் கோடி கொய்யலாம்
உதயம் என்றும் ஊழி என்றும் ஒரு கணத்தில் பிரியலாம் -
கண்
நீர்த்துளியில் வீற்றிருந்து வீழ்ந்துடைந்து சிதறலாம்

16-12-1989

110. நிலவுக் காதலியே

நீயொரு பொய்கை நான் பூமழை
நிலவுக் காதலியே
தீபமெழுந்து தேன்பொழிகின்ற
திங்கள் ஓவியமே
நிலவுக் காதலியே
திங்கள் ஓவியமே.

வாயொரு முத்தம் வழங்குவ தைப்போல்
வார்த்தை இசைக்கின்றேன் - அமு
தாய் ஒளிதான் தருவாய் எனநான் உயிர்
தாகம் உரைக்கின்றேன்
ஒரு
வார்த்தை இசைக்கின்றேன் - உயிர்
தாகம் உரைக்கின்றேன்

ஓரிழையில் மலர்க் கனவுகளால் புது
மாலை தொடுக்கின்றேன் - மற்
றோரிழையை ஒரு தூரிகையாக்கி
ஓவியம் தீட்டுகின்றேன்.
காரிகையோ என் காதலியோ வெறும்
கற்பனையோ நிழலோ - என்
நேரெதிரே வரும் உன்முகம் அன்றி
வேறெதுதான் உறவோ
(நீயொரு)

7-7-1990

111. காற்றுக்கென்ன சுதந்திரமோ

இந்தக்

காற்றுக்கென்ன சுதந்திரமோ - என்
கற்பனையைப் போல எங்கும்
சுற்றித் திரிந்துலவிடக்
(காற்றுக்கென்ன)

மலையைத் தழுவும் கைகள் சின்ன
மலரைத் தொட்டுக் குழையும் எந்தன்
நினைவுக் குள்ளும் நுழையும் அங்கே
கனவுத் தறியில் கவிதை புனையும்
(காற்றுக்கென்ன)

ஓஹோ ஹோவென் றோலம் எழுப்பும்
பாடல் பிறக்கத் தாளம் அமைக்கும்
உள்ளும் புறமும் தழுவிக்கொள்ள
உலகு படைத்துப் பாலம் அமைக்கும்
(காற்றுக்கென்ன)

மேகங்களை மேய்த்துக் கொண்டு
ராகம் இசைக்கும் - ஒரு
மின்னல் வெட்டில் மண்ணுக் குள்ள
தாகம் தணிக்கும்.
ஆனந் தத்தை அள்ளி இரைத்துச்
சோகம் அழிக்கும்
அல்லும் பகலும் ஆகா சத்தில்
துள்ளிக் குதிக்கும்
(காற்றுக்கென்ன)

3-9-1990

112. வான மழைபொழியும் நேரம்

வான மழைபொழியும் நேரம் - ஒரு
கான மழைபொழியும் உள்ளம்
மரங்கள் தலையசைக்க மலர்கள் அபிநயிக்க
மகிழ்ச்சிப் பெருக்கிலிசை வெள்ளம்
(வானமழை)

நானும் நீயும் அந்த கானத் தேரிலே
வான வீதியில் போகலாம்
போகும் வழியெலாம் மேக நதிகளில்
தேகம் நனைய நீராடலாம்
இடறும் கோள்களைத் துளிகள் ஆக்கியே
இலைகள் தோறும் பனி தூவலாம் - பனித்
துளிகளில் நுழைந்து தூங்கலாம் - கதிர்
தொட்டதும் துயில் நீங்கலாம்
(வானமழை)

மோனம் பயில ஒரு வார்த்தை - உயிர்
மூச்சுத் திணற ஒரு வார்த்தை
வானம் விரிய ஒரு வார்த்தை - மழை
வந்து பொழிய ஒரு வார்த்தை
போன நினைவெலாம் மீண்டு வந்து - புது
வேடம் புனைய ஒரு வார்த்தை - ஒரு
வார்த்தை போதும் ஒளி வாசல் திறக்கும் மனம்
சிறகு விரிக்கும் இந்த உலகை மறக்கும்
(வானமழை)

17-11-1991

113. நந்தவனத்துத் தோழிகள்

நானும் அந்த வானும் இங்கே
நந்தவனத்துத் தோழிகள்
நாளும் இரவும் ஒளியும் நிழலும்
நாங்கள் உருட்டும் சோழிகள் (நானும்)

வான்வியந்தால் கதிர் விரியத் தொடங்கும்
நான்வியந்தால் இசைத் துளியில் அடங்கும்
தேனருந்த இளம் தென்றல் துடிக்கும்
மலர்த்
தேன் அருந்த இளம் தென்றல் துடிக்கும்
என்னைத்
தேடி வந்து வண்டுபோல் நடிக்கும்
(நானும்)

நெற்றியிலே ஒரு கற்றைக்குழல்
என்
நெற்றியிலே ஒரு கற்றைக் குழல் - வான்
நீலத்திலே ஒரு மேகச் சூழல் - இடை
சுற்றிய மேகலை நழுவ - வான்
முகட்டில் நிலாவெனும் பூமலர (நானும்)

கவலைச் சமைகள் விலகவே ஒளிக்
கரங்களினால் அவள் வருடுவாள்
கவிதைகளாய் மனம் கரையும்போது
பனிமழையாய் அவள் உருகுவாள்
நாதமென்னும் தவ யோகத்திலே
நாயக நாயகி பாவத்திலே
காதலன் நான் கண்ணம்மா அவளே
எங்கள்
காவிய நடனம் தொடர்ந்திடுமே
(நானும்)

26-1-1993

114. ஒருபாடல் உனக்காக உருவாகும் போது

ஒருபாடல் உனக்காக உருவாகும் போது - என்
உயிர்வீணை இல்லாமல் ஸ்ருதி என்பதேது

கொடிமின்னல் எழுந்தாடக் குளிர் தென்றலாட
விடிவெள்ளி நிலவோடு முகில்கூந்த லாட (ஒரு பாடல்)

கடலோரம் அலைக்கூட்டம் கரகோஷம் செய்ய
கரைமீது நுரைபொங்கிச் சதங்கைகள் நெய்ய
ஒருகோடிக் கிரணங்கள் நுரையள்ளிச் சூட
ஒளியாக நீநின்று திடலெங்கும் ஆட (ஒரு பாடல்)

மறுவார்த்தை சொல்லாமல் மழைதூவும் மேகம்
மறுக்காமல் உனக்காக வளையும் செவ்வானம்
கருத்தாலும் சிவந்தாலும் ஒளிவெள்ளம் நீயே
கவிதைக்குக் கருவான உலகென்ற தாயே (ஒரு பாடல்)

21-05-1993

115. சொக்கத் தங்கக் குடமொன்று

செக்கர் வண்ணத்தில்
சொக்கத் தங்கக் குடமொன்று
அக்கினியைப் போலெழுந்து மலருதடி
தங்கக் குடம் பொங்கிப் பொங்கி
மேகத் திரளாய்த் ததும்பி
எங்கும் ஒளியாக வெளி வளருதடி
(செக்கர் வண்ணத்தில்)

மொட்டு மலராகப் பனி
முத்துச்சரம் கோத்துத் தரை
மெத்தை விரிப்பில் வீசி எறியுதடி
முத்துக்களை ஊசிமுனை
யாலுடைத்துக் காலை வெய்யில்
எக்களிப்புடன் தரையில் திரியுதடி
(செக்கர் வண்ணத்தில்)

கூட்டுக்குள் அடைந்திருந்த
காக்கைக்குயில் அத்தனையும்
கீச்சமுச்சென் றாரவாரம் புரியுதடி
என்
பாட்டுக்கும் சிறகுதந்து
காலைப்பொழு தாய்மலர்ந்து
ஜோதிவடிவம் நெஞ்சில் நிறையுதடி
(செக்கர் வண்ணத்தில்)

6-5-1994

116. ஏங்கும் மலர்கள் இங்கே

வெண்ணிலவுப்பூ கண்மலரும் என ஏங்கும் மலர்கள்
இங்கே
தென்றல் இசையில் தன்னை மறந்து தூங்கும் நிலவும்
அங்கே
ஏங்கும் மலர்கள் இங்கே
தூங்கும் நிலவும் அங்கே

தேகம் எல்லாம் பனிப் போர்வையினை
ஏந்தும் மலர்கள் இங்கே
மேகம் எல்லாம் ஒரு போர்வை தர அதில்
நீந்தும் நிலவும் அங்கே
பனி
ஏந்தும் மலர்கள் இங்கே
முகில்
நீந்தும் நிலவும் அங்கே

நிலவின் அருகில் அமர்வதுபோல் ஒரு
கனவு காணும் மலர்கள் - அந்தக்
கனவு மெல்லக் கண்சுமிட்ட வான்
முழுதும் விண்மீன்கள்
நிலவும் ஆயிரம் ஆகப்பிரிந்து
தரையில் வந்துவிழ - நீர்
ஓடையெல்லாம் வானம் - பூந்
தோட்டம் எல்லாம் விண்மீன்கள்
சுடர்
எழுந்த மலர்கள் அங்கே
தரை
விழுந்த நிலவும் இங்கே.

8-5-1999

117. பேசும் பூதங்கள்

(ஓளியும், வளியும், நிலமும், நீரும், வளியும் வந்து என்னைத்
தட்டி எழுப்புவது போல் அமைந்த ஐந்து கவிதைகளின் தொடர் இது.)

அ) விழித்துக்கொள்

பனித்திரை விலக்கிச் சாளரம் வழியாக - உன்
நித்திரைக் குள்நான் நுழைந்துவிட்டேன்
இளஞ்சூட்டு விரல்களினால் இதமாகத் தீண்டுகிறேன் - நீ
இமைத்திரை விலக்கி வரவேற்க வேண்டுகிறேன்.

விழித்துக்கொள்

கனவுகளின் ஆர்ப்பாட்டம் ஓய்ந்துவிட்டது
கதகதப்பாய்க் காலைப்பொழுது மலர்கிறது
கதவடைத்து வைத்திருந்த காரிருட்டை விரட்டிவிடு - உன்
கண்ணிமைகள் ஓரம் - என் களம்அமைய மேடையிடு

விழித்துக்கொள்

காலக் குதிரையின் கடிவாளம் என்கையில்
கண்மலர்வாய் மானிடனே காத்திருக்க நேரமில்லை
இன்று புதிதாய்ப் பிற

ஆ) கதவைத்திற

மனவாச லோரம் மலர்ச்செண்டு வைத்துள்ளேன்
இதழெல்லாம் பனித்துளிகள் - என்
இதயத்தின் வாழ்த்தொலிகள்

கதவைத்திற

பூவாசம் கதவைத் தட்டுகிற வேளையிது
பூபாள ராகம் புனலாகும் காலையிது

கதவைத்திற

வெளியேவா மலர்ச்செண்டை மார்போ டணைத்துக்கொள்
மகரந்தக் கவிதைகள் மெதுவாகச் சுமந்துசெல்
விண்வெளியில் பிறந்து வீதிவலம் வந்தாலும்
புனித நதிகளில் நீராடி வந்துள்ளேன்
ஒருகணம் என்னை உள்ளிழுத்துக் கொண்டுவிடு
வற்றாத ஊற்றாகி நானுன்னை வாழவைப்பேன்

மலர்ச்செண்டுக் கட்டவிழும் மௌனம் கலையும்
மண்ணுலகத்து நல்லோசைகள் நிறையும்
நெஞ்சில் கனல் மணக்குமே

இ) கைகால் வீசி நட

உனக்காகவே நான் பரந்து கிடக்கிறேன்
உன்பாதம் என்மீது ஓசை எழுப்பட்டும்
கைகால் வீசினட

நீ
எடுக்கும் அடியைத் தாங்கிக் கொள்ளவே
முதுகு வளைகிறேன்
உன்னைச்
சுமந்துகொண்டே அண்டமெல்லாம்
சுற்றி வருகிறேன்

கைகால் வீசினட

உன்
வீச்சுக்கெல்லாம் ஆதாரமாக
விரிந்து கிடக்கிறேன்
ஆச்சர் யத்தின் விளைநில மாய்என்னை
அகழத் தருகிறேன்.

விதையாய் விழு - உன்னை
மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கிறேன்

ஈ) அள்ளிப் பருகு

அமரலோகத்துச் சுனையில் எழுந்து - உன்
தாகம் தணிக்கவே மேகங்களில் சூல்கொண்டு
விழுந்து மலைச்சரிவுகளில் நடந்து - பல
இடர்கள் கடந்து இங்கே புரள்கிறேன்

அள்ளிப் பருகு - என்
ஒவ்வொரு துளியும் உனக்காகத்தான்
உன்உயிர் நனையும் சுகம் கூடத்தான்

அள்ளிப் பருகு

உதிர்ந்து கிடக்கும் இலைகளை நீக்கித்
தெளியச்செய்
என்னுள் உன்னை ஒளிர்ச் செய்
ஒருகை யள்ளிப் பருகி
உன்னுள் என்னை நெளியச் செய்
நேருக்கு நேர்நின்று பார்த்தாலும் புரியாது
யாருக்குள் யாரென்று
உயிர்ச்செடி ஒவ்வொன்றும் என்னை அழைக்கிறது
வேருக்கு நீரென்று
உனக்கு நான் அமுதக் குழம்பு
உற்சாகமாகப் பருகு
கோலவெறி படைப்போம்

உ) எல்லாம் எனக்குள்ளே

எல்லாம் எனக்குள்ளே
எனக்குள் என்று சொன்னாலும்
எனக்கு வெளியே ஏதுமில்லை
இல்லை என்பதற்கும் உண்டென்பதற்கும்
நானே எல்லை
உன்னுள்ளும், உனக்கு வெளியேயும் நானே
என் “நான்” தான்
உன் “நான்”
“நான்” என்பதற்கே
ஆதாரம் நானே ஆகாயம் நானே
நான் புள்ளி நான் விரிவு
நான் அன்பு நான் அறிவு
நமக்குள் ஏதும் இடைவெளி இல்லை
ஏனென்றால் நாமே முழுமை, வெட்டவெளி
என் புள்ளிக்குள் நீ உன்னைக் கண்டால்
நீயே நானாய் விரிந்திருப்பாய்
நாமே வானாய் விரிந்திருப்போம்
கவிதைக்குள் இது வசப்படும்.

1994

118. நிலவு செல்லும்

பாதையாக மாறவோ

நிலவு செல்லும் பாதையாக
மாறவோ - விண்மீன்களை
நெஞ்சில் அள்ளிக் கொண்டுவந்து
தூவவோ
உலவுகின்ற தென்றலுக்கு
வடிவு தந்து வனிதை யாக
அலங்கரித்துப் பார்க்க என்ன
ஆவலோ - அந்த
ஆவலில் பிறந்த திந்தப்
பாடலோ (நிலவு)

கனவெலாம் என் மனவிளிம்பை
மீறிச் செல்லுமோ - சென்று
கருமுகில்களுக்குள் சித்தி
ரங்கள் செய்யுமோ
செய்த சித்திரம் கலைத்து
முத்துதிர்க்குமோ - மழை
பெய்த முத்தெலாம் எனக்குள்
பண் எழுப்புமோ
பண்ணெழுப்ப வந்ததந்தி
வானமே - அதில்
கண்விழித்துக் கொண்டதிந்த
கானமே (நிலவு)

சொன்ன சொல்லொவ் வொன்றும் இங்கு
சொர்க்கம் ஆனதோ
ஜோதியுள் நுழைந்து வந்த
சேதி சொன்னதோ - வானம்
மின்னலைச் சரம் தொடுத்து
வில் வளைத்ததோ - மீண்டும்
மீண்டும் என்னைக் கவிதொடுக்கத்
தூண்டுகின்றதோ
மண் உயிர்க்க வந்ததிந்த
கானமே - அதில்
கண் விழித்துக் கொண்ட(து) அந்தி
வானமே. (நிலவு)

17-03-1995

119. பூவே மலர்ந்து சிரி

பூவே மலர்ந்து சிரி - மயில்
போலே சிறகு விரி
நீயே எனது கதி
ஊடே கலந்து ஸ்ருதி
யாகிக் கவிதை படி
(பூவே)

மேகம் நின்று குடைபிடிக்க - வேர்விரல்கள்
தாகம் என்று துடிதுடிக்க - நீர்நிலைகள்
எங்கும் அலைகள் பொங்கிப் புரள
வானம் மெய்சிலிர்த்து!
சிந்தும் மழையின் சந்தம் உந்தன்
இதழ்கள் முணுமுணுக்க
(பூவே)

வண்டு வந்து மதுவருந்த - தென்றலிசை
மொண்டு வந்து தேன்வழங்க - இன்னமுதை
யுண்டு காதல் கொண்டு கவிதைச்
செண்டு விழிதிறக்க!
சிந்தும் மழையின் சந்தம் பயில
நெஞ்சில் கனல் மணக்க
(பூவே)

29-04-1995

120. பூமாரி பொழிஞ்சுது வானம்

பூமாரி பொழிஞ்சுது வானம் - ஒண்ணும்
பூமியில வந்துவிழக் காணோம்
பாதிவழி வந்ததுமே பந்தலிட்டுக் கொண்டதடி
வெள்ளிநிலா மேலவரப் பாத்து - இந்த
வேடிக்கையப் பாடுதடி காத்து

நண்டுவளைக் குள்ளபோயி எட்டியெட்டிப் பாத்தும்
ஒண்ணும்
கொண்டுவர வில்லையலைக் கூட்டம் - இதைக்
கண்டதுல கடலுக்கென்ன வாட்டம் - ஒரு
கெண்டமீனு துள்ளிவிழக் கீழ்த்திசையில் வெள்ளி எழக்
கூடை ஒண்ணு கவுத்தது போலே - மழை
கொட்டுதடி நீலக்கடல் மேலே.

நாதசுரம் ஊதுறது அன்னக்கிளியா - பக்க
மேளம் கொட்டியாடுறது மின்னலிட்யா
நாலுபக்கம் என்னைச்சுத்தி நல்லநல்ல வார்த்தைகளா
அந்தியிலே வந்ததிந்தப் பாட்டு - இதை
அள்ளிக்கிட்டுப் போகுதடி காத்து.

03-06-1995

121. மெதுவாகச் செல் நிலவே

மெதுவாகச் செல் நிலவே - நிலவே
மெதுவாகச் செல் நிலவே
மேகங்கள் மீதுநீ மோதிக் கொண்டு
தேகம் கலைந்து சிதறி விடாமல்
(மெதுவாக)

புதுப்பாடல் ஒன்றுன்னை வரவேற்கவே - கையில்
பூமாலை யுடனிங்கு வருகின்றதே - அதன்
தாளத்தில் உன்பயணம் செல்லட்டுமே
பூங்காற்றும் கைகோத்து நடக்கட்டுமே
(மெதுவாக)

எதுவந்த போதும்நீ எதிர்கொள்ள வேண்டும்
ஏகாந்தம் கலையாமல் பதில்சொல்ல வேண்டும்
தொடுவானம் விடிவெள்ளி தொலைதூர மில்லை
சுகமாக நடைபோடிவ் இரவேயுன் எல்லை
(மெதுவாக)

25-6-2000

122. பேரொளியே வருக

பேரொளியே வருக - பொங்கிப்
பெருகும் அழகுப் புனலில் இருந்து
புதிய உலகம் படைக்க எழுந்து
பேரொளியே வருக

தோரண வாசலில் ஆரத்தி ஏந்தியே
வான்சிவக்கும் - மலைத்
தேன்தெளிக்கும்
பூரண கும்பம் என்றே பூமியும்
புன்னகை யோடுன்னை வரவேற்கும்
பேரொளியேவருக

பூவிதழ்களை நீ நீவிவிடக் கதிர்ப்
பொன் விரல்கள் பல கோடிகளாம்
ஒவ்வொரு விரலிலும் முத்துமுத்தாய்ப் - பனித்
துளியினிலே ஒரு மோதிரமாம்
உன்னொளி யாலுயிர்க் குலங்களெல்லாம்
உவகை யுடன்புத் துணர்வுபெற
என்றென்றும் நீ ஒளி தருக
நின்று நிலைக்கும் நிம்மதி தருக
பேரொளியேவருக

01-01-2001

123. முற்றத்தின் நடுவில் முழுநிலா

முற்றத்தின் நடுவில் முறுவல் செய்தது
முழுநிலா என்றுதான் முதலில் நினைத்தேன்
கிட்டப் போனதும்தான் தெரிந்தது அங்கே
திட்டுத் திட்டாய்த் தண்ணீர் தேங்கி கிடந்தது
அண்ணாந்து பார்த்தேன் அடடா அவள்தான்
ஆடைகளின்றி அப்படியே நிற்கிறாள்
அவிழ்ந்து கிடந்த மேகங்கள் மீண்டும்
கவிந்து வந்து சூழ்வதற்குள் அவளை
எட்டிப் பிடித்துவிட வேண்டும்
பளார் பளார்
வெட்டிப் பிளந்தது மின்னல் சரசரவென்று
கொட்டித் தீர்த்தது வானம்
கொட்டிய மழையில் முட்டி மோதித்
தடுக்கி விழுந்தது இதயம்
முற்றத்திலே ஒரு முத்தச் சத்தம்
இதயத்துக்குள் ஒரு முனகல் ஓசை
உள்ளும் வெளியும் ஒன்றே தானோ!

01-01-2001

124. இரவு முடியாத போது

இரவு முடியாத போது - காலை
இன்னும் விடியாத போது - நெஞ்சில்
இருட்டுத் திரையை இழுத்து விலக்கிச்
சிரித்துநின் றாளொரு சின்னஞ் சிறுக்கி.

சில்லென் றெழுந்த காற்றா - இல்லை
சில்வண் டாகாற் சதங்கைகளா
கொல்லென் றவள்சிரித்தாளா - நான்
குற்றுயி ராய்விழுந்தேனா - என்னை
மல்லுக் கிழுத்த அவளை - ம
ஹேஸ்வரீ என்றழைத்தேனா - ஒரு
சொல்லுக் கிரங்கினாளே - ஒளி
சூழவந்தாள் உயிர்ச் சோலையிலே
-- இரவு முடியாத போது

பலயுகங்கள் கடந்தவளா - வயது
பதினேழா வெறும் பதினாறா
மலர்களெல்லாம் துளித்துளியாய் - மலர்ந்
தொன்று திரண்ட மஹோன்னதமா
சிலைபிரிந்த மணிச்சுடரா - என்
சித்தம் பருகி வளரமுதா
கலைகளுக் கெல்லாம் தனிமுதலா - என்
கவிதைகளின் உயிர்க்குரலா
-- இரவு முடியாத போது

பண்ணில் இழைத்தவளா - என்
பாரதி கண்ணம்மா இவளா
மண்ணில் நடப்பவளா - சில
மனங்களிலும் தடம் பதிப்பவளா
விண்ணில் இருப்பவளா - ஒரு
வீச்சிலென் மூச்சை யளப்பவளா
கண்ணில் கலந்துவிட்டாள் - இவள்
காளி கவிதைக் கனல் ஓய்யாரி
-- இரவு முடியாத போது

11-12-2004

125. சாகஸ மோகினி

சாகஸ மோகினி நீ - என்
மானஸ வீணையின் நாள நரம்புகள்
ராகம் இசைத்திட ராஜஸம் பயில்
சாகஸ மோகினி நீ

காலையிலேசெந் தாமரைநீ - பகல்
வேளையிலேபொன் னோவியம் நீ - அந்தி
மாலையிலே நீலோத்பலம் நீ - பின்
னிரவினி லேவரும் பேரமைதி
சாகஸ மோகினி நீ

கண்களிலேநீ ஒளிவடிவம்
பண்களிலேநீ களிநடனம் - என்
எண்ணமெல் லாமொரு ஜீவநதி - அதன்
ஒவ்வொரு துளியுமுன் சலங்கையொலி
சாகஸ மோகினி நீ

காதலர் நடுவே காற்றாக - நல்ல
கவிதையி லேயமு தூற்றாகப்
புன்னகையில் இளம் கீற்றாக
புயலிடி மழையென்று கூத்தாடப்
புதுப்புது வடிவம் எடுப்பவளே - ஒன்றும்
புரியாததுபோல் நடிப்பவளே
சாகஸ மோகினி நீ

1-11-2013

126. மூடுபனியே

மூடுபனியே மூடுபனியே - திரை
விலக்கி அவமுகத்தைக் காட்டணும் - வெயில்
ஏறும் முன் நின்று பேசணும் - அந்த
நீலச் சிறுக்கி - பல
கோலம் கிறுக்கி - என்னை
வாட்டி வதைக்கிறாளே - போக்குக்
காட்டி மறைகிறாளே
மூடுபனியே மூடுபனியே

மூட்டி விட்ட தழலில்
வாட்டி எடுக்கக் - கோடி
நட்சத்திரங்களை அவள் கொய்தாள் - பின்
முத்து முத்துச் சாரல் மழை பெய்தாள்
பெய்த மழைச்சாரலிலே
நெய்த துணியா லேயவள்
செய்த சேலை வெண் பருத்தி - அதை
லாவகமாய் அவள் உடுத்திக்
கொண்டு நிக்கிறாளே - நான்
கண்டு சொக்குறேனே - அதை
நீ மறைக்கலாமா

மூடுபனியே மூடுபனியே

கிழக்கிலே எழும் கிரண ஒளியிலே
கிளர்ச்சி யோடுநீ ராடுவாள் - ஒளித்
தேரில் ஏறிப் பால் வீதியில் தினம்
தோறும் ஊர்வலம் நிகழ்த்துவாள்
மாலையில் பூச் சேலை யணிந்து - மிக
மதர்ப்புடன் அவள் தோன்றுவாள் - சொல்
மாலையோடு நான் காத்திருப்பதை - அவள்
காண வேண்டும் கொஞ்சம் விலகிடு

மூடுபனியே மூடுபனியே

24-02-2021

காதல் வனத்தில்

127. யாழில் மிதக்கும் விரல்களோ!

யாழில் மிதக்கும் விரல்களோ - தண்
நீரில் ததும்பும் நிலவின் துகள்களோ
உனது பார்வை எனது நெஞ்சில்
ஒளியும் ஒலியும் சேர்க்குமே

அனிச்ச மலரின் அருகில் வந்த தென்றலோ
பனி சுமந்த நதி விழுந்த சாரலோ
உன்கண்கள் தீண்டும்போது என்வதனம்
குழையும் ... சிலிர்க்கும் ... காதலோ
(யாழில் மிதக்கும் விரல்களோ)

விண்மீன்கள் தூளாகி விழும் ஒலியோ
கடலிசையில் மனம் மயங்கிக்
கருமேகக் கூட்டங்கள் முறியும் ஒலியோ - உன்
சதங்கையோடென் இதயமும்
துடிக்கும் ... துவளும் ... பாவமோ
(யாழில் மிதக்கும் விரல்களோ)

1975

128. சின்ன சின்ன கனவுக்குள்...

என்

சின்ன சின்ன கனவுக்குள்

நீ வரலாம் - ஒரு

சித்திரம் உயிர்த்ததென

நடமிடலாம்.

எண்ணத் தழல் முழுதும் உருகிடலாம் - இசை

அள்ளித்தரும் கவிதைகள் பருகிடலாம்

உயிரே! உயிரே!

ஒருதுளி நகைவிழ நிலவெழுமோ.

நெஞ்சிலொரு பஞ்சணையும் ஆக்கி வைத்தேன் - அதில்

கொஞ்சம் கொஞ்சம் பூவிதழ் தூவி வைத்தேன்

செஞ்சுடரைப் போல்நீ வந்து நின்றாய்

ஒளியே! ஒளியே!

ஒருசுடர்ப் பொறிவிழக் கதிரெழுமோ.

பின்னிப் பின்னி நடப்பது நாடகமோ

பிஞ்சுவிரல் அசைவது காவியமோ

கண்ணிமைக்குள் வந்த எழில் ஓவியமோ

களியே! களியே!

ஒருதுளித் தேன்விழப் பாற்கடலோ

10-05-1990

129. அசைந்து போகும் பூரதம்

புகைமிதந் தெழுந்தெழுந்து
வளைந்திடும் விதம்
இடையொசிந் தொசிந்தசைந்து
போகும் பூரதம்

நகைவிழுந் தெழில்புனைந்து
தெளிந்த நீர்நிலை
இதழ்விரிந்து பூஉதிர்க்கும்
இனிய புன்னகை
(புகை)

சுடர்கனிந்து சுடர்கனிந்து சுழலும் பார்வையோ - அது
சுழலும் திசையெலாம் படரும் ஸ்வர்ண ரேகையோ
புருவவில் வளைக்க வந்த நீல மேகமோ - எந்த
உவமை சொன்ன போதும் அவள் போல ஆகுமோ
(புகை)

இமைவிளிம்பில் உதயமாகும் வெண்ணிலா முகம்
இதயமெங்கும் அமுத வெள்ளம் பொழியும் தேன்குடம்
அமைதியில் உயிர்த்தெழுந்த ஓவியம் அவள் - என்
அனுபவத்தில் சுகம் அளிக்கும் காவியம் அவள்
(புகை)

1-6-1990

130. மழைத்துளி விழும்பொழுது

மழைத்துளி விழும்பொழுது
மலரிதழ்கள் மயங்கிக் குழையும்
அதுபோல் - என்
விழித்துளி ஒவ்வொன்றிலும் நீராடி
இதழ்விரிக்கும் மலரே
இமைவெளிக்குள் சிறகுலர்த்தும்
சக்ரவாகம் நீயே
இதய வீணை மீட்டுகின்ற
புஷ்பராகச் சுடரே (மழைத்துளி)

நிழலும் நிழலும் சேர - நாம்
நடந்து வந்த பாதை
சுழலும் அருவியாக - வந்து
தழுகிக்கொண்ட பார்வை
தென்றலாயெனைச் சீண்டுகின்ற ஓர்
ஆயிரம் நினைவு
அன்றிலாய் இள மன்றில் ஆடிய
ஆசையின் கனவு
சென்று காணடி இன்று பாடலால்
திறந்ததே கதவு
அன்று காவியம் இன்றும் ஓவியம்
அனுபவம் புதிது - புதிது (மழைத்துளி)

வெளியில் வெளியில் உன்னைத்
தேடித் தேடிச் சென்று
விரைய மானது காலம்
ஒளியில் இருளும் பின்
இருளில் ஒளியும் என
வாழ்ந்து பார்ப்பது ஞானம்
மொழியின் இடையில் இழை
பிரியும் பொழுது வளர்
கின்ற தென்னடி மோனம்
உயிரும் உயிரும் உள்
உருகி இணைய ஒரு
சுருதி சேர்வதே கானம் (மழைத்துளி)

21-7-1990

131. தேனூறும் சின்னமலர் நீ

தேனூறும் சின்னமலர் நீ - அதில்
தள்ளாடி விழும் ஒளி நான் - ஒளி
சாய்ந்தாடவே நிழல் வேய்ந்த பந்தல்
கட்டித்தரும் முத்துச்சரம் புன்னகைதான்
உன் புன்னகைதான்
(தேனூறும்)

வானோடும் வெள்ளிரதம் மண்ணுக் கிறங்கியதோ
மலர் விளிம்பில் நின்று கிறங்கியதோ
மானோடும் கானகத்தில் மழைக்கூத் தாடவந்து
வழிமாறிப் போய்முகில் மயங்கியதோ - வெண்
நிலவுக்குக் குடையாக விளங்கியதோ
(தேனூறும்)

காற்றுக் கொடியில் மலர்பவள் நீ - என்
காதலிலே உயிர் வளர்பவள் நீ
காலத்தின் சுவடு பதியாமல்
கவிதைகளில் நின்று சிரிப்பவள் நீ
கணம்தோறும் இங்குப் பிறப்பவள் நீ

29-12-1990

132. எங்கே எங்கே மறைந்தன

(மாலை 8.30 மணிக்குள் செய்தி வாசித்துவிட்டுத் திரும்பிவந்து கொண்டிருந்த ஷோபனா, சில நாட்கள், இரவு 10 மணிச் செய்தியையும் படித்துவிட்டு வர நேர்ந்தபோது, ஒரு பின்மாலைப் பொழுதில் பாடிய பாடல்.)

எங்கே எங்கே மறைந்தன - என்
இனிய மாலைப் பொழுதுகள்
எங்கே சென்று கலைந்தன - புகைந்
தெழுந்த மேகக் கனவுகள்
(எங்கே)

தங்கச் சிமிழ்திறற் தெங்கும் சிதறிய
குங்குமக் கோலத்தில் வானம் - ஒளி
மங்கும் பொழுதொரு மஞ்சள் நிலாவந்து
தங்கிச் சிரித்திடும் நேரம்
எங்கும் குதூகலம் பொங்கிடும் வேளை - என்
நெஞ்சில் மட்டுமென்ன பாரம்
தன்னந் தனிமையில் என்னைப் புறந்தள்ள
தென்றலுக் கேனிந்தக் கோபம்
(எங்கே)

எந்த விழிகளில் என் கவிதை - தன்
தீபங்க ளுக்கொளி ஏற்றியதோ
எந்தக் குழல்விரித் தென்கனவு - அதைத்
தன்குடை யாக மாற்றியதோ
எந்தப் புன்னகையில் தேனமுதம்
என்னுயிர் அள்ளிப் பருகியதோ
அந்தவிழி, குழல், புன்னகை இன்றி
அந்திப் பொழுதும் நகருவதோ
(எங்கே)

6-2-1991

133. மாலைத் தென்றல் மட்டும்....

மாலைத் தென்றல் மட்டும் அந்த
மலரைத் தொட்டுச் செல்வதோ
வான்வழங்கும் துளிகளில் புல்
நுனிகள் சிலிர்த்துக் கொள்வதோ
நானிலாமல் நீயும் - இங்கு
நீயிலாமல் நானும்
ஏங்கும் பொழுது இயற்கை மட்டும்
பொங்கிச் சிரிப்பதென்னவோ (மாலை)

மேக ஜாலப் போர்வையும் - விண்
மீன்கள் இட்ட வேலியும்
மீறிக்கொண்டு வெண்ணிலா - என்
மீது பொழியும் கேலியும்
கூவிக் கூவித் துவண்ட குயில் - பின்
கூக்குரல் கொடுப்பதும் - என்
ஆவியுள் நுழைந்து சென்று
வதைப்பதென்ன தாபமோ. (மாலை)

பூவிதழ்கள் மீதுறங்கும்
வண்டினங்கள் போல நாம்
கூடி இருந்த போது நம்மைச்
சுற்றி வந்த தென்றலாம்
கடந்துசெல்ல மனமின்றிக் - கை
கட்டிக் கொண்டு நின்றதாம்
போகும் போது பாடல் நூறு
சூடிக் கொண்டு சென்றதாம்.
(மாலை)

22-7-1991

134. காதலா, கவிதையா

உன்னைக்

காணக் காணக் கவிதை ஊற்று
பொங்கித் ததும்புதடி - அதைக்
காதல் என்று சொல்வது கூடப்
பொருத்தம் இல்லையடி - கண்ணம்மா
பொருத்தம் இல்லையடி (உன்னை)

பால்நில வோடு காதல் என்றால் - சின்ன
பனிமல ரோடு காதலென்றால்
நீர்நிலை யோடும் காதலென்றால் - என்
நெஞ்சம் முழுதும் காதலடி (உன்னை)

தழுவிக் கொள்ளத் தோள்கொடுத்தால் - நீ
தென்றல் ஆகிராய்
முத்தம் கொடுக்க இதழ் குவித்தால் - நீ
முரளி ஆகிராய்
விழிகளுக்குள் எழில் நிறைக்கும்
தீபம் ஆகிராய்
எந்த வடிவம் எடுத்த போதும்
இனிமை ஆகிராய் (உன்னை)

வேயங்குழ லில்காற்று போலென் உயிருக்குள்
பாய்ந்ததடி ஒரு பார்வை - அந்தப்
பார்வையி லேயென் பாடல் வளர்ந்திடத்
திறந்ததடி ஒரு பாதை
பார்வையும் பாதையும் ஒன்றெனக் கண்டு
பரவச மானது பாடல் - அந்தப்
பரவசத் தின்பெயர் பக்தியென்பார் - அதன்
பாவனை தானடி காதல் - இதைக்
காதலென் றாலும் பக்தியென் றாலும்
பொருத்தம் இல்லையடி

உன்னைக்

காணக் காணக் கவிதை ஊற்று
பொங்கித் ததும்புதடி - இதைக்
காதல் என்றாலும் கவிதை என்றாலும்
பொருத்தம் இல்லையடி - கண்ணம்மா.

3-1-1993

135. மேகமெல்லாம் போதைகொண்டு...

மேகமெல்லாம் போதைகொண்டு சுழலுவதும் ஓடுவதும் மின்னலிட்டு இடியிடித்து வெண்ணிலவைத் தேடுவதும் என்னை அந்தி வானமின்று வதைப்பதென்னவோ - நீ என்னருகில் இல்லை என்று நகைப்பதென்னவோ

நூறுவகைப் பூவிருந்தும் தென்றலுக்கேன் வாட்டமடி தென்றலது தேடும்நிலா பூத்ததெந்தத் தோட்டமடி தென்றலைக் கேலி செய்யத் தாரகைகள் கூட்டமடி தென்றலுக்கு வெண்ணிலவைத் தேடுவதில் நாட்டமடி நானுமந்தத் தென்றலென்று வான்சிரிப்பதோ - நீ என்னருகில் இல்லை என்று பரிகசிப்பதோ

ஏளனம் போதுமென்றென் ஏகாந்தம் முறையிடவே எனக்கும் வானத்துக்கும் இடையிலொரு திரையிடவே எங்கும் பனியாயுருகிப் படர்வதென்ன தூபமடி புகைவதும் படருவதும் என்னுயிரின் தூபமடி தாபத்தில் நான்மயங்கிக் கண்வளரும் வேளையிலே என்கனவில் உன்னுடைய நிலவுமுகம் தீபமடி.

மேகமெல்லாம் போதைகொண்டு சுழலுவதும் ஓடுவதும் தென்றலுடன் சேர்ந்துகொண்டு வெண்ணிலவைத் தேடுவதும்

என் கனவில் நீயிருக்கும் ரகசியத்தை அறியாமல் தூக்கத்துக்குள் நுழைந்துவரும் சூட்சுமத்தை உணராமல்

19-1-1993

136. காதலின் குரல் நானடி

(என் வீட்டின் முகப்பில் இருந்த பிள்ளையார் கோவிலில், கண்கள் மூடியபடி, கண்ணீர் மல்க நின்றிருந்தவளைக் கண்டேன். இளம் வயதில் கணவனை இழந்து, பல வீடுகளில் வேலை செய்து காலத்தை ஓட்டிவரும் அவள் முகத்தில் துயர ரேகைகளே எப்பொழுதும்...)

கவலை ஏனடி கனவு தானடி
கதவு திறந்தது கதிரொளி புகுந்தது
காத்திருப்பது வீணடி
காதலின் குரல் நானடி

உன்

சிவந்த விழிகள் சிந்தும் கண்ணீரை
விரைந்து வந்துபொன் விரல்கள் துடைக்கும்
சிறகசைத் தெழும் காற்றுன் உடலை
அரவணைக்கும் ஆறுதல் கூறும்
(காத்திருப்பது)

யார்கரத்திலுன் வாழ்வை இணைத்தாய்
யார் அணைப்பிலுன் இளமை தொலைத்தாய்
ஊர்கடந்தும் உலகம் இருப்பதை
எண்ணிப் பார்க்க ஏன் மறந்தாய்
எண்ணிப் பார்க்க ஏன் மறந்தாய்
(கவலை ஏனடி)

காதல் என்பது கிளிகளின் பேச்சு
காதல் என்பது கடலலை வீச்சு
காதலே உயிர் சுரக்கும் ஊற்று
காதலாலிந்த உலகை மாற்று
காதலாலிந்த உலகை மாற்று
(கவலை ஏனடி)

1999

137. ஒரே ஒரு தரம்

ஒரு தரம் ஒரே ஒரு தரம்
உன் இதயம் சொல்லட்டும்
என் மேல் காதல் என்று

மழைபொழியும் - மலர்கள் தலையசைக்கும் -
மலைகள் எதிரொலிக்கும் - பறவைகள் குரல் கொடுக்கும்
ஆம் ஆம் ஆமென்று

காற்றின் இசையில் புதுக் கவிதை மலர
ஆற்றின் அலைகள் களி நடனம் புரியத் - தென்னங்
கீற்றில் அமர்ந்து கிளிகள் இரண்டு
கீச்சுக் கீச்சென்றுக் குலவி மகிழ
இத்தனையும் ஒரு நொடியில் நிகழ

ஒரு தரம் ஒரே ஒரு தரம்
உன் இதயம் சொல்லட்டும்
என் மேல் காதல் என்று

குழல் அசையக் கொடி இடை துவள - நீ
நடந்து செல்லும் பொழுதே - உன்
நிழல்விழும் இடங்கள் எல்லாம்
பூப்பூக்கும் அழகே - உன்
எதிர் வரவும் முடியாதபடி தடுமாறிப் பகல் சரிய - இந்தப்
புதிர்கள் எல்லாம் இவ்வுலகில் ஒரு நொடியில் நிகழ

ஒரு தரம் ஒரே ஒரு தரம்
உன் இதயம் சொல்லட்டும்
என் மேல் காதல் என்று

27-02-2010

138. காற்றில் நடுங்கும் சுடர்போலே

காற்றில் நடுங்கும் சுடர்போலே
காத்திருக் கின்றேன் புவிமேலே
கணம் தோறும் உன்நினைவு - நான்
தினம்தோறும் தேயும் நிலவு
(காற்றில்)

ஆற்றங்கரையில் அமர்ந்தபடி
அலைகளில் மிதக்கும் மலர்களைக் கண்டு
ரசித்தபடிக்
காலம் கடத்தும் காதலன் போல் - நான்
காத்திருப்பதை நீ அறியாயோ
(காற்றில்)

நேற்றிர வின்னும் நெருங்கியதைப் போல்
நினைவோ கனவோ நானறியேன் - வெறும்
தோற்றம் தானா தொடர்கதையா - இதை
மாற்ற உனக்கு மனமிலையா
(காற்றில்)

20-01-2021

139. காதல்... காதல்...

உடலை மனத்தை உயிரைக் கூடக்
கடந்து செல்வது காதல்
கடலும் நதியும் கலக்கும் இனிய
கணத்தில் உதிப்பது காதல்
காதல் ... காதல் ...

படரும் கொடியைத் தாங்கிக் கொள்ளும்
பந்தலுக்கும் காதல்
உடையும் மேகத் துள்ளிருந்தெழும்
மின்னலுக்கும் காதல்
காதல் ... காதல் ..

கவிதைக் குருவம் தருவது காதல்
கனவுக் குள்ளும் மலர்வது காதல்
புவிவாழ் வென்ற புதர்நடு விலும் - மிகப்
பொலிவோ டெழும்பொன் னிலவும் காதல்
காதல் ... காதல் ...

14-02-2021

சமூகக் களத்தில்

140. நிஜமோ போலியோ நினைவில்லையா

(நிழலொடு கிளத்தல்)

மாடிப்படிகளிலே - நாம்
ஓடிப் பிடித்து விளையாடியதும்
மாடியில் போய் அமர்ந்து - ஒரு
மன்றம் அமைத்துரை யாடி மகிழ்ந்ததும்
மாடியை விட்டுயர்ந்து - காற்
றாடியைப் போலவே வானில் பறந்ததும்
வேடிக்கையோ இன்று - நாம்
வேய்ந்த கூரை தரை வீழ்ந்து கிடப்பதும்

நினைவில்லையா நிழலே

மாடியே இல்லாத வீட்டில் அன்றோ
வசித்தோம் வசிக்கிறோம் மலைக்கிராயா
இல்லாத ஒன்றை இருப்பதாகக்
கற்பித்து கொள்ளச் சுதந்திரம் இல்லையா
நீ மட்டும் என்ன நிஜமா - நிழலே
நீ மட்டும் என்ன நிஜமா - ஜன்னல்
திரையை விலக்கினால் மறைந்து விடுவாய்
இரு இரு உனக்குப் புரிய வைக்கிறேன்

ஜன்னலை நோக்கி நகர்கிறேன் - இரு
சக்கர வாகனத்தில்
என்ன நகர்ந்தும் பயனில்லை - அது
விலகிச் செல்கிறதே - என்
ஜன்னல் மிகவும் தொலைவிலாமே
தொடுவானத்தின் வளைவிலாமே

இரண்டு சொட்டு மருந்தை மறந்து
இரண்டு சொட்டுக் கண்ணீர் உகுத்த
பெற்றோர் கட்டிய வீட்டில்
சக்கரங்கள் உருட்டி உருட்டி
ஜன்னலை நோக்கிப் பயணம் செல்கிறேன்
மாடிப்படிகளைத் தேடிப் போகிறேன்

24-10-2001 (உலகப் போலியோ தினம்)

141. சோலையாய்த் திகழட்டும் தொங்கும் தோட்டம்

(2003-ஆம் ஆண்டு, அமெரிக்க - ஈராக் யுத்தம் மூண்டபோது எழுதிய கவிதை. பேபிலோனியாவின் தொங்கும் தோட்டம் விளங்கிய பாக்கதாத் நகரம் வெடி குண்டுகளால் சீரழிந்ததை எண்ணி எழுதியது)

நீர்க்கோல வாழ்க்கையிலே நிலையா மைதான்
நிலையான நெறியன்று கண்ட பின்னும்
போர்க்கோலம் பூண்டாயே பூமித் தாயே
போதுமிந்த வெறியாட்டம் யுத்தம் ஒன்றே
தீர்வென்ற முடிவைநீ ஏற்கலாமா
திருந்திவிடு திரும்பிவிடு மீண்டும் மீண்டும்
ஆர்ப்பாட்டம் செய்யாதே வேட்டுச் சத்தம்
அடங்கட்டும் முடியட்டும் அசுர யுத்தம்

ரத்தவெறி தணியாத பேய்க ளைப்போல்
ரணம்தின்னக் குலைக்கின்ற நாய்க ளைப்போல்
யுத்தவெறி கொண்டுசிலர் திரிய லாமா
உலகத்தில் போர்மீண்டும் நிகழ லாமா
பித்தர்களை நாடாள் வைத்த தாலே
பிளவுபட்டு விட்டோமே சக்தி யின்றி
இத்தனையும் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டே
இருப்பதற்கா ஐ.நா.வை அன்ற மைத்தோம்

போர்க்கருவி எதுவுமினித் தேவை யில்லை
புதியயுகம் பிறக்கட்டும் பூமித் தாயைக்
கூறுபோடத் தான்எல்லைக் கோடென் றால்-அக்
கோடெல்லாம் அழியட்டும் பேத மின்றி
ஒருலகாய் ஒருடலாய் உயிர்க ளெல்லாம்
ஒளியருந்தி வாழட்டும் மனக்கி ணற்றின்
தூறள்ளி வீசிடுவோம் அமைதி கொஞ்சம்
சோலையாய்த் திகழட்டும் தொங்கும் தோட்டம்

- 2003

142. எச்சரிக்கை எச்சரிக்கை

எச்சரிக்கை எச்சரிக்கை
வாய்ச்சுவடால் பேர்வழிகள் வருவார்கள் வீதிகளில்
வரவேற்காதே
சச்சரவு சண்டைகளால்
சாதிகளின் பெயராலும் சாமிகளின் பெயராலும்
பிரிக்கப் பார்ப்பார்
நச்சரவு நாக்குடையார்
நம்பாதே அவருக்கு நாட்டமெலாம் பணத்தின்மேல்
ஜெயித்து விட்டால்
துச்சமாய் உணைமதித்து - உன்
முதுகின்மேல் கால்பதித்துத் தொண்டர்கள் புடைசூழ
மிதித்துப் போவார்

எச்சரிக்கை எச்சரிக்கை
எச்சரிக்கை எச்சரிக்கை

தலைவர் வரார் அண்ணன் வரார்
என்றுபலர் கோஷமிடத்
தலைதிறந்த வண்டியிலே
கைகு வித்துச்
சிலையாக நின்றுருப்பார்
இரவுவரும் சீமைச்சரக்
கடிச்சுக்கலாம் என்றெண்ணிப்
பொறுத்துக் கொள்வார்
கொலைவெறியில் கூச்சலிட்டுக்
கொடுமாய் எதிரிகளை
அவருடைய குடும்பத்தைக்
குதறித் தள்ளிப்
பலவேசம் போடுகிறார்
பதவிக்கே ஓடுகிறார்
பணத்தாசைப் பிண்டங்கள்
கண்டு கொள்வாய்

எச்சரிக்கை எச்சரிக்கை
எச்சரிக்கை எச்சரிக்கை

தேவையில்லை தலைவர்கள்
 மக்களாட்சி யில்நாமே
 மன்னர்களாம் நம்முடைய
 பணிகள் செய்யத்
 தேவையில பணியாட்கள்
 தேர்தல்களே அதற்குத்தான்
 தேர்ந்தெடுக்கப் படுவோரே
 வேலைக் காரர்
 மூவேந்தர் பரம்பரை நான்
 முடிசூடா மன்னவன் நான்
 நிரந்தரமாய் முதல்வனென
 முரசு றைந்து
 கூவுகிற கூட்டத்தைத்
 ஒதுக்கிவிடு வஞ்சகமாய்க்
 கும்பிட்டு வருவாரை
 அலட்சியம் செய்

எச்சரிக்கை எச்சரிக்கை
 எச்சரிக்கை எச்சரிக்கை

பலவடிவம் பலபெயர்கள்
 நாம்தந்த போதிலும்நம்
 சாமி ஒன்று சாமி ஒன்று
 சாமி ஒன்றே
 பலமொழிகள் பேசுகிறோம்
 ஆனாலும் நம்முடைய
 தேசம் ஒன்று தேசம் ஒன்று
 தேசம் ஒன்றே
 பலமிழக்க வைப்பதற்கே
 பிரிவினைகள் இவ்வுண்மை
 பரவட்டும் தெளிவாகத்
 தேர்க நன்றே
 நலத்திட்டம் ஏதுண்டு
 நல்லவரா அறிந்துகொண்டு
 வாக்களிக்க நமக்கென்றும்
 உரிமை உண்டே

எச்சரிக்கை எச்சரிக்கை
 எச்சரிக்கை எச்சரிக்கை

18-01-2021

143. அச்சமில்லை, அச்சமுண்டு!

அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே -
அவர்களுக்கு
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே

லட்ச லட்ச மாக லஞ்சம் வாங்கிச் சொத்து சேர்க்கவும்
மிச்சமெல்லாம் ஸ்விட்சர்லாண்டின் வங்கிகளில் போடவும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே

லச்சை இன்றிக் கட்சி மாறி ஆட்சிபீடம் ஏறவும்
துச்சமாக நம்மை எண்ணி இஷ்டம் போல ஆளவும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே

சாதிச் சண்டை சமயச் சண்டை வீதிச் சண்டை போடவும்
சர்ச்சு கோவி லுடனம் சூதி மோத விட்டுப் பார்க்கவும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே -
அவர்களுக்கு
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே

அச்சமுண்டு அச்சமுண்டு அச்சமெங்கும் உள்ளதே - நமக்கு
அச்சமுண்டு அச்சமுண்டு அச்சமெங்கும் உள்ளதே

அநீதியை அராஜகத்தை எதிர்த்து நின்று பேசவும்
அச்சமுண்டு அச்சமுண்டு அச்சமெங்கும் உள்ளதே

மந்தை புத்தி இன்றிச் சொந்த சிந்தையோடு வாழவும்
அச்சமுண்டு அச்சமுண்டு அச்சமெங்கும் உள்ளதே

கூட்டம் இன்றி கோஷம் இன்றி சத்தியத்தைக் கூறவும்
அச்சமுண்டு அச்சமுண்டு அச்சமெங்கும் உள்ளதே

தாயகத்தைப் பிளவு செய்யும் அரக்கரைத் தடுக்கவும்
அச்சமுண்டு அச்சமுண்டு அச்சமெங்கும் உள்ளதே

மக்களுக்கீடுக்கும் அச்சம் மறைந்து போக வேண்டுமே
ஆட்சியாளர் நெஞ்சில் அச்சம் கொஞ்சமேனும் வேண்டுமே

(16-10-2020, அமுதசுரபி தீபாவளி மலரில் பதிவானது)

144. புல்வாமாவை மறக்கலாமா

புல்வாமாவை மறக்கலாமா
அது ஒரு புனிதத்தலம்

நாட்டுக்காக நாற்பது வீரர்
நல்லுயிர் நீத்தனராம்
நயவஞ்சகரின் குண்டுக்கு இரையாய்
சிதறிப் போயினராம் - வெறும்
ஓட்டுக்காக அரசியல் செய்யும்
ஓநாய்க் கூட்டத்தை
ஓதுக்கி விட்டு நம் வீரர்களுக்கே
வணக்கம் செய்திடுவோம் - வீர
வணக்கம் செய்திடுவோம்

சிந்திய ரத்தம் ஒவ்வொரு துளியும்
இந்திய ரத்தமடா - அங்கே
சிதறியதெல்லாம் சதையில்லை - அது
பாரத தேசமடா
விந்திய மலையின் இருபுறமும் இருள்
கவ்விய சோகமடா - அந்த
வீரர்களுக்குச் சொல்லும் வணக்கம்
சங்க நாதமடா - ஒரு
சங்கல்ப யாகமடா

14-02-2021

145. உயிர் ஒன்றேதான்

எதிர்ப்பென்றால் வெறுப்பென்ற நிலைமை மாறி
எதிரியையும் வரவேற்கும் துணிச்சல் வேண்டும்
எதிர்க்கருத்தைச் சமதளத்தில் சந்திக்கின்ற
இயல்புநிலை நமக்குள்ளே இருக்க வேண்டும்
எதுசரியோ எதுதவறோ இருவருக்கும்
இடையினிலே நட்புறவு சிறக்க வேண்டும்
பொதுவாழ்வில் இதையெல்லாம் புரிந்து கொண்டு
பொறுமையுடன் பயணிக்கும் வீரம் வேண்டும்

ஒருஜாதி ஒருகட்சி ஓர் ஊருக்கே
உரியவனாய் இருக்கின்ற நிலைமை மாறி
ஒருமைப்பாட் டுணர்வுடைய அனைவரோடும்
ஒத்துழைத்து வாழ்கின்ற நேர்த்தி வேண்டும்
பெருவாரி சிறுபான்மை என்பதெல்லாம்
பிதற்றல்கள் எல்லாரும் ஒருதாய் மக்கள்
உருவங்கள் வேறுவேறு உயிர் ஒன்றேதான்
உலகமே ஒருகடவுள் வடிவமன்றோ

14-02-2021

146. ஆள்பவர் யாரும் கிடையாது

அரசியல் என்பது அனைவர்க்கும் பொது
ஆள்பவர் யாரும் கிடையாது
நமக்கு நாமே திட்டங்கள் தீட்டிக்
கொள்வதற் கிங்கே தடையேது

ஒருசிலர் மட்டும் தலைவர்கள் என்று
கூச்சலிட்டது போதும்
அவர்கள் எல்லாம் நம் பணியாட்கள் - இது
மக்களாட்சியின் வேதம்
ஆள்பவன் ஆளப் படுபவன் எல்லாம்
அர்த்தமில்லாத பேதம்
(அரசியல்)

எஜமானர் நாம் நம் பணி செய்ய
நியமிக்கின்றோம் சிலரை
நியமனத்துக்கே லஞ்சம் வாங்கி
அடிமையானோம் நம்தவறே
காவல்காரனாக ஒரு
கள்வனை நியமித்தால்
வீடும் நாடும் விளங்குமா - உண்மை
விளங்கும் யோசித்தால்
(அரசியல்)

தலைவர் சிங்கம் புலி என்றெல்லாம்
பயமுறுத்தவார் பலரும் - அந்த
வெட்டிப்பேச்சை வளர விடாதே - உன்
வாழ்வில் ஒளி மலரும்
(அரசியல்)

05-03-2021

147. தலைவர் தேவையில்லை

தலைவர் தேவையில்லை - நமக்குத்
தலைவர் தேவையில்லை
அடக்கத்தோடு பணி செய்கின்ற
வேலைக்காரர் வேண்டும்

துதி பாடுகின்ற கூட்டத்தில் இருந்து
தொலைவில் இருப்பவராய் - நல்ல
அதிகாரிகளின் ஆலோசனைக்குச்
செவி கொடுப்பவராய்
“ஒரு முறை எனக்கு வேலை கொடுங்கள்
உழைக்க விரும்புகிறேன்
மறுமுறை கேட்க மாட்டேன்” என்ற
உறுதி கொடுப்பவராய்
அடக்கத்தோடு பணி செய்கின்ற
வேலைக்காரர் வேண்டும்

“மந்திரி இல்லை மக்கள் ஊழியன்”
என்ற பணிவுடன் - ஓர்
அறிஞர் கலைஞர் கவிஞர் வந்தால்
எழுந்து நிற்பவராய்
“கட்சி எனக்கு பெரிதில்லை - முதல்
கடமை மக்களுக்கே
நீங்கள் அழைத்தால் நானே வருவேன்
ஊர்வலங்கள் வேண்டாம்” - என்று
அடக்கத்தோடு பணி செய்கின்ற
வேலைக்காரர் வேண்டும்

தலைவர் தேவையில்லை - நமக்குத்
தலைவர் தேவையில்லை

12-03-2021

148. தேர்தல் நடத்துகிறான்

மனுசன மனுசன் திட்டிகிடே
தேர்தல் நடத்துகிறான்
கடவுளைக் கூட விட்டுவைக்காம
கட்சி பேசுகிறான் - சும்மா
சாயம் பூசுகிறான்

அம்மா அப்பா ஜாதி சமயம்
அத்தனையும் ஏசி
வம்பு வளக்கும் வன்மம் எதற்கு
நிதானமாய் யோசி - இவன்
உழைக்க வரலே ஊரை ஏமாத்திப்
பிழைக்கத் தான் தேர்தல் - இந்த
ஊழல் வாதிகள் இடையேதான் இப்போ
பயங்கரமான மோதல்

மனுசன மனுசன் திட்டிகிடே தேர்தல் நடத்துகிறான்
கடவுளைக் கூட விட்டுவைக்காம
கட்சி பேசுகிறான்

வேலக் காரனைக் கவனமாக நீ
தேர்வு செய்ய வேணும் - அவன்
நல்லவனாகவும் இருக்கணும் - செயல்
வல்லவனாகவும் இருக்கணும்
சண்டை மூட்டி விடுபவனை - நீ
அருகில் சேர்க்காதே
இலவசமாக எதுவும் தந்தால்
பல்லிளிக்காதே

ஆடம்பரத்தை அகங்காரத்தை
ஒதுக்கித் தள்ளணும்
அமைதியாக யோசிச்சு - நீ
வாக்களிக்கணும் - கண்டிப்பா
வாக்களிக்கணும்

யார் ஜெயிச்சாலும் பயனில்லே - ஆனா
நீ ஜெயிச்சாகணும் தம்பி
ஊர் இருப்பது உன் போல
மக்களைத் தான் நம்பி
உனக்கு நீயே யோசிக்கணும் - ஊர்த்
தோழர்களோடு பேசிக்கணும்
பிச்சைக் காசுக் காசைப் படாம
தன்மா னத்தை மீட்டுக்கணும்
தேரியமா ஓட்டுப் போடணும்

04-04-2021

149. என் பிரச்சாரம் ஓயாது

(நேற்றுடன் தேர்தல் பிரச்சாரங்கள் ஓய்ந்தன)

என் பிரச்சாரம் ஓயாது

மக்கள் நிமிர்ந்து நிற்கும் வரை - என்
மனத்துக் இல்லை மௌனத் திரை

நான்

பாடிக் கொண்டே இருப்பேன்
ஊழல் புழுக்கள் ஒழியும் வரை - என்
உணர்ச்சிப் பெருக்குக்கு ஏது தடை

இடியோசைக்கா இடைவேளை
கடலைகளுக்கா அணை - இது
என்றும் ஒலிக்கும் கவிதைக் குரல்
உண்மைச் சுடரில் எரியும் தழல்

05.04.2021

150. எஞ்சாமி உஞ்சாமி ஏனடா

எஞ்சாமி உஞ்சாமி ஏனடா
எல்லாம் ஒரே சாமி தானடா
எனக்கும் உனக்கும் நடுவிலுள்ள
குறுக்குச் சுவரை இடிச்சுத் தள்ளு
எல்லாரும் ஒண்ணுன்னு உரக்கச் சொல்லு - நாம
எல்லாரும் ஒண்ணுன்னு உரக்கச் சொல்லு

பகுத்தறிவுப் பாடம் எல்லாம் வேசன்டா - சிலர்
வயத்துப் பொழைப்புக்காகச் செய்யும் மோசம்டா
பிரிச்சாளும் சதிகாரர் வலையில் விழாதே - கள்ளு
பிரியாணிக் காசைப்பட்டுப் பிரிஞ்சு விடாதே

எஞ்சாதி உஞ்சாதி ஏனடா
எல்லாம் ஒரே சாதி தானடா
அரசியலை வச்சுக்கிட்டு ஆடுறாங்க தெருக்கூத்து
ரத்தத்தில் பேதம் இல்லேடா - இதை
ஒத்துக்காத வேதம் இல்லேடா

திசுதிசுன்னு நெஞ்சுக்குள்ள
எரியும் நெருப்பப் பாருபுள்ள
தீமையெல்லாம் சுட்டெரிக்கப் போவதாரடி - இது
தெய்வத்துக்கும் மனுஷனுக்கும் நடக்கும் போரடி
முனியம்மா காந்திமதி
முஸ்தாபா ஜோசப் - இவுங்க
எல்லாருக்கும் ரெண்டு கைகள் ரெண்டு காலடி - பின்னே
என்னாத்துக்குப் பிரிக்கிறான்னு அவனைக் கேளடி
எவனை?

பதவிக்காகப் பணத்தை வாரி
இறைக்கிறானே அவனை
பச்சையாகத் திட்டிப்புட்டு
மழுப்புறானே அவனை
விளம்பரத்தை செய்தி போலக்
கொடுக்குறானே
அவனை - யார்க்கும்

புரியாம பேசுறதே ஸ்டைலாகக்
கொண்டவனை
நடுத்தெருவில் நிறுத்திவச்சு
நாலு வார்த்தை கேளடி - உன்
நாக்கைப் போல உலகத்தில்
இல்லை யரிவாளடி

19-04-2021

151. வாக்குக்கு வாக்களிச்சோம்

வாக்குக்கு வாக்களிச்சோம் - இலவசம்
வாங்கிக்கிட்டுப் பல்லிளிச்சோம்
தேர்தல் வெறும் தந்திரமா - மக்கள்
வாக்களிக்கும் யந்திரமா

ஏர்புடிக்கும் உழவரென்பார் - கதை
ஏராளமாய் அளப்பார் - ஜெயிச்சா
ஏறெடுத்துப் பார்க்க மறுப்பார் - சொகுசா
ஏரோப்ளேலினில் பறப்பார்

சாராயக் கடை தொறப்பார் - ஒரு
சாம்ராஜ்யம் நடத்திடுவார் - நாம்
ஏமாந்த சோணகிரி - மக்கள்
எல்லார்க்கும் இதே கதி

மாசமும் பணம் தருவோம் - ஆடு
மாடுகளும் தந்திடுவோம்
வாக்களிக்க வேணுமினு - வீட்டு
வாசல் வந்து கெஞ்சிடுவார்

ஏதும் தரத்தேவையில்லே - உழைச்சாப்
போதுமென்று சொல்லிடணும்
அவுங்க நம்ம தலைவரில்லே - வேலைக்
காரரென்று நம்பிடணும்

ஆரவாரமா வருவார் - நாமும்
ஆரத்தி ஏந்திடுவோம்
காசு பணம் வாங்கிக்கிட்டு - அவர்
காலிலும் விழுந்திடுவோம்

விழுந்து கொண்டே இருப்போம் - இது
விதியென்று புலம்பிடுவோம் - நாம்
விழித்துக் கொள்வதெப்போ - இன்னும்
விளங்காத தென்தப்போ

21.03.2021

152. ஓட்டுக் கேக்க வாராங்க

ஓட்டுக் கேக்க வாராங்க கூட்டமாக வாராங்க
நோட்டை அள்ளி வீசி உன்னை விலைக்கு வாங்கப் போறாங்க
விழித்துக்கொள்ளடா - தம்பி - விழித்துக்கொள்ளடா

சாராயம் பிரியாணி தருவாங்கடா
போராளி சிங்கம்னு அளப்பாங்கடா
அருவாளக் காட்டிக் கூட மெரட்டுவாங்கடா - காவல்
காரரையும் பயமுறுத்தி விரட்டுவாங்கடா
விழித்துக்கொள்ளடா தம்பி விழித்துக்கொள்ளடா

நேத்துவரை திட்டினவன் இன்னிக்குக் கட்டிக்குவான்
நாளைக்கு மறுபடியும் வெட்டிக்குவான் - இந்த
நாடகமெல்லாம் வெறும் துட்டுக்குத்தான்
இவுங்கல்லாம் தலைவருன்னு
எண்ணி மோசம் போகாதே
சிந்தனையை அடகு வைக்காதே - வெறும்
சின்னத்துக்கு வாக்களிக்காதே - நல்
எண்ணமுண்டா எதிர்காலத்
திட்டமுண்டா எல்லாரையும்
மதிச்ச நடக்கும் பணிவுண்டா கேட்டுப் பாரு - நல்ல
மனுசனாகப் பாத்து நீயும் ஓட்டுப் போடு

விழித்துக்கொள்ளடா தம்பி விழித்துக்கொள்ளடா

03-04-2021

153. மக்கள் ஊழியரே

மக்கள் ஊழியராய்ச் - சட்ட
மன்றம் செல்பவரே - பொது
மக்களே உங்கள் தலைவர்கள் - இதை
மறந்து விட வேண்டாம்

தக்க மரியாதையுடன் - நாங்கள்
தந்த பதவியிலே
அடக்கத்தோடு பணிசெய்வீர்
ஆரவாரம் வேண்டாம்

சாலை கடக்கும் முதியவர்க்காக
உங்கள் வாகனம் நிற்கட்டும்
தொகுதியில் வாரம் மும்முறையேனும்
உங்கள் கால்கள் நடக்கட்டும்
ஊதியத்துக்கு மேலே எதுவும்
வாங்கக் கைகள் மறுக்கட்டும்
- நீங்கள்
ஊழியர் என்பதை மறந்து விடாதீர்
மக்கள் உங்களை மதிக்கட்டும்

03-05-2021

154. அர்ச்சனன் தேரு

அள்ளிக்கிட்டுப் போறியே கொத்துக்கொத்தா - கொஞ்சம்
அவகாசம் தரக்கூடாதா

சொல்லிக் கொண்டு போகக் கூட முடியாம
சொந்த பந்தம் வந்து பாக்க முடியாம
மூச்சு விட முடியாம கதை முடிக்கறே - தீ
மூட்டக் கூட முடியாம தூக்கி வீசறே

அள்ளிக்கிட்டுப் போறியே கொத்துக்கொத்தா - கொஞ்சம்
அவகாசம் தரக்கூடாதா

குடியிருக்க வீடுதேடிக் காத்துல மொதக்கறே
குடியிருக்க வீடுதந்தா இடிச்சுத் தள்ளறே
கண்ணுக்கும் கருவிக்கும் புலப்படாம ஒளியறே
எத்தனைநாள் நீயின்னும் பேயாட்டம் போடுவே

அள்ளிக்கிட்டுப் போறியே கொத்துக்கொத்தா - கொஞ்சம்
அவகாசம் தரக்கூடாதா

உனக்கு
உசிருண்டா இல்லையா ஒண்ணும் புரியலே
பொழைக்க
வழியுண்டா இல்லையா அதுவும் தெரியலே
மனுச
இனத்தையே மண்டியிட்டுக் கதற வைக்கிறே
இந்தப்
போர்க்களத்தில் கீதை சொல்லப் போவது யாரு
அவனுக்காகக் காத்திருக்கு அர்ச்சனன் தேரு

14-05-2021

155. சூலம் எங்கே?

கண்ணீரில் நனைந்த சூரியக் கதிர்களைத் - தன்
உள்ளங் கையில் ஏந்திக் கொண்டு
காயட்டும் என்று காத்திருக்கிறாளோ

இவள்
காயங்களுக்கு ஒத்தடம் தரத்தான்
காற்று வீசுகிறதோ

சின்னஞ் சிறுமியாய்த் தன்னந் தமிழளாய்ச்
சிறகொடிந்த பறவையாய்
வெட்ட வெளியை வெறித்துப் பார்த்தபடி
நின்றனுகொண்டிருக்கிறாள்

யாரிவள்

தன்னைக்
கடித்துக் குதறிய காமுகர் இருவரைத் - தன்
பற்களால் கடித்தே கொன்று விட்டுத்
தீர்ப்புக்காகச் சிறைப்பட்டிருக்கும்
தீச்சுடர் இவள் பெயர் கண்ணாத்தா

இவள்
போராட்டத்தில் கிழிந்து போனது
உடை மட்டுமா? உலகம்! உலகம்!
சமுதாயத்தின் மானம் காத்த
அத்தனைத் துணிகளும் கிழிந்து தொங்கின
படைத்தவன் முகமும் விதிவிலக்கில்லை

மாரியாத்தாவுக்குப் படையல் வைக்கச்
சேரிச் சனங்கள் கூடிய போது
கலவரம் வெடித்ததும்
ஆத்தாவின்

கையில் இருந்த சூலத்தைக்
காணவில்லையாம்

20.04.2019

பின்குறிப்பு:

(பாலியல் வன்கொடுமைகள் பரவலாக நடந்த வண்ணம்
இருக்கின்றன. சின்னஞ் சிறுமிகளையும் விட்டு
வைக்கவில்லை, மனித மிருகங்கள்)

பல்சுவைத் திரட்டு

156. என் புன்னகை உன் கண்களிலே

(ஒருநாள், என் நண்பன் இசைக்கவி ரமணன் ஆழ்ந்த சோகத்தில் இருந்ததுபோல் தெரிந்தது. பலரும் கேட்டுக் கொண்டும், அவன் எதுவும் பேச மறுத்தான்; பாட மறுத்தான். நான் பாடினேன்)

என்

புன்னகையுள் கண்களிலே புகமுடியாதா
பூந்தென்றல் உன்நெஞ்சில் நுழைந்துவிடாதா
ஆதவனே உன்வதனம் எனவிரியாதா - சிம்
மாஸனம் ஒன்றுனக்காக இறங்கி வராதா.
(என் புன்னகை)

உன்விழிகள் கனலாகி ஒளிபரவாதா
பொன்மழையென் றுன்கவிதை பொங்கிவராதா
உன்குரலில் விண்ணதிரும் புயல்விளையாதா
ஒருகோடி விண்மீன்கள் உதிர்ந்துவிழாதா
(என் புன்னகை)

என்அன்பில் உன்னிதயம் நெகிழ்ந்துவிடாதா
என்உணர்வில் உன்கனவு கலந்துவிடாதா
புன்மையிருள் போனதெனப் புலர்ந்துவிடாதா
என்னுயிருள் மடியினிலே உருகிவிழாதா
(என் புன்னகை)

9-2-1986

157. ஓடம் நிலவுதான்

(நானும் சோபனாவும் சேர்ந்து எழுதிய பாடல்)

நான்: ஓடம் நிலவுதான் - நீர்
ஓடை இரவுதான்
பாடும் நெஞ்சில் பல்லவி தேடும்
பார்வை கனவுதான்

ஷோபனா: நிலவே கனவுதான் - இந்த
இரவும் உறவுதான்
பாடும் நெஞ்சில் பல்லவியோடு
சரணம் வரவுதான் - ஒரு
சலனம் செலவுதான்

நான்: வேடம் போடும் வானம் கூட வேதம் பாடலாம்
ஷோ: வேதம் பாடும் மேகம் கூட உள்ளே ஏங்கலாம்
நான்: மேகப் பொதியைக் காற்றே வந்து வேட்டையாடலாம்
ஷோ: மேகம் சுமந்ததும் மண்ணில் விழுந்ததும் வேதமாகலாம்
நான்: வேடம் போடலாம்
ஷோ: திரை - விழுந்தும் தொடரலாம்

நான்: மலரும் மணமும் நிறமும் அழகும் ஒருநாள் நாடகம்
ஷோ: ஒவ்வொரு நாளும் உதிர்ந்து மலரும் இறைவன்
காவியம்
நான்: இறைவன் எழுதும் கவிதை முழுதும் கருணைச்
சீதனம்
ஷோ: இருளும் ஒளியும் கலந்தால் தான் எந்த எழிலும்
ஓவியம்

நான்: உலகே காவியம்
ஷோ: அதில் - இருளும் ஓவியம்

14-3-1987

158. தலைமை ஏற்க மாட்டேன்

(கவிமாணி இலந்தை ராமசாமி இல்லத்தில், பாரதி கலைக்கழகத்தின் கவியரங்கம் நடைபெற்ற போது, என்னைத் தலைமை என்று போட்டுவிட்டார் உரிமையோடு. அந்த அரங்கத்தில் நான் பாடிய அறிமுகக் கவிதை இது.)

தலைமை ஏற்க மாட்டேன் - எந்தத்
தகவும் கேட்க மாட்டேன்
நிலையில் திரிய வைக்கும் - பதவி
நிழலொதுங்க மாட்டேன்
சலனமற்றிருப்பேன் - கெட்ட
சஞ்சலம் தவிர்ப்பேன்
உலகளாவும் சக்தி - நெஞ்சில்
உறுதி தந்து விட்டால்.

சிலம்பணிந்த தென்றல் - கூட்டில்
சிறகடிக்கும் பறவை
சலசலக்கும் அருவி - விண்ணில்
சரம்தொடுக்கும் மின்னல்
உலைகொதிக்கும் பொங்கல் - இவைபோல்
ஊற்றெடுக்கும் கவிதை
உலகளாவும் சக்தி - நெஞ்சில்
ஒளிகொடுத்து விட்டால்

பலர் நடந்த பாதை - மாயப்
பனிபடர்ந்த போர்வை
மலர் செறிந்த சோலை - அருகே
மணல்விரிந்த பாலை
உலர்ந்துபோகும் யாக்கை - அதையும்
உந்தித் தள்ளும் வேட்கை
உலகளாவும் சக்தி - என்றும்
உள்ளிருந்து காப்பாள்.

17-01-1998

159. ஓசையிலே நெருப்பிருக்கு

ஓசையிலே நெருப்பிருக்கு
ஊதிப்பாரு தெரியும்
பாரதியின் பாட்டைக் கொஞ்சம்
படிச்சாலும் புரியும்.

காணிநெலம் வேணுமினு
கேட்டுவச்சான் - நம்ம
கவிதையெல்லாம் தான்வளைச்சுப்
போட்டுக்கிட்டான்
ஏணியிலே ஏறவில்லை
தோணியிலே போகவில்லை
ஞானரதம் செஞ்சுக்கிட்டான்
ரோஷக்காரன் - பாட்டில்
சூரியனே உதிக்க வச்சான்
மீசைக்காரன்.
(ஓசையிலே)

சேதிசொல்லப் பாட்டெதுக்கு
சேவலுக்கா வானிருக்கு
சோதியிலே சொல்லெடுத்துப்
பாடி வச்சானே
சொன்னதெல்லாம் சொன்னபடி
ஆக வச்சானே
ஆதியிலே வச்சகனல்
ஊழியிலும் எரியும்ப்பா
ஆவேசப் பாட்டுக்கு
முடிவேதப்பா - அது
உலைகொதிச்சா போதுமுனு
அணையாதப்பா
(ஓசையிலே)

24-7-1988

160. பாடல், பாடல்!

பார்வை ஒரு வேலியிட
சிந்தை ஒரு பாதையிட
அத்தனையும் தாண்டிச் செல்லும் பாடல் - இவை
அத்தனையும் தாண்டிச் செல்லும் பாடல் - தான்
அள்ளிக் கொண்டு வந்தவற்றை
அஞ்சு பொறிக்குள் அடைக்கும்
வஞ்சனை இழைப்பதில்லை பாடல் - கொண்டு
வந்ததை இழைப்பதில்லை பாடல் (பாடல்...)

மேகப் பொதியை அவிழ்த்து
மின்னல் இழைகள் பிரித்து
தீபங்களை ஏற்றிவிடும் பாடல் - ஒளி
தீபங்களை ஏற்றிவிடும் பாடல்
தீபங்களில் தென்றலையும்
தென்றலில் ஓர் ஓசையையும்
ஜீவலய மாக்கும் ஒரு பாடல் - அதன்
உள்ளிருந்து பூக்கும் ஒரு பாடல் (பாடல்)

பூவிதழ்கள் மீதமரும்
வண்டுகளைப் போல-இந்தக்
காலவெளிக்குள் பதியும் பாடல் - வழி
காட்டிவிட வந்ததொரு பாடல்
பாதிவடி வோடுவந்து
மீதியுரு தேடிக்கொண்டு
மோதியலை கிற்ற உயிர்த்தேடல் - வெறும்
மோகமில்லை உள்ளுணர்வின் காதல் (பாடல்)

25-6-1990

161. யார்வரவை யார் ஏற்பதோ

(என் புதிய இல்லத்திற்கு பாரதி கலைக் கழகக் கவிஞர்களை அழைத்துக் கவியரங்கம் நடத்திய போது நான் பாடிய வரவேற்புப் பாடல்.)

யார்வரவை யார் ஏற்பதோ - இங்கு
யார் கவிதை யார் கேட்பதோ

பாரதி கலைக்கழக சாகரத்தி லேயுதித்த
பாவலர்கள் நாமென்பதோ - கவிச்
சோதரர்கள் நாமென்பதோ.

பால்நிலவி னால்மெழுகி நட்சத்ரக் கோலமிட்டுப்
பாதையெங்கும் மின்னல்களால்
தோரணங்கள் ஆடவிட்டு வாரணங்கள் மாலையிட
வரவேற்க ஆசைகொண்டேன்
நீங்கள்வரு முன்உங்கள் கவிதையொலி காற்றோடு
நீந்திவந் தலைமோதவே
தேன்கவிதை கள்சுவையில் நான்திளைத் தேன்-ஏதும்
செய்யாமல் சிலையாகவே

யார் வரவை யார் ஏற்பதோ - இங்கு
யார் கவிதை யார் கேட்பதோ.

மறைந்துவிடும் கனவுகளை உறைந்துவிடச் செய்தவற்றுள்
மணிவிளக்குகள் ஏற்றுவோம் - அந்த
வெளிச்சத் திரைவிலக்கி வெளியில்வரும் பேரெழிலைத்
தெய்வமென் றேபோற்றுவோம்
மறையொலி நிகர்க்கின்ற கவிதைகளிப் பூவுலகை
மந்திரங்க ளாய்ச்சூழ்கவே
மங்கலம் வழங்கும்தீ பங்களென நம்முடைய
கவிதைக் குலம் வாழ்கவே.
கவிதைக் குலம் வாழ்கவே - நம்
கவிதைக் குலம் வாழ்கவே.

17-02-1993

162. கார்த்திகை மூலம்

(கார்த்திகை மாதம் மூல நட்சத்திரத்தன்று பாரதி அவதரித்தாள். ஆண்டுதோறும் இத்திருநாளன்று மத்திய கைலாசம் கோயிலில், அபிராமி சன்னிதியில், அன்னையின் பதமலர் அருகே நின்றிருக்கும் சிறிய பாரதி சிலையைச் சப்பரத்தில் வைத்துக் கோயில் பிராகாரத்தைச் சுற்றி பாரதி கலைக் கழகக் கவிஞர்களாகிய நாங்கள் சுமந்து செல்லும் வைபவம் நடப்பதுண்டு. அத்திருநாள் ஒன்றில் பாடிய பாடல்.)

எந்த மூலத்தில் நீ அவதரித்தாய்
எதன்மூலம் என்நெஞ்சை அபகரித்தாய் - ஐயா

தந்தைதாய் தந்தஉடல்
தாங்கமுடி யாதபடித்
தழல்வீர மேஉயிராய்
ஐனித்துவந்தாய் (எந்த)

நெற்றிக்கண் ணில்பிறந்த
வெற்றிவடி வேலவனைச்
சுற்றி அரவணைத்த விண்மீன்கள் - கைப்
பற்றிய தீச்சுடரைப்
பார்மிசை கொண்டுவந்து
பாரதியே உன்னைப் படைத்தனரோ - அன்று
பற்றிய தீச்சுடரைப்
பாடல்கள் ஆக்கிவிட்டு
பாரம் குறைந்ததெனப் போனவனே - கண்ணில்
ஒற்றிக் கொண்டு பாடுகிறோம்
ஒவ்வொரு பாடலையும்
ஊழிவரை வாழும் சுடர் ஆனவனே

நாவில் எழுந்திசை
நர்த்தன மாடிய
தீயின் சுடர்வேகம்
நாடு நலம்பெற
தேவியின் கோயிலில்
வாழும் அருள்தீபம்
பாடும் பொழுதொளி
பரவும் உயிரின்

பரவசம் ஆவேசம்
பாட்டுக் கனலாய்ப்
பரவுகிறோம் - திருக்
கார்த்திகை மூலம் - திருக்
கார்த்திகை மூலம் - திருக்
கார்த்திகை மூலம்

22-11-1998

163. குட்டிநிலா

(முகநூலில் நண்பர் மீ.விசுவநாதன் பதிவு செய்திருந்த “குட்டிநிலா” பாடல், என் குட்டிப் பெயர்த்தி ஸமானாவை நினைவூட்ட, உடனே வந்த எசப்பாட்டு)

குட்டி நிலா ரொம்பச் சுட்டி நிலா - மனம்
குளுரவைக் கும்பங்கக் கட்டி நிலா
குந்துமணி சின்ன குண்டுமல்லி - நடுக்
கூடத்துல ஒரு முத்துச்சரம்
(குட்டிநிலா)

நீல நெறத்துல நூறு கண்கள்
சுத்தி வரா நடு நாயகமா -
ஆலத்தியா ஒரு மின்னல்வெட்டு - அட
ஆருவச்சா ஒரு த்ருஷ்டிப் பொட்டு
(குட்டிநிலா)

பிஞ்சுநிலா கொஞ்சம் பறிச்செடுத்து - அதில்
செஞ்சுதந் தானிவள் பூமொவத்தை
அந்த நிலா ஒளிப் பாய்விரிக்க - அது
இந்த நிலாவுக்குப் பஞ்சமெத்தை
(குட்டிநிலா)

07-02-2015

164. உனக்கு முன்பும் தமிழ் இருந்தது

(கவிஞர் கண்ணதாசன், முத்தையாவாகச் சிறுகூடல் பட்டியில்
பிறந்தநாள் அக்டோபர் 17)

உனக்கு முன்பும் தமிழ் இருந்தது
இசை இருந்தது சுவை இருந்தது
கனம் மிகுந்த உணர்வுகளும் கனவுகளும் இருந்தன - நீ
கண் திறந்த பின் அன்றோ
யாவும் ஒன்றிக் கலந்தன - சொற்கள்
சிறகெடுத்துப் பறந்தன

ஆட வைத்தாய் அழ வைத்தாய்
ஆண்டவனைத் தொழ வைத்தாய்
பாட வைத்தாய் செந்தமிழ்த்தாய்
பெருமிதத்தில் மகிழ வைத்தாய்
முத்து முத்தாய்ப் பாடல் தந்தாய் முத்தையா - பல
முனிவர்களுள் மூலம் செய்த சித்தையா

(உனக்கு முன்பும் தமிழ் இருந்தது)

சிறு
கூடல் பட்டி பாடல் பெற்ற தலமானதே - சின்ன
குழந்தைகளும் பாடத் தமிழ் வளமானதே - உன்
பாடல்களைப் பாடக் கண் குளமானதே - வாழ்க்கைப்
பாடம்தான் உன் பாட்டுக் களமானதே

17-10-2020

165. மகிழ்ச்சியாய் இரு

(மகிழ்ச்சியாய் இரு என்பதைப் பல மொழிகளில் சொல்லிப் பார்த்தேன், பாட்டில்.)

Sea feliz¹ Seiglücklich²

Be happy³ Bud'sťastný⁴

மகிழ்ச்சியாயிரு - நீ

மகிழ்ச்சியாயிரு

எத்தனை மொழியில் சொன்னாலும்

ஏனோ துயரில் வீழ்கின்றாய்

நித்தமும் உன்னை நினைத்துக் கொண்டே

நிம்மதி யின்றி வாழ்கின்றாய்

மகிழ்ச்சியாயிரு - நீ

மகிழ்ச்சியாயிரு

எந்தக் கணமும் புலி வரலாம்

என்றாலும் மனம் குன்றாமல்

துள்ளித் திரியும் மான்களைப் பார்

மீன்கொத்திப் பறவைகள் தூண்டில்கள்

இருந்தாலும் மனம் தளராமல்

நீந்திக் களிக்கும் மீன்களைப் பார்

மகிழ்ச்சியாயிரு - நீ

மகிழ்ச்சியாயிரு

ஒரு கணம் தான் பனி மகுடம் அதற்குள்

எத்தனைப் பூரிப்பு - சிறு

புல்லும் சொல்லும் உண்மையுனக்குப்

புரியாதது வியப்பு

காலை மலர்ந்து மாலை உதிரும்

ரோஜாவும் அழகு

கால நதியில் பயணம் செய்யக்

களிப்புடன் பழகு

மகிழ்ச்சியாயிரு - நீ

மகிழ்ச்சியாயிரு

அத்தமும் வாழ்வும் அகத்து மட்டே என்று தெளிந்தவரும்
எத்தனைக் கோடி இன்பம் வைத்தாய் என்று மகிழ்ந்தவனும்
பித்தர்களா இல்லை சித்தர்களா ஓ மானிடனே
போர்வையைவிட்டு வெளியே வா புதுப்பொலிவுடனே -
துயரப்
போர்வையைவிட்டு வெளியே வா புதுப்பொலிவுடனே
Sea feliz¹ Seiglücklich²
Be happy³ Budřšťastný⁴
மகிழ்ச்சியாயிரு - நீ
மகிழ்ச்சியாயிரு

1. ஸ்பேனிஷ் மொழியில்: “மகிழ்ச்சியாய் இரு”
2. ஜெர்மன் மொழியில்: “மகிழ்ச்சியாய் இரு”
3. இங்லிஷ் மொழியில் “மகிழ்ச்சியாய் இரு”
4. செக் மொழியில் “மகிழ்ச்சியாய் இரு”

11-01-2021

166. செந்தமிழைப் போலினிக்க முடியுமா

செங்கரும்பும் சக்கரைப் பொங்கலும்
செந்தமிழைப் போலினிக்க முடியுமா
செவிவழியாய்ப் பாய்ந்து - நம்
சிந்தையிலே தோய்ந்து - உயிர்
ஓவியமாய் மனத்திரையில் படியுமா

திருக்குறளைப் போல்நெஞ்சில்
தித்திக்கும் நூலொன்று
திசையெங்கும் தேடினாலும் கிடைக்குமா
இளங்கோவின் காவியம்போல்
இயலிசை நாடகம் கலந்த
விருந்தொன்று வேறொருநூல் படைக்குமா
(செங்கரும்பும்)

கம்பர் செய்த காவியத்தைப்
போலொருநூல் வேறில்லை
வீரம் தரும் பாட்டில் யாரும்
பாரதிக்கு நேரில்லை
செம்மொழியாம் தமிழ்மொழிக்குப்
புவியினிலே ஈடில்லை
நம்மொழியை இன்னும் நாம்
கற்றுணர்ந்த பாடில்லை

15-01-2021

167. பூக்களோடு பேசிப் பழகு

பூக்களோடு பேசிப் பழகு
புதிய உலகம் விரியும்
காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி
என்ற உணர்வு புரியும்
ஒவ்வொரு பூவும் ஒவ்வொரு நாளும்
ஒவ்வொரு கதை சொல்லும்

தென்றல் வந்து தீண்டவே தேகம் குழைந்த மலர்நான்
வண்டு வந்து வேண்டவே யோகம் கலைந்த மலர்நான்
மழைக்கரங்கள் தொட்டுத் தொட்டு மோகம் தீர்ந்த மலர்நான்
மனிதக் கரங்கள் பட்டுப்பட்டு வாடிப்போகும் மலர்நான்
என்று
ஒவ்வொரு பூவும் ஒவ்வொரு நாளும்
ஒவ்வொரு கதை சொல்லும்

காதலியின் கூந்தலுக்குக் களவுகொண்ட கைகள்
கடவுளுக்கென் றெண்ணி என்னைப் பறித்துச் சென்ற கைகள்
ஏதுமின்றிப் பொழுதுபோகக் கிள்ளி எறிந்த கைகள்
இறந்தவர்க்கும் இருப்பவர்க்கும் மாலை தொடுத்த கைகள்
- என்று
ஒவ்வொரு பூவும் ஒவ்வொரு நாளும்
ஒவ்வொரு கதை சொல்லும்

உழைத்துழைத்தென் தாய்மரத்தை உயர வைத்தவர்கள்
உவகையோடென் அருகில் வந்து நுகர்ந்து சென்றவர்கள்
என்னை வெல்லும் புன்னகைப்பூ மலர்ந்த பிஞ்சு முகங்கள்
என்னையே ஒரு கவிதையாக எழுதி வைத்த கைகள்
- என்று
நன்றிச் சொல்லிக் கண்பணித்து மணம் பரப்பும் மலர்கள்

15-03-1998

168. வாசிப்பவர் யாரோ

நான் பாடும் பாட்டெல்லாம் உள்ளத்தைத் தொடுகிறதா
தோழர்களே தோழிகளே நில்லுங்கள்
உள்ளத்தை ஊடுருவி உயிருக்குள் ஒருபுதிய
வெள்ளத்தைப் பாய்ச்சிடுமா சொல்லுங்கள்

செவியிலலை மோதுமென் சின்னஞ்சிறு பாடல்கள்
சிந்தையிலும் சுடரொளியைத் தூண்டுமே - நீங்கள்
மனக்கதவை திறந்து வைக்க வேண்டுமே

நான் ஒரு மூங்கில் குழலாம் - என்னை
வாசிப்பவர் யாரோ
வாசல் தோறும் வந்து நின்று
யாசிப்பவர் யாரோ
வாசித்தும் யாசித்தும்
வருபவர் என் வழித்துணையாம் - அவர்
யாசிப்பது வேறில்லை
என்னுடைய மனச்சுமையாம்

24-03-2021

169. கவிஞனும் உழைப்பாளியே

சிற்பி தமிழன்பன் மு.மேத்தா எழுதுபவர்
எல்லாரும் கவிஞர்களே
என்னுடைய தோழர்களே
சொற்புனையும் விதத்தினிலும் கற்பனையின் நயத்தினிலும்
துடிக்கும் ஆவேசத்திலும்
மாறுபடலாம் நாங்கள் வேறுபடலாம் ஆனால்
மக்களுக்குப் பாடுகின்றோம் - நய
வஞ்சகத்தைச் சாடுகின்றோம்

செல்லப்பன் ஐவஹர்லால் இலந்தை திருக் கூட்டத்தில்
சிறியவனும் பாடுகின்றேன் - மனச்
சித்திரங்கள் தீட்டுகின்றேன்
வ.வே.சு. ரமணனுடன் வரகவி சு. ரவியென்ற
வரிசையிலே கடைசியில் நான்
- எங்கள்
மனமெல்லாம் கவிதையில் தான்

கவிஞர்களால் உலகத்திற்கு(கு) என்ன பயன் என்று சிலர்
கேட்பதிலே அர்த்தம் உண்டு
உடனடியாய் ஒரு மாற்றம் விளைவதற்கா பாடுகின்றோம்
யுக மாற்றம் வேண்டுகின்றோம் - அடுத்த
தலைமுறையைத் தூண்டுகின்றோம்

உடல் கடந்து வாழ்கின்ற யோகத்துக்கு ஒரு பாடல்
உடன் இருப்போர் துயர் துடைக்க
உள்ளத்தில் தீபஒளி ஏற்றுகிற ஒருபாடல்
உறக்கத்தைக் கலைப்பதற்கே
மடை திறந்த வெள்ளம் போல் பாய்ந்துவரும் ஒரு பாடல்
மனவிகாரப் பெருக்கை
மடைமாற்றம் செய்கின்ற ஒருபாடல் கண்ணீரைத்
துடைக்கின்ற விரலாகவும்
குடையாகவும் வீரப்
படையாகவும் தீமை
எரிக்கின்ற நெருப்பாகவும்
கொடையாகவும் குழந்தைச் சிரிப்பாகவும் கோடி

கோடியாய்ப் பாடலுண்டே
விடையின்றி நிற்கின்ற கேள்விகளா தோல்விகளா
எதிர்காலம் பதில் சொல்லுமே

செவிக்கதவு திறந்துள்ளே
சிந்தனையில் விதை தூவி
உள்ளுணர்வுக் களம்மேவியே - நெஞ்சில்
ஓயாமல் அலையெழுப்பியே
புவிக்கனவும் புதியதோர்
யுகக்கனவும் வளர்க்கின்ற
கவிஞனும் உழைப்பாளியே
வருங்
காலத்தைப் படைப்பவனே

ஊனுடம்புச் சுவருடைத்திவ்
வுலகெங்கும் பரவுகிற
உன்மத்தம் உருவாகவே - உரக்கப்
பாடுமெங்கள் குலம் வாழ்கவே
பாரெல்லாம் நலம் சூழ்கவே
பாடுமெங்கள் குலம் வாழ்கவே
கவிஞர் குலம் வாழ்கவே

01-05-2021

170. நாடோடித் குறள்

(பேச்சுத் தமிழில் குறட்பாக்கள்)

காப்பு

நாடோடிப் பாநூறும் சொல்ல விநாயகனே
ஓடோடி வந்துதவ வான்

1. பொது

தோணியிலே ஏறித் தொடுவானம் போகணுமா
கேணித் தவளையிடம் கேளு. (1)

மாயம் அரைச்சு மருதாணி பூசுறது
சாயம் வெளுக்கவொரு சாக்கு (2)

பாறாங்கல் லாகனக்கும் மேகம் பரென்று
நீரா விழுவது நீ (3)

அஞ்சறப் பெட்டியப் போட்டுடச் சா-அதில்
மிஞ்சும் சரக்கில்லை யே (4)

சிக்குண்டு போனா சிகையில்லே சிந்தனையக்
கற்கண்டு போலக் கரை (5)

திக்குண்டு வேற தெசையில்லே உள்ளீ
சொக்கட்டான் ஆடிச் சொழட்டு. (6)

அக்குவே றாணுவே றாகப் பிரிச்சுன்னை
வக்கணை யாகக் கழட்டு. (7)

நழுவாம பூமி நடக்குற பாதை
கழக்கூத்தா டிக்கயிறு தான் (8)

எழைபிரிச் சுப்பாத்தா ஏன்னு புரியும்
நுழைவாசல் ஒண்ணில்லே நூறு. (9)

நுழைய நுழைய வழிநீளும் உள்ளே
அழைக்கிறதோ ஆகாசத் தீ. (10)

2. நிலம்

சாலறியு மாகுயவன் சக்கரத்தைச் சால்நடத்தும்
காலறியு மாநெற் களம் (11)

போரடிச்ச தில்லுதுந்து போனவுமிக் காக்ககண்
நீர்வடிச்ச தில்லை நிலம் (12)

சேமிச்ச வைக்கலியே செஞ்சதெல்லாம் நிக்கலியே
பூமிக்குப் போயென்ன பூட்டு (13)

சாமி கணக்கு சரிதாண்ணே காத்துலையே
பூமிக்கு வேலிபோட் டாச்ச (14)

பூமி சொழலாட்டா போது வளராது
பூமலர வேணுமொரு வேரு (15)

காத்தை இழுத்துக் கடலை எழுப்பியொரு
கூத்து நடிக்குதுமண் கூடு (16)

தான்சொமக்கும் பாரம் தலையெடுக்கத் தன்னையே
தோண்டக் கொடுக்குறது தொண்டு (17)

மேடுபள்ளத் தோட மிடுக்கான வட்டமுனு
போடுதுபார் பூமிவே சம் (18)

ஓடா வதும்பிற(கு) ஓடோடா கூடியொரு
வீடா வதுமிந்த மண் (19)

ஓடு கறிசொமக்கும் ஓடெடுக்கும் கூடோ
பொறிசொமக்கும் போட்டுடைச்சா மண் (20)

3. நீர்

பொலபொலன்னு பூமியிலே பூவுதுத்து நீரில்
வலைபின்னிக் காட்டும் மழை (21)

ஆகாச வில்லுக் கலங்காரம் செஞ்சுபின்
வாகா வளைக்கும் மழை (22)

சுட்டெழுப்பி விட்டாலும் சூல்மேக மாநின்னு
பட்டினியைப் போக்குறது பண்பு (23)

ஊரார் பசிக்குருகி ஆகாசம் விட்டிறங்கி
ஆறா நடக்குறதே அன்பு (24)

வெதச்சவெதை பொன்னா வெளைஞ்சு குலுங்க
மதகுதெறக் கும்வான் மழை (25)

மேகங் கருக்குறது வெள்ளிமழை தூவத்தான்
தாகம் நெலத்துக்குத் தான் (26)

மண்ணுக்குள் போயி மலர்ந்து வரும்பெறகு
அண்ணாந்து பாத்தால் அது (27)

தண்ணீரா வந்துமண் தாகம் தணிச்சநம்
கண்ணீர் துடைக்குமழைக் கை (28)

கண்ணீரும் செந்நீரும் பன்னீரும் தண்ணீர்
பலவேசங் கட்டும் பசப்பு (29)

ஓடுறதும் பாயுறதும் ஓலக் கடலோட
கூடுறது மாகவொரு கூத்து (30)

4. நெருப்பு

சின்ன பொறிதான் ஐகத்ஜாலம் காட்டுதுபார்
கண்ணுக்கு மையும் கரை (31)

தீயா எரிஞ்சு திசைகள் உருவாக்கி
ஓயாம சுத்தும் ஒளி (32)

தொட்டுத் தொலக்குறது தீதான் சுழிமாறி
விட்டா விழுங்கி விடும் (33)

நீவளர வேணுமுனா நெஞ்சல வைராக்யத்
தீவளர வேணும் தெனம் (34)

காதுகண்ணு மூக்குவாயி கட்டுடலும் ஒத்துமையா
ஊதவூ தப்பரவுந் தீ (35)

அஞ்சு மொகவெளக்(கு) ஆத்தாவுன் சன்னிதியில்
கொஞ்சுதடி கோடிச் சுடர் (36)

பஞ்சப் பொதிமனசு பத்திக்கிட் டாப்போதும்
நெஞ்சு குளுர நெருப்பு (37)

வச்சநெருப் புள்ளபோயி வட்டில்சோ றாக்கிவிட்டு
மிச்சநெருப் பப்போட்டு மீளு (38)

அடுப்பெரிக்கும் போதடக்கம் அம்மாடி காட்டில்
மிடுக்கு விசவரு பம் (39)

இமைக்குள்ள போனா வெளிச்சம் இதயச்
சுமைக்குள்ள போனா சுடும் (40)

5. காற்று

உள்ளும் பொறமுமா கோடிமுறை ஓடிப்போய்
கள்ளுண்டு கெக்கலிக்கும் காத்து (41)

ஓசைக்கு வாகனமா உள்ளூர ஆசைக்குக்
காரணமா ஓடுறதும் காத்து (42)

பூசையிலே கல்லில் புகுந்து கடவுளையே
வாசிக்க வக்கிறதும் காத்து (43)

கட்டடத்துக் குள்ளே கதவுகளை ஒவ்வொண்ணாத்
தட்டித் தொறக்குறது காத்து (44)

வெட்டவெளிப் பொட்டலிலே கட்டவிழ்ந்த கன்றுவந்து
முட்டிமுட்டிப் பால்குடிக்கு மாம் (45)

காத்து நடக்கக் கதைநடக்கும் காத்திருகால்
மாத்தி நடக்கலா மா (46)

வீதிப் புழுதியை வீசவா மேகத்தை
மோதிக் கலைக்குது காத்து (47)

ஓதுறவன் வேதியனாம் உள்ளே இருந்தபடி
ஊதுறவன் ஜாதியென்ன வோ (48)

ஏறி ஏறங்கவொரு சாண்போதும் மீதியெடம்
தூறெடுத்துப் போடத்தான் தோது (49)

கூரையத் தாங்கவொரு தூண்போதும் காத்தொருநாள்
சூரை யடிச்சாத்தான் சூது (50)

6. வெளி

- வேயாத கூரையில் ஆறாத சூளையில்
வேகாத பாணை வெளி (51)
- மொட்டுக்குள் வாசனைபோல் மூணுகொணம் பின்னிவச்ச
கட்டுக்குள் வெட்ட வெளி (52)
- கால்தேவை இல்லே கழலாத கூரைக்கு
நாலுதூண் நாடகம் தான் (53)
- நட்டநடு வானத்தில் வட்டநில வாமலர்ந்(து)
அட்டதிக் காவளரு மாம் (54)
- எல்லை கிடையாதாம் ஏதுமற்ற பாழ்வெளியாம்
தில்லைக்கூத் தாடித் திடல் (55)
- பள்ளத்து லேநின்னு பார்த்தாப் புறமேடு
எல்லைக்குள் தாந்தெரியு மாம் (56)
- வெள்ளம் வெளிச்சம் விறுவிறுப்பு மேடுபள்ளம்
இல்லாத உண்மை இருக்கு (57)
- உள்ளே வெளியா விரிஞ்சு கிடக்கிறவன்
விள்ளவெளி தேடுவது வீண் (58)
- உள்ளே ஒளியா ஒளிஞ்சு கிடக்கிறது
அள்ளமுடி யாதசனை யாம் (59)
- மந்தைவெளி சிந்தைவெளி சொந்தவெளி மூணுலந்
வந்தவழி எந்தவெளி யோ (60)

7. “ஒன்று”

ஒண்ணு பலவாத் தெரியறதும் ஒவ்வொண்ணா
விண்டுபாத் தாவெளங்கு மே (61)

ஒடைநதி ஆறுகடல் அத்தனையும் உள்ளரச்
சூடுநிலாச் சோதியொண்ணு தான் (62)

அசலேயா டாம அதோட நெழல்வுமுந்த
நீராட ஆடும் நெழல் (63)

அசைவுக்குக் கூடவுண்(டு) அர்த்தம் ஓலக
நெசவுக்கு வந்தநூல் நீ (64)

பாம்பாத் தெரியுமந்த பாவனையில் உண்டுவெசம்
தாம்பக் கயிறுதாண் டா (65)

வெள்ளத் துலவிமுந்த மண்பானை தென்படுமா
உள்ளும் பொறமுமொண் ணு (66)

குறுக்குச் சவர்கோடி கூத்தாடி மேடை
சுருங்கிவிட்டாச் சூனியந் தான் (67)

கடல்நீரில் கங்கையெது துங்கையெது வெத்துத்
திடலாச்சு காத்துமண்நீர் தீ (68)

வெளிதாண்டா நாலு விதமாப் பிரிஞ்சுக்
களியாட்டம் போடும் கனவு (69)

வெனைசுருட்டி வச்சபாய் வேணுமுனா பொய்யும்
பொனசுருட்டும் தான்வாழ்க்கை போ (70)

8. ஆணவம்

கானல்நீ ருக்குள்ள கப்பலேறிப் போனாத்தான்
நானான நாடு வரும் (71)

வாசலே இல்லாட்டா ஏதுகொல்லை ஆணவப்
பூசலே பூலோக வித்து (72)

நஞ்சதுணி பிஞ்சகுடை செஞ்சதரும் ஆணவமே
அஞ்சகுது ரத்தேர் அரசு (73)

நீநடிக்கும் நாடகத்தை நீயெழுதாட் டாலுமுன்
ஆணவந்தான் மேடை யமைப்பு (74)

நீசொமப்ப தாருசெயல் நெய்யூத்திப் பத்தவச்சாத்
தீசொமக்கும் பஞ்சுத் திரி (75)

சொமந்த பொதியெல்லாம் சுட்டுப் பொசுக்கி
நிமுந்தாக்கா நீமட்டுந் தான் (76)

நீயே எரிஞ்சும் மறுபடியும் நீயாகும்
மாயம் மறைஞ்சிருக்கு மாம் (77)

கணக்குத் தீராம வழக்குத் தீராது
தனக்குநோய் தான்மட்டுந் தான் (78)

சுட்டவடு கூடச் சூனியமாப் போனாத்தான்
கட்டவிழும் மாயக் கணக்கு (79)

ஒன்னைப் பொளந்துநீ உள்ளபோய் ஒன்னையே
தின்னாத்தான் தீரும் பசி (80)

9. பிறவிச் சுழல்

மச்ச விழுந்தாலும் குச்சக் கலையுற
பச்சோந்தி பாவி உயிர் (81)

தோண்டி ஓடஞ்சாலும் மீண்டும் கொசவனிடம்
வேண்டிவந்து பள்ளம் விழும் (82)

சொந்தபந்தம் விட்டாலும் சொத்துசுகம் கெட்டாலும்
அந்தகனுக் கஞ்சி யழும் (83)

வெந்துவெந்து போனாலும் வெக்கங்கெட் டுப்போயி
வந்துவந்து போகுறதா வாழ்வு? (84)

அண்ணாச்சி யேவந்து சொன்னாலும் ஓயாத
கண்ணாமூச் சிக்குத்தான் காடு (85)

சந்தையில் வாங்குறதும் சத்திரத்தில் தூங்குறதும்
சொந்தமுனு கூடவரு மா (86)

மந்தையில் மேயுறதும் மாடுபோலப் பாயுறதும்
நொந்தா நுகத்தடிக்குத் தான் (87)

விட்டமூச் செல்லாம் விரையம் பனைமரத்தில்
கட்டிவச்ச மாட்டைக் கற (88)

கட்டையில் போறவனைக் காத்தாடக் கூப்பிடுது
வட்டமிட் டுப்பருந்து வந்து (89)

சுட்ட வெதையாச் சுருங்கு நெலாவிரியும்
பொட்டலத்துக் குள்ளிருக்குப் பொன் (90)

10. உடல்

கூடோதான் கட்டுறது கூண்டோபோய் சிக்குறது
கூடேகூண் டானதென்ன கூத்து (91)

சிறைச்சாலை இல்லை செலந்திவலை பின்ன
மறந்தாத்தான் உண்டு வழி (92)

செஞ்ச வெணையெல்லாம் சேத்து சொமக்குறதே
தஞ்சமுனா தப்பவழி யேது (93)

எலும்பும் சதையுமே எண்ணித் திரிஞ்சா
பொலம்பித்தான் போவும் பொளுது (94)

ஓடம்பி லிருந்தே ஓடம்பு பிறக்கும்
உடும்புப் பிடியிந்த ஊழ் (95)

ஊழே ஓரமா ஓசந்த பனைமரத்தைப்
பாழாக்கத் தானிந்தப் பாடு (96)

மாடிகட்டிக் கிட்டுப் பயனில்லே ஆதார
நாடிகட்டிப் போட்டு நட (97)

ஓப்பனைக்குத் தான்கோயில் ஊர்கோலம் போவுறது
சொப்பனந்தான் சோதிச்சுப் பார் (98)

கரையிலயே நின்னபடிக் கால்நனச்சுக் கிட்டாக்
கரையாது சென்மக் கடன் (99)

எல்லாம் அதுவானா ஏதுநெசம் ஆனாலும்
புல்லா மொளைக்கிறதே பொய் (100)

10-06-1986

அனுபுதி வாசகங்கள்

171. குறடுமலை நிகழ்ச்சிகள்

(சென்னையில் இருந்து, சித்தூர் வழியாக பங்களுர் செல்லும் சாலையில், முல்பாகலுக்கு அருகில், குறடுமலை என்ற கிராமம் உள்ளது. அங்கே மிகப்பெரிய வினாயகர் சிலாரூபம் அமைந்த பழைய கோயில் இருக்கிறது. என் குருநாதர் சொன்னபடி அந்த இடத்துக்குப் பலமுறை சென்றுள்ளேன். அங்கே, எனக்கேற்பட்ட சில அனுபவங்களைக் கவிதைகளாகப் பதிவு செய்தேன். அவற்றுள் எனக்குக் கிடைத்த நாலு கவிதைகளை மட்டும் இங்கே தருகிறேன். இந்தக் கவிதை ஒவ்வொன்றுமே, தூக்கத்தில் நிகழ்ந்ததைச் சொல்வது. 'நிகழ்ந்ததை' என்ற சொல்லை அடிக்கோடிட்டு வாசிக்கவும்)

நிகழ்ச்சி 1

பாறைக்குள்ளே தேரை போல் அந்தப்
பாழ்க்குகைக் குள்ளே - ஓர்
ஓரமாய் அமர்ந்துகொண்டு - ஓங்
காரமாய் கதி எடுக்கும்
மூதாட்டி யார்
“கேட்டுப் பார்” - உள் அனுமதி கிடைத்தது
கிட்டப் போய் நின்றேன்
“அம்மா யார்” - குரல் எழும்பவில்லை.
ஆனாலும் கண் விழித்தாள்
சும்மா என்னைப் பார்த்துவிட்டுச்
சிரித்தாள் பின் கனைத்தாள்
முன்னூறு வருடக் கதையென்பதாக
முத்திரை ஒன்று செய்தாள்
என்னூறும் உன்னூறும் ஒன்றே என்றாள்
பேசாமலே கதையுரைத்தாள் - வாய்
பேசாமலே கதையுரைத்தாள்

“ராமனே மனிதன் ராமனே புருஷன் - ஸ்ரீ
ராமனே கடவுள் என்று - ராம
நாமமே மூச்சாய் த்யானித்த படிநான்
ஊர் ஊராய் அலைந்து நொந்தேன்.
பிறவியில் குருடு சற்றும் அழகில்லை - ஒரு
பெண்ணென்ற உணர்வெனக் கிருந்ததே யில்லை -

என்னைப்

பெற்றவர் யாரென்றும் அறிந்ததே யில்லை - உலகில்

மற்றவர் நெறிமுறை புரிந்ததே யில்லை

எழுபது வயதைக் கடந்த பிறகும்

எதையும் அறியாத நிலையில்

ஒருநாள்

பசியில் துவண்டு படுத்திருந்தேன் - ஒரு

கமுகு வந்தென் கந்தலாடையைப்

பற்றியிழுத்தது பறந்து சென்றது

ஆடையிழந்து நிர்வாணமாக

அசைய முடியாமல் படுத்துக் கிடந்தேன்

படுத்துக் கிடந்த என்னை நானே

பார்க்க முடிந்தது

மேலும் கீழும் நானா என்று

குழப்பம் எழுந்தது

குழப்பம் எல்லாம் தூக்கத் துக்குள்

கரைந்து போனது

கண்விழித்தேன் - ஒரு

கமண்டலம் மட்டும் தெரிந்தது - ஸ்ரீ

ராமநாமம் மட்டும் எந்தன்

காதில் விழுந்தது

யாரும்ற்ற கானகத்தில்

எழுந்து நின்ற குன்றிலே

பறையெல்லாம் ராமநாமம்

சொல்லக் கேட்டு வியப்படைந்தேன்.

பாறைபோல் ஒரு முனிவர் வந்தென்

பேரைச்சொல்லி அழைத்தார் - காதில்

கதி எடுக்கும் மர்மத்தை

ஓதி விட்டு மறைந்தார்

அன்றெடுத்த கதியிலேதான்

இன்றும்கூட வாழ்கிறேன்

ஆத்ம லோகம் எங்கும் செல்லும்

தகுதி பெற்று வாழ்கிறேன் - உன்னை

வரவழைத்துப் பேசச்சொல்லி

ஆணையிட்டார் என் குரு

வரவழைத்தேன் பேசிவிட்டேன்

வாழ்க உந்தன் தோழமை”

பேச்சிலாத மௌன மொழியும்
திடீரென்று நின்றது
மூதாட்டி இருந்த இடம் - பனி
மூட்டத்தில் மறைந்தது
ரகசியங்கள் அதிசயங்கள்
பொதிந்திருக்கும் மலையிலே
திகைத்துப்போய் நின்றவிட்டேன்
செயலிழந்த நிலையிலே

15-10-1988

நிகழ்ச்சி 2

பொன்னிறப் பூவிலே மேடையிட்டுப்
பொலிவுடன் வீற்றிருக்கும்
சித்தரே இந்தச் சிறுவனுக் கும்மைத்
தெரிவிக்க வேண்டுகின்றேன்

“கல்லாடன் என்பெயர் காசுத்த வீரனால்
மானுடம் வெற்றி கொள்ள
வில்லாட வைத்தநல் வித்தைக் ககத்தியரை
வேண்டிப் பணிந்து நின்று
சொல்லாடிச் சொல்லும் பொருளும் தெளிந்துபல
சூத்திரம் செய்து தந்தேன்
கல்லாடம் என்றதைச் சாற்றுவார் இன்றெனைக்
கண்டுகொண் டாய்ச்செல்வனே.”

ஆனந்த வள்ளல் அறிவித்த மார்க்கம்
அடிவைத் திருக்கு மென்னை
மோனம் கலைந்துசில வார்த்தை புனைந்துநீர்
வாழ்த்த வேண்டு மென்றேன்

“சப்தத்தி லேயுள்ள சாரத்தை யெல்லாம் நீ
செந்தமிழில் செய்து தருக - நி
சப்தத்தில் உள்ள நளினமெல்லாம் உன்
தமிழில் இசைந்து வருக - அ
சப்தங்க னாயுள்ள மந்திரம் முப்பதும்
அட்சரம் செய்து தருக - சத்
சங்கமே கொண்டுள்ள தங்கமே வாழ்கவுன்
சாதகம் வெற்றி பெறுக.”

15-10-1988

நிகழ்ச்சி 3

புவியீர்ப்புச் சக்தியை மீறிப் புறப்பட்டுப்
புகைவடிவாகி - ஒரு
நதிநிமிர்ந் தெழுந்தசைந் தாடியது கண்முன்
புகைபோல் எழுந்த ஒளிவெள்ளம் - ஒரு
குகைபோல் சுழன்று சுழன்று வடிவெடுத்தது
அந்தச்
சுழலே என்னுள் சுழுமுனையாக
நுழைந்து வளர்ந்தது உள்ளே-செந்
தழலே அமர்ந்து தவம்செய்வதுபோல்
நிழலாடியது நெருங்கிப் பார்த்தால்
மாணிக்க வீணை ஜெபமாலை சுவடி
மாதா சரஸ்வதி வாணி எந்தாய்!

ஒளிப்

புகையோ அன்னப் பறவை - உள்ளே
புகுந்தாள் வெள்ளைக் கமலை - அருட்
புனலாய் இருந்து கனலாய் எழுந்து
புனிதம் செய்தாள் என்னை - கம்பன்
பூஜித்த கலையன்னை.

மந்திரச் சொற்களெல்லாம் - தன
தந்தனத் தோமெனத் தாளமிசைத்திட
வந்தனள் தேவமகள் - கொடு
மாய இருட்பகை ஓடி ஒளிந்தது
சுந்தரப் பூமுகத்தாள் - உயிர்ச்
சுருதியி லேவரும் பரிதியவள் - கலை
சிந்தும் அபிநயத்தால் - என்
சித்தத்திலேபல சேதியுரைத்தாள்

அவள்

சொன்னது ஞானமொழி - அது
சூத்திர மாயொரு சோதி வசப்பட்டு
நின்றது வாசகமாய் - எந்த
நித்திரைக் கும்மறை யாததுவாய்
இன்னது தானென நிச்சயிக்க இய

லாத்துவாய் மறை யோதுவதாய் - அவள்
சொன்ன மொழிச்சுடரை - அந்த
சூத்திரத்தை ஒலியாக்கித் தருகிறேன்

“அகம் புறம் லயம் பெறும் சுகம் சுநாதமே
அதே நிரந்தரம் ஜபம் அதீத யோகமே
ஜகம் விளைந்திடும் விதம் விளங்கு மாயமே
அனைத்துமுள் கதித்திடும் அனாதி யாகுமே.”

16-10-1988

நிகழ்ச்சி 4

குந்து மணியுள் குத்து விளக்கா
கூர்ந்து கவனித்தேன்
அந்த மணியென் அருகி லணைந்தென்
ஆஞ்ஞ விபூதியிலே
சென்று நுழைந்து சிதறி வெடிக்கச்
சித்துரு வாயெழுந்தான்
குந்து மணியுள் குந்தி யிருந்தோன்
நின்று வளர்ந்தானே

பெயர்சொல்ல வில்லையந்தப் பெரிய சித்தன்
பிடின்றான் கைநீட்டிப் பிடித்துக் கொண்டேன்
முயல்பாகம் இல்லாத முழுநி லாபோல்
முகமெங்கும் ஜோதியதில் முறுவல் வேறு
குயவன்மண் பானைவரச் சுற்று தல்போல்
குறுமுனிவன் எனைப்பற்றிச் சுற்றி விட்டான்
சுயநினைவு நீங்கியது சூனி யத்தின்
சூட்சுமத்தில் சுடராக அவனி ருந்தான்.

ஒன்றாக இருந்தவனே இரண்டு கூறாய்
ஒளியோடு பிரிந்துநின்ற காட்சி கண்டேன்
ஒருமேனி ஜபமாலை பிடித்தி ருக்க
ஒருமேனி அரவத்தை அணிந்திருக்க
நின்றவர்கள் இருவருமே நெடிதி ருந்தார்
நிலவுமழை போலஒளி வழிய நின்றார்
நீண்டதொரு கரம்அங்கே ஒளிவட் டத்தில்
நேருக்கு நேர்நானே நின்று ருந்தேன்.

மூன்று மொழியென் சிந்தையிலே
தோன்றி நிறைந்தனவே
ஒன்று “பருகு வெளிச்சத்தை”
என்று பணிக்கிறது
ஒன்று “பழகு ப்ரம்மத்தை”
என்று தொனிக்கிறது
ஒன்று “புலர்க் சித்தவெளி”
என்று முடிக்கிறது.

மீண்டும் எதிரே குந்துமணி அதன்
உள்ளே ஒருவிளக்கு
தூக்க இருட்டின் தொலைவுவரத் துயில்
கலைந்த நினைவெனக்கு.

26-10-1988

172. கும்பமுனியின் குறுநகை

(என் குநாதரின் கட்டளைப்படி, ஷோபனா, நண்பன் சுப்பு, இருவருடன் தலைக்காவேரி சென்றேன். போகும் வழியில், மைசூரில் வசித்த பாபு, வாசு ஆகிய நண்பர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு சென்றோம். அங்கே சென்று “கும்பமுனியின் குறுநகை” என்ற தலைப்பில் நான் கவிதை படிக்க வேண்டும் என்பதே கட்டளை. தலைப்பில் பாட மாட்டேன் என்ற என் ஆணவத்தை உடைத்தெறிந்து, தலைக்காவேரியில், நான் எழுதிய ஐந்து விருத்தங்கள் இவை)

ஓங்கி எழுந்தவோர் ஓங்காரப் பேரொளியின்
ஊற்றுத் தடாகத்திலே
உந்துகதி யாகவெளிச் சென்றுகலை யாதுவளி
நின்றுகலை யாகியுள்ளே
வேய்ங்குழலும் ஆகியதை ஊதுமித ழாகியலை
மோதுமுள் நாதமாகி
மொட்டுமல ராகியதை முட்டியுற வாடியது
கொட்டுகிற அமுதுமாகி
வானொன் றிலாதபடித் தானென் றெழுந்துநித்
யானந்த லஹரியாகி
வாசிவெளி யாகிமுனை ஊசிவழி யாகஅருள்
வ்யாபித்து விட்டதிரையில்
கூன்பிறை யணிந்தசிவ னார்விழி திறந்துதழல்
மான்மழவு டன்-உடுக்கை
கொண்டுநட மாடுமெழில் கண்டுமல ரும்பொய்கை
கும்பமுனி யின்குறுநகை

அன்றுதிரி சூலிநட மாடியவி னாடியிலிவ்
வண்ட சராசரங்கள்
விண்டுசிற றுண்டுதிசை யென்றநிலை யின்றியலை
எங்கும் தெறித்துவீழ்
ஒன்றிலொன் றாயவை கொண்டுசெய் தான்ஒரு
மண்டலம் பெரியதேவன்
மண்டலத் தைச்செய்த மந்திரத் தைத்தன்க
மண்டலத் தேந்திவந்தான்

வந்தமுனி வன்ஞான வாசல் திறந்தந்த
 மண்டலத் தொளிகொடுக்க
 விந்துவிற் குட்கோவில் கொண்டுதவ வேள்வியின்
 கும்பத் தெழுந்துவந்தான்
 குந்துமணி போல்சின்ன குண்டலியி லேயவன்
 கொண்டுவிட் டானரியணை
 குன்றுதோ றாடுங்கெள மாரஜோ தி - எங்கள்
 கும்பமுனி யின்குறுநகை

வீடுமறி யாதுவெளி யேகியுழல் வார்தம்மை
 வேண்டிச் சமந்துவந்து
 வித்தையறி வித்துமன வீச்சிலொரு மித்துவெளி
 வித்தகம் அடக்கியாண்டு
 பாடுபடு கின்றபல தேவதூ தர்க்கெலாம்
 பரமகுரு எங்கள் முனிவன்
 பாதையிது தானென்று பாடமுரைப் பான்-ஒரு
 பவித்திரம் புனையவைப்பான்
 ஆடுகட லத்தனையும் அள்ளிப் பருகியவன்
 ஆனந்த ஜோதிவள்ளல்
 ஆத்ம விதானத்தில் ஆழ்ந்த நிதானத்தில்
 ஆச்சர்ய மாய்முளைப்பான்
 கூடுதுற வாமலொளி ஏடுபிரி யாதென்று
 கூவுமவன் அன்புச்சுனை
 கொண்டலுக் குள்மின்னல் கொண்டுவைக்கும் எங்கள்
 கும்பமுனி யின்குறுநகை

அன்றிலங் கைப்பதியில் வென்றவற்கா தித்யமந்
 திரம்சொல்லித் தந்ததென்ன
 அமரலோ கம்-முழுதும் அமர்ந்தபின் னும் - இமயம்
 அழுந்தாது காத்ததென்ன
 தென்னகத் தேயொளி தங்கவைத் தே - இனிய
 தமிழைப் புரந்ததென்ன
 தேடும்விழி யாவுமொளி சூடும்வழி யோகமெனத்
 தெளிவாகச் சொன்னதென்ன

ஒன்றுவழி என்றமறை வள்ளுவத் தையுடன்
வாழ்த்தியருள் செய்ததென்ன
உண்மைபுரி யாதமலை விந்தியத் தையடி
பணியப் புரிந்ததென்ன
என்றுமுல காளுநெறி சத்யதர் மம்-என்றே
சங்கல்பம் தந்ததென்ன
என்றுமுள தென்றமிழ் இயம்பியிசை கொண்ட - இறை
கும்பமுனி யின்குறு நகை

ஐங்கரத் தான்கோவில்* செய்துவைத் தானங்கே
ஆனந்த ஜோதிவைத்தான்
ஜோதியுள் ஜோதியெனச் சொல்ல வைத்தானின்று
சொன்னபடி யேசிரித்தான்
திங்கள்பக லென்றவிரு கண்கள்கொண் டானிந்த
அகிலத்தின் ஆத்மஜோதி
தேவமுனி யாவரையும் வரவழைத்தே எம்மை
அறிமுகம் செய்துவிட்டான்
சங்கடம் அகன்றதினி சாதகம் கைகூடும்
சத்ய யுகம்மலருமே
சன்னதியி லேநின்று சொல்லுகின் றேனிது
சத்தியம் தேவதேவே
செங்கதிரும் கூசுளி மந்திரம் ஜபித்தமுனி
யோகவிஸ் வாமித்திரன்
கோமுனிவ னேயென்னைப் பாடவைத் தானின்று
பாடினேன் வணங்குகின்றேன்
“ஆமென் றுரைக்கட்டும் அண்டமெல்லாம் எங்கள்
ஆனந்த ஜோதி வாழ்க”

3-11-1988

* முல்பாகல் அருகேயுள்ள குறடு மலையில்
இருக்கும் விநாயகர் ஆலயம்

173. யுகசந்திப்பு

(“ஒரு மாமுனிவர் உன்னிடம் பேசப் போகிறார்” என்று என் குருநாதர் சொன்னார். யாரென்று கேட்டேன். ஒரு புன்னகைதான் பதில். “நீயே தெரிந்து கொள்வாய்” என்பது பொருள். இனியுள்ள கவிதைகள் அனைத்துமே அடுத்தடுத்த இரண்டு நாட்களில் தொடர்ச்சியாகத் தோன்றியவை.)

பேரருளைப் பருகாமல்
தாகம் தணியாது
பேரொளியில் நனையாமல்
பாவம் கரையாது
பேரருளும் பேரொளியும்
வேறில்லையே.
பருகுவதும் உருகுவதும்
நானில்லையே

* * *

நந்த வனத்தில் நிழல் இருக்கிறது
மந்தைகளாகத் திரிந்திருந்தும்
சுமந்து சுமந்து முதுகு துவண்டும்
காற்று கூடக் களைத்துப் போய்த்தன்
சிறகுதிர்ந்து கீழே விழுந்தும்
நந்த வனத்தில் நிழல் இருக்கிறது

சூரியனுடைய சுடர்க்கரங்கள்
தூரிகையாக மாறி விழுவதும்
காரிரு னேபல காட்சிக ளாகக்
களிநடம் செய்யக் கண்டு தொழுவதும்
கனவு கூடக் களவு போகும்
என்று பயந்து

செடிகொடி யெல்லாம் சின்ன சின்ன
மலர்விழிகள் திறந்(து) உளவு பார்க்கும்
நந்தவனத்தில் நிழலிருக்கிறது

வேய்ங்குழல் ஓசை வீதி சமைக்கப்
பாய்ந்தது போன்ற பாவனையில் ஒரு
நதிவளைந்து செல்ல - மண்ணில்
நட்சத்திரங்கள் தெறித்தது போலே
அங்கங் கேஒளித் தடங்கள் விரியும்
நந்த வனத்தில் நிழல்இருக்கிறது

ப்ரேமை யேமலர் மாலை யாகப்
புனைந்து தந்தவனின்
நாமமே உயிர் வீணையாக
நாளும் இழைப்பதுவாய்க்
கூவிக் கூவிக் குரலா லே - தீ
மூட்டி அழைப்பதுவாய்
ஆவி யுருகும் ஆதங்கத்தில்
காட்டை எரிப்பதுவாய்
குயிலொன்று குரலெடுக்கச்
சிதறுகின்ற தீப்பொறியாக
மின்மினிகள்பூ மாரிபொழியும்
நந்த வனத்தில் நிழலிருக்கிறது

எந்த வனம்?
சந்திர சூரிய கோள்கள் எலாம்ஒளி
சிந்திச் சமுலும் அண்டப் பெருவெளியா?

மானுடம் என்ற மஹோன்னதத்தைத்
தானுடம் பாகத் தாங்கி வளர்க்கும்
பூமியிலே ஒரு மூலை முடுக்கா?

சிந்தாகுலங்கள் ஒன்றோடொன்று
மோதிக் கொண்டு முறிந்து வீழ்ச்
சருகா கிப்போய்ச் சரிந்ததெல்லாம்
கருவா கிப்போய் மீண்டும் உயிர்க்க
வானம் பூமி என்றாகி
வடிவத்துக்குள் ஒன்றாகி
தானேதனது கற்பனையாக
விரிந்து கிடக்கும் மனமா? வனமா?
எந்த வனத்தில் நிழல் இருக்கிறது?

* * *

அந்த வனத்தில் அருள் இருக்கிறது
இருளும் ஒளியும் ஒன்றையொன்று
விழுங்கிக் கொள்ள முயலும் போதும்
இமையும் விழியும் இனம்புரியாத
பகைமை கொண்டு ஒன்றையொன்று
அடிமை கொள்ளத் துடிக்கும் போதும்
கரையைப் புனலும் புனலைக் கரையும்
கரைக்க நினைத்துக் கலங்கும் போதும்
அந்த வனத்தில் அருள் இருக்கிறது

மரப்பொந்துக்குள் மறைந்து கொள்ளும்
அக்கினிக் குஞ்சின் பிஞ்சு விரலாய்...

பாதிமூடிக் கொண்ட பிறகு
மீதியிருக்கும் மின்னல் கீற்றை
உள்செலுத்தி விட்டு த்யானத்
தேரைச் செலுத்த ப்ருமத் யத்தில்
சிலைத்து விட்ட பார்வைச் சுடராய்...

மூங்கிலுக்குள் நுழைந்த காற்று
தூங்கிவிட்ட தோ - என
ஏங்குகின்ற போது வந்து
ரீங்கரிக்கும் வண்டுபோல
ஒடுங்கி வ்யாபிக்கும் உன்னத இசையாய்...

அந்த வனத்தில் அருள் இருக்கிறது

மிதித்த கல்லின் கதியைப் பாதம்
எடுத்துக் கொள்ளும் இனிய நாதம்
ஒவ்வொன் றுக்கும் ஆதாரம்..

உதிரும் இலைகள் கனிகள் எல்லாம்
அதிரும் போதவற் றூடே அந்தக்
காற்றும் சற்றுக் கலைந்து சேரும்
மாற்றத்துக்கும் ஆதாரம்...

கதிர்தொட்ட இலை கருகிப் போய் - ஒரு
சருகாய் உதிர்ந்து சரசரக் கின்ற
கதியும்...

கூடு கட்டிக் கொள்வதற்குக்
குப்பைக்கூளம் செத்தையெல்லாம்
துருவித் துருவி ஆராய்கின்ற
குருவிக் கூட்டம் சிறகடிக்கும்
கதியும்...

நதியின் கதியை நளினம் செய்து
பதிய வைக்கும் ஒருமைப்பாட்டின்
ஆதாரம்...

சேதா ரங்கள் எரிய விழித்துத் - தன்
ஆதாரத்தில் மீண்டும் லயித்து
வெட்டவெளியின் நித்சலனத்தை
புவனமெல்லாம் சுழலும் கதியை
ஒரே கணக்கில் புரிய வைக்கும்
தவமாய்

அந்த வனத்தில் அருளிருக்கிறது
வனத்துக்குள் நான் இருக்கின்றேனா?

* * *

வனத்துக்குள் நான் இருக்கின்றேன் - எங்
கிருந்து வந்தேன் என்று நுழைந்தேன்
எதற்காக நான் வந்திருக்கின்றேன்
அழைத்தது நிழலா குயிலா
இயற்கை எழிலின் ஈர்ப்பா
இறைவன் கொடுத்த தீர்ப்பா

மழைக்கொதுங்க வனம்புகுந்தேனா
வழிதவறிப்போய் வந்துவிட்டேனா
இறைவா!

இருட்டென் நெண்ணி இருந்ததெல்லாம்
விருட்டென் றொளிபெற்று வெளிச்சமாக
உதிர்ந்து கிடக்கும் மலர்கள் எல்லாம்
ஒவ்வொன்றும் ஒரு விண்மீனாக
காற்றும் தளர்ந்து ஸ்தம்பித்துவிட

ஆற்றில் எழுந்த அலைக்கரங்கள்
கூப்பிய வண்ணம் கும்பிட்டு நிற்க

தேஜோ மயமாய் தீபச் சுடராய்
பூஜைக்கு வந்த புகைவடிவாய்
வடிவம் என்ற வரையறை யின்றி
வ்யாபித்து விட்ட போதும், தோன்ற
முடியும் என்று மொழிவது போல்தேவ
முனிவன் என்முன் வந்து நிற்கிறான்

முன்னும் பின்னும் அவனாக - இரு
புறத்தும் அவனே நிழலாட
என்னைச் சுற்றி ஒளியாக - எனக்
குள்ளே சுழலும் வளியாக

வ்யாபித்து நிற்பவனை
வணங்குவதும் எங்ஙனமோ?

தன்னுள் என்னை வைத்தபடித்
தாலாட்டு நின்ற தயாபரனை
என்னிலிருந்து வெளியேகிக்
கண்டுபிடிப்பதும் எங்ஙனமோ?

நானாய் இருந்த ஞாபகத்தை
வானாய் விரித்து வட்டப் பரிதியாய்த்
தானே நடுவில் தவம்செய்கின்ற
கருணை அவனே கடவுள் அவனே

அவன் கதியில் என் கதியை
இழையவைத் தவனோடே அளவளாவித்
தவநெறியின் சாரத்தை
தர்மத்தை சத்தியத்தின் தரிசனத்தை
மௌனத்தில் அவன்சொன்ன
வார்த்தைகளை ஒலியாக்கி வழங்குகின்றேன்
அவனிக்குப் புதுவேதம்
அளித்தகுரு ஆனந்தம் அருள்நினைந்தே

* * *

வாசகம் 1

“அதுநீ அமைதி ஆனந்தம்
ஒன்று சத்யம் நிஜம் - பரம்.

நினைவுகொள் நினைவுகொள்
நினைவுகள் அற்ற நித்சலனத்தில்
நீயிருந்ததை நினைவுகொள்
நினைவுகள் என்ற திரைவிலக்கியும்
நீயிருப்பதை நினைவுகொள்

அதுநீ அமைதி ஆனந்தம்
ஒன்று சத்யம் நிஜம் - பரம்.

நினைவோட் டத்தை நிறுத்த முயலும்
நினைவே நினைவுப் புனலை நிறைக்கும்
ஓரத்திருந்து கவனித்துப் பார்
ஓடும் புனலுன் காலடியில்
போகப் போகப் புரிந்துகொள்வாய்
கானல் நீரை கனவுகளை

அதுநீ அமைதி ஆனந்தம்
ஒன்று சத்யம் நிஜம் - பரம்.

எட்ட நின்றால் கானல்நீர்
எட்டி விட்டால் வெட்டவெளி
அட்ட திக்கும் ஒரேஒளி
அதன்
முதலும் நடுவும் முடிவும் நீ
அது நீ அமைதி ஆனந்தம்
ஒன்று சத்யம் நிஜம் - பரம்.”

★ ★ ★

வாசகம் 2

“ஐகம்-மாயை அகம் - சாட்சி ஐனனம் இல்லை
ஜென்மங்கள் உனக்குநீயே பின்னிக்கொள்ளும் வலை.

தரைமோதி மீளும் அலைமீது தோன்றும்
நுரைப்புவின் ஆயுள் அரைநிமிடம்தான்
இருந்ததுபோல் ஒரு சாயை
இருப்பதே இல்லை மாயை

ஜகம்-மாயை அகம் - சாட்சி ஜனனம் இல்லை
ஜென்மங்கள் உனக்குநீயே பின்னிக்கொள்ளும் வலை

முன்வினை என்பது - வலை - பின்ன முனைந்தது
உன்சினை இந்த உலகம்
சிலந்திக்குத் தன்சினை கூற்று - நீ
சிலந்தி இல்லை விதியை மாற்று

ஜகம்-மாயை அகம்-சாட்சி ஜனனம் இல்லை
ஜென்மங்கள் உனக்குநீயே பின்னிக்கொள்ளும் வலை

கனத்த இருட்டை உடைப்பதற்கா
கடப்பாறை தேடுகின்றாய்?
ஒளிக்கீற்று போதும்
ஊற்றுக்கண் ணுக்குள்ளும் ஊடுருவிச் செல்லும்
ஒளிக்கீற்று போதும்
வழக்கு தொடுப்பது விதி - இதில்
சாட்சியே நீதிபதி

ஜகம்-மாயை அகம்-சாட்சி ஜனனம் இல்லை
ஜென்மங்கள் உனக்குநீயே பின்னிக்கொள்ளும் வலை”

* * *

வாசகம் 3

“சுகம் - துக்கம் இரண்டுக்கும் ஒரே விதி
சுடர் - பிம்பம் இரண்டுக்கும் ஒரே கதி

இருமை ஒன்றின் வெளிப்பாடு
ஒருமை என்றும் கலையாது

இம்மை மறுமை என்பதெல்லாம்
விழித்துக் கொள்வதற்கே
நன்மை தீமை என்பதெல்லாம்
நடந்து செல்வதற்கே

சுகம் - துக்கம் இரண்டுக்கும் ஒரே விதி
சுடர் - பிம்பம் இரண்டுக்கும் ஒரே கதி

ஓடைக்குள்ளே நிலவு தெரிவது
நிலவின் ஒளியாலே
ஓடையிருப்பது கூட வானம்
பொழிந்த அருளாலே
ஓடை விடுத்து வானத்தைக்
கூட எழுந்திடலாம் - அருள்
ஓடை நிரப்பச் செல் என்றால்
மீண்டும் இறங்கிடலாம்

சுகம் - துக்கம் இரண்டுக்கும் ஒரே விதி
சுடர் - பிம்பம் இரண்டுக்கும் ஒரே கதி

தேடி அடைவது தெளிவு தராது
தேடத் தேடப் பன்மை - கண்
மூடிக் கொள்வது தவம் ஆகாது
ஒருமுனைப்பே உண்மை
உண்மைக்குத் தொலைவில்லை அண்மையில்லை
ஒன்றாக முடியாத(து) உண்மையில்லை
சுகம் - துக்கம் இரண்டுக்கும் ஒரே விதி
சுடர்-பிம்பம் இரண்டுக்கும் ஒரே கதி”

* * *

வாசகம் 4

என்னுள் எழுந்தென் குரலாகி
எனக்கு நானே வெளியாகி
எண்ணத் துளிகள் அத்தனையும்
என்னைச் சூழும் ஒளியாகி
மின்னல் கீற்று வழியாக
மெல்லப் பரவும் அருளாகிச்

சொன்ன சொற்கள் அத்தனையும்
ஜோதி வடிவம் கொண்டனவே

திரைகள் அறுந்து விழக்கண்டேன்
திரையொவ் வொன்றும் நானாக
இறுமாந் திருந்த நிலைமையினை
எண்ணி எண்ணிக் கூசுகிறேன்
விழுந்து விட்ட திரைகளிலே
வரைந்து வைத்த ஓவியங்கள்
கரைந்து போகக் காண்கிறேன்
கனவிலிருந்து விழிக்கிறேன்

எந்தத் திரையும் இல்லாமல்
என்ன வரையப் போகிறேன்
எந்தச் சுவடும் இன்றி - நான்
எங்கிருக்கப் போகிறேன்
இன்னதென்று சொல்லாமல்
இங்கங்கென்ப தில்லாமல்
என்னை எந்த விதமாக
இருத்திக் கொள்ளப் போகிறேன்

இடிமுழக்கம் போல்சிரிப்பில் அதிர்ந்து போனேன்
எனதென்ப தேயின்றி உதிர்ந்து போனேன்
வடிவத்துக் கப்பாலும் ஆனந்தத்தை
வரவழைக்கும் வாசகங்கள் தொடர்ந்து சொன்னான்

* * *

வாசகம் 5

“உண்மை வெளி சலனம் காற்று
மூன்று குணங்கள் நிலம் நீர் நெருப்பு

வெளிதான் ஆதாரம் வடிவம் இல்லை
வெட்டவெளி புறத்தில்லை பரத்தில் இல்லை

பரமே தன்னை பாவித்துக் கொள்ள
அகம் வெளியாகும்

அகம் புறமாய் அது வ்யாபிக்கும்
ஒளி நிழலாகும்
அகமும் புறமும் நன்றாகக்
காற்றுச் சலனிக்கும்
தான்அசையாத தத்துவமாய் - அகம்
நின்று கவனிக்கும்

உண்மைவெளி சலனம் காற்று
மூன்று குணங்கள் நிலம் நீர் நெருப்பு

அகத்தில் இருந்து புறத்துக்குக் - காற்
றலைபாய்வதிலே மூன்றுவிதம்
அலையின் கதிகள் அகத்துக்குத்
தமோ, சத்வ, ரஜோ குணம்
அவைசென் றுலகை ஆக்குவதால்
நிலம், நீர், நெருப்பு, தோற்றங்களாம்
அனைத்தும் கடந்த பரவெளியோ
சலனம் அற்ற நிற்குணமாமாம்

உண்மை வெளி சலனம் காற்று
மூன்று குணங்கள் நிலம், நீர், நெருப்பு

காற்றில் கலந்து போகாத
ப்ராண லயத்தினிலே
மாற்றம் இல்லை குணமில்லை
தான்மட்டும்தான், ஐகம் இல்லை
உண்மை வெளி, சலனம் காற்று,
மூன்று குணங்கள் நிலம், நீர், நெருப்பு”

* * *

வாசகம் 6

“ஒன்றைந் தாக உலகு பிறந்தது
ஐந்தொன் றாக உணர்வு பிறந்தது

பஞ்சபூதங்கள் ஆகப் பிரிந்த பரஞ்சோதி
அஞ்ச புலன்களென் றாகிக் குவிந்த துருவாகி

அஞ்சு புலன்கள் ஒன்றி வணங்க
பஞ்ச பூதங்கள் பணிந்து நிற்குமே

ஒன்றைந் தாக உலகு பிறந்தது
ஐந்தொன் றாக உணர்வு பிறந்தது

அகத்திலே ஐகம் ஐனித்ததும் - அந்த
ஐகத்திலிருந்தகம் உதித்ததும் - ஒரு
மாயத் திரையினிலே

உதித்தவை சிற குதிர்ப்பதும் உடன்
ஐனித்தவை வடி விழப்பதும் பர
மானந் தத்தினிலே

ஒன்றைந் தாக உலகு பிறந்தது
ஐந்தொன் றாக உணர்வு பிறந்தது

ஐந்துக்கும் ஓராறுண்டே
ஆற்றுப் படுத்துவதார்
ஆறு கடக்கத் தோணியுடன்
கூவி யழைப்பதும் யார்
ஐந்துக் கைந்தை யளித்ததுமே
மெய்உணர் வாகும் அகம்
அகம்புறமின்றி அதுவாகும்
ஆனந்தத்தில் பரம்
ஒன்றைந்தாக உலகு பிறந்தது
ஐந்தொன்றாக உணர்வு பிறந்தது”

* * *

வாசகம் 7

ஸ்வரத்தில் இல்லை ஸ்ருதி ஸ்வரகதியில் இருக்கிறது
பரத்தில் இல்லை விதி பரகதியில் உதிக்கிறது

அகம் பரம் - கதி - அதன் புறம் - விதி
விளைத்திடும் நிழல் வ்யாபகம்

நிழல் சுழல் - மதி - எனும் புனல் - அது
நிலைப்பதே தவம் சாதகம்

தேர்நிலை சேரத் தெளிவுவரும்
தேரே தெய்வம் தெரிந்துவிடும்

ஸ்வரத்தில் இல்லை ஸ்ருதி ஸ்வர கதியில் இருக்கிறது
பரத்தில் இல்லை விதி பர கதியில் உதிக்கிறது

சுழலச் சுழல விதிவசமே சுழற்சி யற்றுவிடு
சுழல்வதெல்லாம் ஸ்வப்பனமே சுழலும் பற்றுவிடு
சுகதுக் கங்கள் புறத்துக்கே அகத்தில் இல்லையவை
சுடர்பிம்பத்தில் சுழல்வதில்லை நீரில் மட்டும் அலை

ஸ்வரத்தில் இல்லை ஸ்ருதி ஸ்வர கதியில் இருக்கிறது
பரத்தில் இல்லை விதி பர கதியில் உதிக்கிறது

துயில்நிலம் தாமஸம் விழிப்புத்தீ ராஜஸம்
கனவுநீர் கானல்நீர் விழிக்காமல் விழிப்பது
யோகமே அரிதுயில் தூங்காமல் தூங்குவது
ஏகத் தனேகம் தெளிந்த நிலைமையது

ஸ்வரத்தில் இல்லை ஸ்ருதி ஸ்வர கதியில் இருக்கிறது
பரத்தில் இல்லை விதி பரகதியில் உதிக்கிறது

* * *

ஊற்றாய் எழுந்த உள்ளொளியில்
மூன்று குணங்கள் எரிந்துவிழக்
காற்றாய்ப் பறந்தேன் நான்பரவ
ககன வெளியாய் அவனிருந்தான்
காற்றாய் எழுந்த யோகத்தின்
கதிர்வீச் சினிலே தான்நுழைந்து
நேற்றின் றிலாத நிர்மலத்தை
நிறுவிக் கொண்டான் வாழியவே.

காற்றாய் இருக்கும் சாதனையில்
வெளியை விளித்துப் பேசுகின்ற
ஆற்றல் வளரும் அதனாலே

அணிமா சித்தி கள்மலரும்
மாற்றம் இன்றி வாழ்கின்ற
வழியும் தெரியும் ஆனாலும்
தோற்ற மயக்கம் தெளியாதே
தொடுவா னம்தான் மறையாதே

வளியிற் சுழலும் வாதனையை
மறந்து வாழ்வ தெக்காலம்
வெளியிற் கலந்து வினையின்றி
விரவி விடுவ தெக்காலம்
துளியும் மாய வித்தின்றித்
தூய்மை பெறுவ தெக்காலம்
களியே பரம்என் அகமென்று
கண்டு ணர்வ தெக்காலம்.

“கதியில் இருப்பது காற்றே இல்லை
காற்றின் மூலம் அது
கதிபெற் றால்நீ அதுபெற் றாய்ப்பின்
நீயே என்றும் அது
விதிசெய் தாய்நீ வினைசெய் தாய் ஒரு
வீடு கேட்கின்றாய்
வீடென்றால் நீ விடுவது தான் ஏன்
மூடி மறைக்கின்றாய்”

விழித்துக் கொண்ட பார்வையிலே
ஒலித்த திந்தமொழி
வழியமைக்கும் வாசகங்கள்
தொடர்ந்து வந்தபடி...

* * *

வாசகம் 8

“ஸ்வபாவம் மாயவித்து - சிறை
அகப்படும் விதம்
ஸ்வதந்தரம் ப்ராணார்ப்பணம் - சிறை
தவிர்த்திடும் தவம்

தானெதுவென்று தனிப்பதா தவம்
தானிலாதிருக்கும் உண்மையே பரம்
தனிப்பதில்லை தவம் - எதையும்
தவிர்க்க முடியும் என்ற மனோதிடம்

ஸ்வபாவம் மாய வித்து சிறையகப் படும்விதம்
ஸ்வதந்த்ரம் ப்ராணார்ப்பணம் சிறைதவிர்த்திடும் தவம்

எதையும் செய்ய இயலும் என்றே
இறுமாந்திருப்பது ஸ்வதந்த்ரம் இல்லை
அது
எதுவுமாக மறுப்பது
எல்லாமாக இருப்பது

ஸ்வபாவம் மாயவித்து சிறையகப்படும்விதம்
ஸ்வதந்த்ரம் ப்ராணார்ப்பணம் சிறைதவிர்த்திடும் தவம்

வடிவம் கொண்டு வாடுவதும்
வடிவம் நீங்கி ஓடுவதும்
வடிவமின்றி வாழுவதும்
சர்வம் ப்ராணமயம்
சரணா கதியென் றதன் மூலத்தில்
சங்கமம் ஆவது வீடு - அதன்
ஸ்வபாவ மேயதன் கூடு.

ஸ்பாவம் மாயவித்து சிறையகப்படும் விதம்
ஸ்வதந்த்ரம் ப்ராணார்ப்பணம் சிறை தவிர்த்திடும் தவம்”

* * *

வாசகம் 9

“வெளிப்படாதது காற்றில்லை அதுவே வைராக்யம்
வைராக்யத்தில் வெளியில்லை உள்ளுணர்வே சங்கல்பம்

ஒன்றை ஐந்துக் களிக்காமல்
ஒன்றில் ஐந்தைக் கலக்காமல்
ஒன்றும் பாதை காட்டுவதே

உண்மை யோக வழி
மன்றுக்கென்று வாசிக்காத
மார்க்கம் ஜீவநதி

வெளிப்படாதது காற்றில்லை அதுவே வைராக்யம்
வைராக்யத்தில் வெளியில்லை உள்ளுணர்வே சங்கல்பம்

நிலம் நீர் நெருப்பு காற்று வெளி
புலன்கள் மனது போக வழி
ஒவ்வொன்றாக உதறிவிட்டால்
உண்மை விளங்கும் யோகநெறி

போகமோ சிறை புகும் வழி
யோகமோ அதை விடும் நெறி

வெளிப்படாதது காற்றில்லை அதுவே வைராக்யம்
வைராக்யத்தில் வெளியில்லை உள்ளுணர்வே சங்கல்பம்

ஏற்க மறுப்பது வைராக்யம்
ஏற்றி முடிப்பது சங்கல்பம்
ஒன்று மூலம் ஒன்று ஞானம்
இரண்டும் ஒன்றேதான்
பார்வை வேறு விழிவேறில்லை
பாதை ஒன்றேதான்

வெளிப்படாதது காற்றில்லை அதுவே வைராக்யம்
வைராக்யத்தில் வெளியில்லை உள்ளுணர்வே சங்கல்பம்”

* * *

வாசகம் 10

“மாயவானம் அஞ்ஞான பூமி தேகத்திலே
ஞானவானம் சத்யமே பூமி யோகத்திலே

கீழ்மேலாக ஐந்தைத் திருப்பி
வாசிப்பதுதான் வாசியோகம்
தோத்திரம் ஓம் நம சிவாய
சூத்திரம் சிவாய நம ஓம்

மாயவானம் அஞ்ஞான பூமி தேகத்திலே
ஞானவானம் சத்யமே பூமி யோகத்திலே

சிவன் ஒரு தெய்வம் இல்லை
சிவன் ஒரு வடிவம் இல்லை
சிவனெனச் சொல்வதெல்லாம்
ஜீவனின் உள்ளொடுக்கம்
ஜீவன் உள்ளொடுங்கி நிற்க
சித்தமே வானமாக
அனாகதம் பூமியாக
சிவகதி அடையலாமே

மாயவானம் அஞ்ஞான பூமி தேகத்திலே
ஞானவானம் சத்யமே பூமி யோகத்திலே

சித்த வித்தை சிகரத்தில்
வாசி யோகம் அனாகதம்
யந்த்ர வித்தை இதயத்தில்
நுளின கலைகள் நாபியிலே
மந்த்ர ஸ்தானம் ஸ்வாதிஷ்டம்
மண்டலங்கள் ஐந்துக்கும்

மேலே ஞான ஆகாசம்
மூலாதாரம் பூதலமே
மாயவானம் அஞ்ஞான பூமி தேகத்திலே
ஞான வானம் சத்யமே பூமி யோகத்திலே”

உதிர்ந்து விட்ட வானமும்
பறந்துபோன பூமியும்
முதிர்ந்துவிட்ட ஞானமும்
முளைத்தெழுந்த உண்மையும்
கதித்தெழுந்த யோகமும்
கனவிழந்த தாகமும்
காட்டி விட்ட தேஓளி
கலந்துவந்த வாசகம்

கனவிழந்த பின்னுமென்ன
தாகம்என்ற கேள்வி
மனமிழந்த பின்னும் ஏது
மோகம் என்ற கேள்வி

தளையறுந்த பின்னும்ஏது
காட்சி என்ற கேள்வி
கேள்விகள் ஜனித்தபோது
வேள்வியொன்றெழுந்ததே

எரிதழல் வளர்த்த வண்ணம்
ஐவர்குழந்தமர்ந்துகொண்டு
இசைத்ததை எடுத்துரைக்க
வார்த்தையொன்றும் இல்லையே
தெறித்தவை தெறித்த வண்ணம்
இணைத்ததை ஐபித்தபோது
கிடைத்தவாச கத்திலே
ஒலித்ததிந்த மந்த்ரமே.

‘ஓம் ஸ்வஸ்வாஹா பீதசதுரப் ப்ரபஞ்சம்
ஓம் ஸ்வஸ்வாஹா நீலத்ரிகோண ஜலேந்த்ரியம்
ஓம் ஸ்வஸ்வாஹா அக்னி மண்டலே சக்ரம்
ஓம் ஸ்வஸ்வாஹா தரங்கோற்பவம்
ஓம் ஸ்வஸ்வாஹா வாயுகுஷ்மம்
ஓம் ஸ்வஸ்வாஹா வ்யாபகம் மஹாகுன்யம்
ஓம் ஸாந்தி ஸாந்தி ஸாந்தி

மேலும் அந்த ஐவர் சொன்ன
வாசகங்கள் யாவினையும்
பாவடிவில் சேமித்து
வைத்தேன் படிப்பதற்கே

காட்டை எரிக்கக் களிநிலவால் ஆகுமோ-இக்
கூட்டை எரிக்கக் குழலிசையோ செந்தமிழில்
பாட்டுத் தொடுத்துப் பரஞ்சோதி உள்ளொளியைக்
காட்டத் துணிந்தோம்எம் காப்பு விநாயகனே

மீட்டும் ஒருமுறையுன் மேல்வந்து கூறுகிறோம்
மீட்டுவது நீயில்லை மீட்டப் படுவதுநீ
காட்டுவன காட்ட ககனத்தின் ஓசையெலாம்
கூட்டிக் குரல்தந்தோம் கூவி மகிழ்ந்திடவே

அழைத்துவந் தோமுன்னை ஆதாரம் கூற
பிழைதிருத்தி மீண்டுமொரு பேரொளியைக் காட்ட
மழைக்கொதுங்க வில்லை மனித வடிவில்
அழைத்தோம் அணைத்தோம் அனுபூதி சொல்வதற்கே

கனவைப் பிளந்த கணமே கனவுத்
தினவை இழந்து தெளிந்த மனமே
கனவும் தினவும் கலைந்த பிறகும்
மனமாய் இருந்தது மாயத் திரையே

திரைமீ தொருநாள் நிழலா டியதார்
திரையே நிழலாய் உறவா டியதார்
திரையே நிழலாய் உறவா டியதால்
திரையிற் றொளியாய்த் தெளிந்த துயிரே

உயிரைப் புனலாய் உருமாற் றியதார்
உயிருட் குரலாய் உருவேற் றியதார்
உயிருட் குரலாய் உருவேற் றியதால்
உயிரின் உயிராய் ஒலிகூட் டியதே

ஒலிகூட் டுவதார் வழிகூட் டுவதார்
ஒலியில் துயிலும் ஒளியா வதுமார்
ஒலியில் துயிலும் ஒளியுற் றதுமே
ஒலியற் றுயிரும் களியுற் றதுவே

களியே பரம்உட் களியே நிஜம்-அக்
களியே கருணைக் கடல்நித் தியமாம்
களியே கருணைக் கடலென்று சின்ன
துளிசே ருவதனு பூதிச் சுடரே

சோதியுண் டாவதெனில் சோதியுட் செல்வதே
சோதியுட் செல்வதெனில் சோதியுட் கொள்வதே
சோதியுட் கொண்டஉயிர் சோதியுட் சோதியே
சோதியுட் சோதியவர் சோதித்த உண்மையே

உண்மை உயிரின் ஒருமைத் தடமே
உண்மயங் காமல் இருக்கும் திடமே
உண்மயங் காத ஒருமைச் சுடரின்
தன்மை நிலைபர தத்துவம் ஆமே

மேகத் துறைகின்ற நீருக்கு மேகத்தின்
தேகத்தில் ஏதுநிலை மேகத்துக் கேதுசனை
மேகம் பொழிந்தபின் மேகமெது வானமெது
மோகத் திரையுள்ளும் மோனச் சுடரொளியே

ஏகாந்தம் என்பதே ஏற்புநிலை வெவ்வேறு
தேகத் துறைவதோ ஏற்றநிலை ஏற்றபடி
மோகம் பழகி முனைப்பின்றி மூழ்கிவிட
ஏகம் இழந்துதனை ஏமாற்றிக் கொண்டதுவே

கொண்ட குடிலுக்குள் கொண்டவடு மாறாமல்
கொண்ட துடைத்துக் குடிபெயர்ந் தென்னபயன்
கொண்டவடு மாறக் குடிலுக்குள் அண்டமெலாம்
அண்ட வருவ தனுபூதி யாகிடுமே

சோதியுட் சென்று சுவடழிந்தார்க் கில்லை
ஆதியும் அந்தமும் அந்தரத் தானமும்
ஆதியும் அந்தமும் அந்தரத் தானமும்
வீதிக்கு வந்து விளக்கேற்றி வைப்பதற்கே

ஏற்றும் விளக்கெல்லாம் ஈசன் திருமுகமே
சாற்றும் மொழியெல்லாம் தத்துவமே மீண்டுமுயிர்க்
காற்றும் கனலும் கலந்த வடிவத்தை
ஏற்றுக்கொண் டாரிங்கே ஏழை எளியவர்க்கே.

ஏழு பிறப்பென் றெழுதியது பொய்யில்லை
ஏழென்ப தெண்ணில்லை ஏற்றத்தைக் கூறுவதாம்
ஏழு ஸ்வரங்களிடை எண்ணிலா ஓசைகளாம்
ஏழு ஸ்வரங்கள் எழுச்சி நிலைகளே.

நிலைத்த தெழுந்து நிகழ்த்த முனைந்து
வலையுட் படுவது வாழ்க்கை வலியைக்
கலைத்த தெழுந்து களியுட் புகுந்து
சிலைத்து விடுதல் சிவநெறி யாமே.

மேலோர்க் கொருநூல் விளம்பிட வந்தோம் - அப்
பாலும் கடந்த பரநிலை சொன்னோம்தன்
மேல்நோக்குபவர் அனைவரும் மேலோர்பின்
மேல்கீழ் எனஒரு வேற்றுமை இல்லையே

அழுது பயனில்லை ஆண்டவா இறைவா என்று
தொழுது பயனில்லை தூயசுழி முனையில் ஏறி
உழுது முடிக்காமல் ஒளிவெள்ளம் இல்லை உள்ளம்
பழுது படத்தானே ஸ்வாஸத்தில் பாசம் இங்கே

சின்ன துளியாகி ஜீவிதத்தில் ஆசை யுற்று
மின்னிப் பெரிதாகி மீளமுடி யாமல் பின்னிப்
பின்னி வலைசெய்து பின்னுவதில் தான ழிந்து
பின்னும் துடிக்கும் பிழையன்றோ வடிவ மோகம்

தறியில் உருவாகித் தானடைந்த மேனி ஒன்றை
விரவி அதுவாய் மிரண்டுவெளிக் காற்றுக் கேற்ப
பறந்து பதறிப் பலநூறாய்ப் பிரிந்த ழிந்தும்
மறந்து பிறந்து மலினமுறும் சூழ்ச்சி யன்றே

உருவம் எடுக்குமுன்பே ஊழ்வினையின் சூழ்ச்சி யாலே
கருவம் எடுத்திந்தக் காலவெள் எத்தில் சிக்கி
மருகும் உயிருக்கு மாற்றுண்டோ மன்றில் பின்னர்
பெருகும் துயர்க்கெல்லாம் வித்திந்தப் பித்தம் அன்றோ

உருவம் எடுத்தபின் தானுருவே எனநி னைத்துத்
திரியும் பிடிவாதம் தீர்க்கவழி உண்டோ உள்ளே
இறையும் இயற்கையும் இரண்டு கூறாய்ப் பிரிக்கும்
திரையே கபம்என் றறிவுற்றுத் தெளிக நெஞ்சே

ஆதாரப் பாதையிலே ஆர்நடக்க வல்லீரோ
ஆதார வாசலெலாம் ஆர்கடக்க வல்லீரோ
ஆதாரங் கன்கடந்தா காசத்துக் குள்சென்றால்
குதான வாழ்க்கையிது குலுடைந்து போகுமையே

நீவேறு நான்வே றிடையே வெளிவேறு
தீவேறு காற்றுநீர் பூமிவே றென்றுரைத்துச்
சாவுக் கிழுக்கும் சதிவாழ்க்கை வாழுவதா
யாவுமொன் றேயென் றனுபவிக்க வாரீரோ

காற்றைச் சதமென்று கட்டிப் பிடித்தபடி
ஆற்றல் அழிந்தே அனுதினமும் போராடி
கூற்றுக் கிரையாகும் கேடுகெட்ட வாழ்க்கைக்கு
மாற்றம் உரைக்கவே மன்றுக் கழைக்கிறேன்

மன்று புறத்தில்லை மன்பதையில் தேடாதீர்
நின்று புரக்குமுள் நெட்டுயிர்ப்பி லேயேறிச்
சென்றடைவீர் உள்ளிருக்கும் செந்நாக் கதவருகே
மன்றடைவீர் மாணிக்க வாசல் வழிகடந்தே

மாணிக்க வாசலது மூடிக் கிடக்கிறது
காணிக்கை யாகநம் கர்வத்தைக் கேட்கிறது
காணிக்கை தந்து கதவு திறப்பீரேல்
தானின்றி ஏதுமிலாத் தற்பரமாய் வாழ்வீரே

நெய்யா குடுவையா ஏது நிலையென்று நிச்சயிக்க
ஐவர் அலைந்தார்கள் ஐயம் விடவில்லை அம்பலத்தே
வெய்யில் கொளுத்தியதால் நெய்யுருகிப் போனதுதான்
மிச்சமய்யா
மெய்யுருகிப் போவதற்குள் வீடடைய வேண்டும்
விரைவினிலே

பொய்க்கால் குதிரை புலிவேஷம் எல்லாம் புறத்தோற்றம்
வைக்கோல் அடைத்தடைத்து வைத்தகன் றோஇங்
ககத்தோற்றம்
பொய்ப்புறத் துள்உயிர் பொம்மலாட் டம்போடப்
பாட்டுவரும்
வைக்கோல்என் றாலும்-ஆ கன்றுவடி வம்கண்டு
பால்தருமே.

நெல்லின் மணியை நெருப்புமேல் வைக்க உணவுவரும்
நெல்லைப் புதைக்க நெடுநாள் பொறுத்துப் பயிர்வளரும்
நெல்லுக் குமியொன்று நெய்துதர வில்லையெனில்
தோன்றிடுமோ
நெல்லென்றால் நெல்மணியா வெற்றுமியா என்ன
நிகழ்த்துவதோ

நாதம் ஒலியா ஒலியின் ஒயிலா நரம்புகளில்
மோதும் அதிர்வா மோனம் கலைந்த பெருவெளியா
ஏதும் எதுவென் றுணர நினைக்கும் மனவெளியில்
யாதும் அதுவென் றுணர்வு பிறப்பது நாதமன்றோ

எதையிழந் தாலே உலகம் முழுதும் இழப்புறுமோ
அதையிழக் காமல் அடங்கி யிருப்ப தவசியமாம்
எதுவிழித் தாலிவ் வுலக மனைத்தும் அடங்கிடுமோ
அதுவிழிப் புற்றெழ ஆன்மவித் தைவழி கோலிடுமே

மூச்சு நடக்கும் முறையில் உயிரும் செலவுபெற
பேச்சு நடக்கும் முறையில் பெருகி விரைவுடனே
போச்சு துடலைநீ போற்றி யிருந்த பொழுதினிலே
மூச்சை உயிர்நிலை மோகித் திருப்பது மௌடிகமே

சாட்சியாய் நின்று தனித்திருக் காமல் தனைமறந்து
காட்சியாய், கண்ட கனவாய், கருத்துக் கருவியதாய்
மீட்சியி லாமல் மிரண்டு திரண்டு மனச்சுழலாய்
ஆட்சி நடத்தும் அவலத்தி னாலுயிர் வற்றியதே

வாடிவிழப் போவதை வண்ணமலர்க் கூட்டம் அறிவதில்லை
நாடிவிழப் போவதை நாள்தோறும் மானிடன் நன்கறிந்தான்
நாடிவிழப் போவதை நாள்தோறும் மானிடன் நன்கறிந்தும்
மூடியிருக் காமலுள் ளுதிநடக் காமல்கண் மூடினனே

ஸ்வாஸத் துணையின்றித் தானே எழக்கூடும் என்றறியா(து)
ஆசை உலகை அளக்கத் துணிந்தவோர் யாத்திரிகனை
மாசு படிந்த மனமாய் வடிவுற்ற மண்குதிரை
யாசித் தழைக்கவே யோசிக்க மாட்டாமல் ஏறினனே

ஆண்டாண்டு காலம் அடிமையாய் வாழ்ந்த முடக்கத்தில்
மீண்டுமீண் டும்வந்து வேண்டிப் பிறக்கின்ற சோகமென்னே
மீண்டுமீண் டும்வந்து வேண்டிப் பிறந்தாலும் மீட்சிதர
ஆண்டவன் தூதுவர் கைகொடுப் பாரவ்வப் போதினிலே

18-09-1988; 19-09-1988

அகரவரிசை

அச்சமில்லை, அச்சமுண்டு!	190
அசைந்து போகும் பூரதம்	175
அந்திப் பொழுதே, அந்திப் பொழுதே!	36
அமுதோடு பிறந்தவளே	103
அர்ச்சுனன் தேரு	204
அருளே வடிவானாய்	76
அழகுப் பதுமையாம்!	65
அள்ளிப் பருகு	161
அனுபவச் சுவடுகள்	26
அனுபூதி வாசகங்கள்	235
ஆதி நீயப்பா	100
ஆரோக்ய மாதா சரணம்	83
ஆள்பவர் யாரும் கிடையாது	194
இசைவடிவாய்	33
இதயத்தைக் கொஞ்சம் திறந்து வைத்தேன்	54
இயற்கையும், இறைவனும்	40
இரவு முடியாத போது	169
இலவம் பஞ்சா, அக்கினிக் குஞ்சா?	30
இறைவன் மிகவும் கருணை உள்ளவன்	85
உண்மை ரொம்ப தொலவோ!	45
உயிர் ஒன்றேதான்	193
உருவச் சிறையில் ஒளிப்பறவை	116
உன் சுவடு கூட ஆனந்தம்	80
உன் நிழல்படும் இடமெல்லாம் நந்தவனம்	91
உனக்கு முன்பும் தமிழ் இருந்தது	217
எங்கே எங்கே மறைந்தன	178
எச்சரிக்கை எச்சரிக்கை	189
எஞ்சாமி உஞ்சாமி ஏனடா	199
எத்தனை ஓசைகள்	126
எந்த நேரத்திலும் ஒரு பாடல்	42
எல்லாம் எனக்குள்ளே	162
எழுத வைத்த இன்னிசை	44
என் பிரச்சாரம் ஓயாது	198

என் புன்னகை உன் கண்களிலே	208
எனக்குள்ளே ஒரு தாகம்	74
ஏகாந்தச் சுடருக்குள்	34
ஏங்கும் மலர்கள் இங்கே	156
ஏதோ ஒரு பாடல்	39
ஏரகத்துச் செட்டிப் பையா	101
ஒருகணை ஒருமனை	110
ஒருபாடல் உனக்காக உருவாகும் போது	154
ஒரே ஒரு தரம்	183
ஒளியா, இல்லை, இருளா!	84
ஒளிவளையங்களின் நடுவில்	75
ஓ! பறவைகளே	147
ஓசையிலே நெருப்பிருக்கு	211
ஓட்டுக் கேக்க வாராங்க	202
ஓடம் நிலவுதான்	209
கடிவாளம் இல்லை சாமி	53
கண்ணாமூச்சி ஆட்டம்	111
கதவைத்திற	159
கருமேகம் ஆனவா	129
கலைவாணி	131
கவிஞனும் உழைப்பாளியே	223
கனக மேனியனே	124
கனக்கும் கனவு	67
கன்யாகுமாரி வந்தாள்	82
கனவா, காட்சியா?	97
கனவு கண்டேன்	96
கனவை அடைகாக்கின்றாய்	63
காட்டுக்குள் இருந்தோர் ஒளிவடிவம்	106
காதல் வனத்தில்	172
காதல்... காதல்...	185
காதலா, கவிதையா	180
காதலின் குரல் நானடி	182
கார்த்திகை மூலம்	214
காற்றில் நடுங்கும் சுடர்போலே	184
காற்றுக்குத் தாளங்கள்	29
காற்றுக்கென்ன சுதந்திரமோ	151
காற்றுப் பறவை	140
குட்டிநிலா	216

கும்பமுனியின் குறுநகை	244
குறடுமலை நிகழ்ச்சிகள்	236
கைகால் வீசி நட	160
கொஞ்ச நஞ்சுமா !	105
சந்தனக் காட்டினிலே	141
சமூகக் களத்தில்	186
சாகஸ மோகினி	170
சாந்தமே வடிவானவா	70
சாம்பல் நெறத்துல வான்கோழி	144
சித்திரைக் கொடியில் மார்கழி மலரா	137
சின்ன சின்ன கனவுக்குள்...	174
சின்ன சின்ன வார்த்தைகளில்	47
சின்னதுரை சின்னதுரைதான்	117
சூலம் எங்கே?	205
செந்தமிழைப் போலினிக்க முடியுமா	220
சேமித்து வைத்த நிழல்	56
சொக்கத் தங்கக் குடமொன்று	155
சொல்லும் பொருளும் இரவல்	132
சோலையாய்த் திகழட்டும் தொங்கும் தோட்டம்	188
தலைமை ஏற்க மாட்டேன்	210
தலைவர் தேவையில்லை	195
தனிமை	27
தாகம் தீரவில்லை	41
தாமோதரனின் தவக்கொழுந்தே	114
தாயுணர உண்டோ தடை	130
தாஸரதீ	77
தினமொரு தீபமேற்று	25
தேசத்தைத் தேடுகிறேன்	35
தேர்தல் நடத்துகிறான்	196
தேனூறும் சின்னமலர் நீ	177
தோட்டக்காரன்	23
நகை விழுந்தது நதியிலே	145
நட்டநடுக் காட்டில் வந்து நில்லு	121
நந்தவனத்துத் தோழிகள்	153
நமக்குள் ஓர் ஒப்பந்தம்	64
நாடோடிக் குறள்	225
நாடோடிப் பாட்டு	37
நான் ஏன் நீயாக வேண்டும்?	62

நான் பாடும் பாடலிலே	43
நானும் நானும்	59
நிலவு செல்லும் பாதையாக மாறவோ	163
நிலவுக் காதலியே	150
நிழல் நீ ஒளி நீ	72
நிழல்தேடி அலையும் நெஞ்சில்	113
நிஜமோ போலியோ நினைவில்லையா	187
நீ என்னை வாழ்த்தாமல்...!	125
நீ பாடு இன்னும் கொஞ்சம்	32
நீலக்கடல் ஆத்தா	148
நீலோத்பலமே!	138
நெஞ்சைத் தொட்டுச் சொல்	49
நேத்துரா வேளையிலே	92
படியளக்கிறான் ஐயப்பன்	108
பல்சுவைத் திரட்டு	207
பலே ரங்கநாதா	127
பறவைக்கெல்லாம் தெரியுமா	142
பனித்துளியா, பட்டாம்பூச்சியா!	61
பாட்டுலதான் அபிநயிப்பா காத்தவராயி	143
பாடல், பாடல்!	212
பாடுவதே தொழில்	73
பால்நிலாவின் ஒளியிலே	90
பாற்கடலில் வந்த அமுதம்	93
புத்தன் இல்லை	55
புல்வாமாவை மறக்கலாமா	192
பூக்களோடு பேசிப் பழகு	221
பூமஞ்சத்தில் தவழ்ந்தும்	95
பூமாரி பொழிஞ்சுது வானம்	165
பூவுக்குள்ளும் புகும் தென்றல்	38
பூவே மலர்ந்து சிரி	164
பேசும் பூதங்கள்	157
பேரொளியே வருக	167
பொதிசுமக்க வைக்கிறாய்	52
பொன்வடிவும் பூமுகமும்	98
மக்கள் ஊழியரே	203
மகிழ்ச்சியாய் இரு	218
மதுர கீதம் என்றால்	94
மரித்தெழுந்த மன்னவனே	133

மலபாரு நாட்டுக்குள்ளே	119
மழைத்துளி விழும்பொழுது	176
மனத்தை அள்ளித்தர முடியும்	57
மன்றில் ஆடிய பாதமோ	99
மாலைத் தென்றல் மட்டும்....	179
மின்னலைப் போல்வந்து	89
முகங்கள் தெரியவில்லை	48
முகத்திங்கள் ஒளிகண்டு	122
முணுமுணுக்காதே	50
முத்து முத்துப் பந்தல் கட்டி	146
முருக நிலாவின் உதயம்	71
முழுநிலா உருகலாம்	149
முற்றத்தின் நடுவில் முழுநிலா	168
மூச்சுக் காற்றின் அனலடிக்கிறது	134
மூடமனம்: 1	78
மூடமனம்: 2	79
மூடுபனியே	171
மெதுவாகச் செல் நிலவே	166
மேகமெல்லாம் போதைகொண்டு...	181
யார் மனத்தில்	87
யார் மாயை?	31
யார்வரவை யார் ஏற்பதோ	213
யாருக்காகப் பாடுகிறேன்	28
யாரோ ஒருவன் எனக்காக	107
யாழில் மிதக்கும் விரல்களோ!	173
யுகசந்திப்பு	247
யோகமாதா சபரி	88
வாக்குக்கு வாக்களிச்சோம்	201
வாசிப்பவர் யாரோ	222
வான மழைபொழியும் நேரம்	152
வானத்தில் ஆரத்தி	128
வானம் வசமாகலாம்	46
வில்லும் அம்பும் ஏந்திக் கொண்டு	109
விழித்துக்கொள்	158
வெட்டு ஒண்ணு துண்டு ரெண்டு	120
ஹரிஹர நந்தனன்	115

